CIWANÊN AZAD

Her Tişt Ji Bo Azadiyê!

Kowara Ciwanan a Mehaneye Hejmar:17 Cotmêh 2007

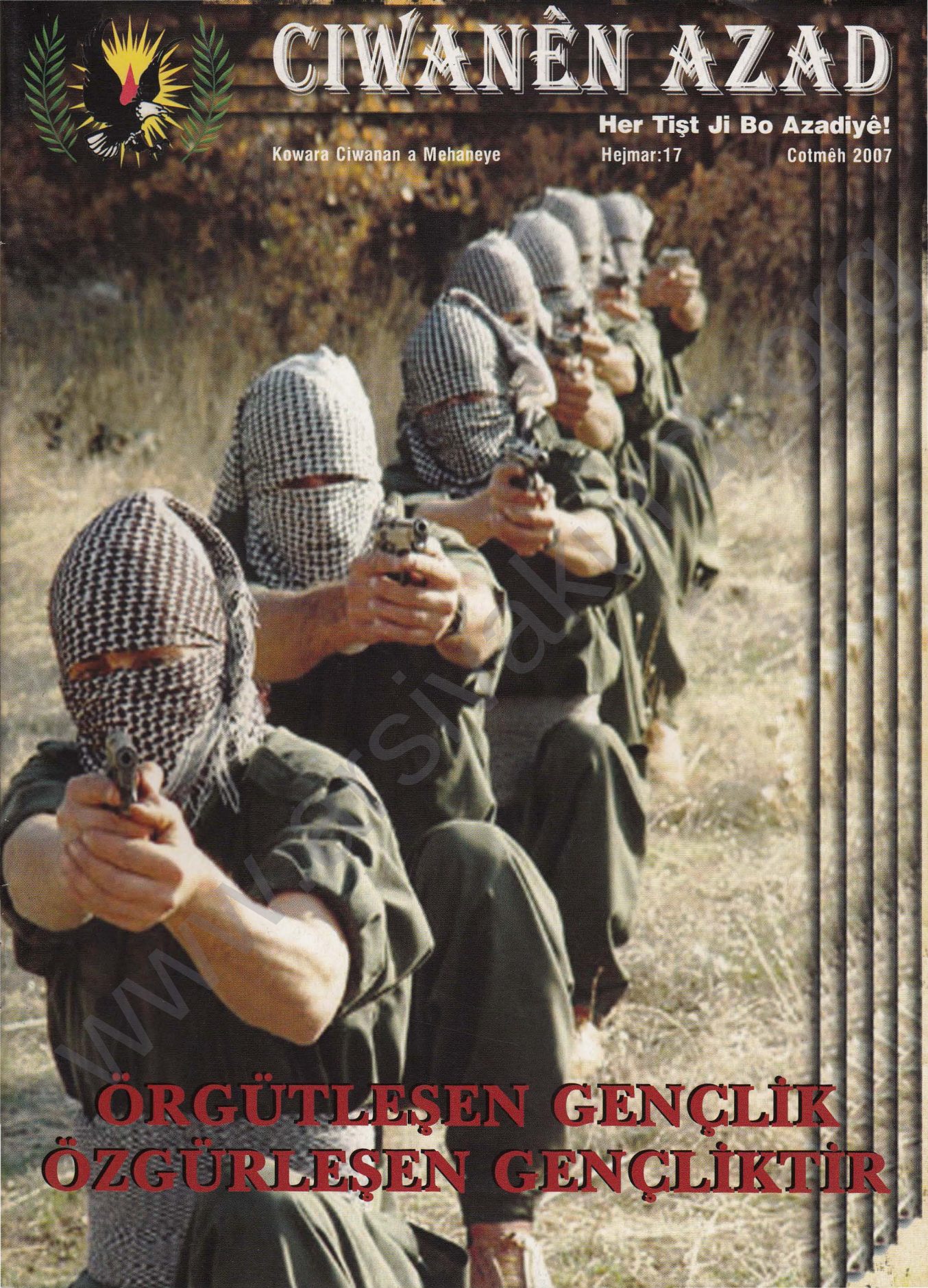

ÖRGÜTLEŞEN GENÇLİK ÖZGÜRLEŞEN GENÇLİKTİR

Toprak kokulu bir dünyayı
Yüreğine sığdırmış
İçine umutları derli-toplu
koymuş
Göz kapakları gözlerine sevdalı
Her biri diğerine vurgun
Bir tutam saç
Bir sözcükte buluşmuş
Ağız dolusu bir sevdadır
GERİLLA!..

Apocu gençlik olarak şehitlere ve halkımıza verdiğimiz özgür ülke ve özgür yaşamı yaratma sözümüzü Kürdistan şehitlerinin şahsında bir kez daha yineliyoruz...

ŞEHİT NAMIRIN!

KOMELEN CİWAN AVRUPA

İçindekiler

Yürüyüsün ardından 2
Cihan EREN

Kültür Sanat kar ve pazar konusu olmaktan çıkmalıdır 6
Mustafa KARASU

Tecrit özgür insanı, insanlığı öldürmektir-1- 8
A. Haydar KAYTAN

Tüm Kadro ve arkadaş yapısına 11
KOMALEN CIWAN Belgeleri

Özgürlük ve barış sürüvenine dunyadan cevaben 9 Ekim komplosu 22
Şahin Cilo (Ropörtaj)

İlk evet **31**
Roleda ŞİLAN

Cesur yürekli yoldaşlara 34
Hayri ÇEWLİK

Bir kaybolma öyküsü 40
SILAV

İttifak- Pevrati- 49
Siyamed Sipan UĞURLU

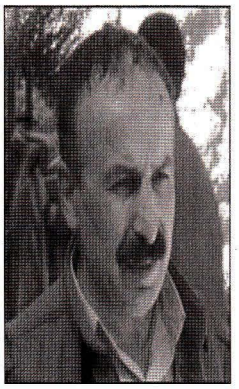

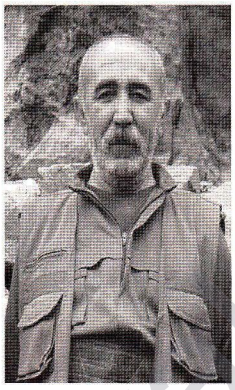

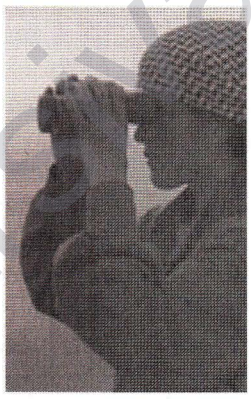

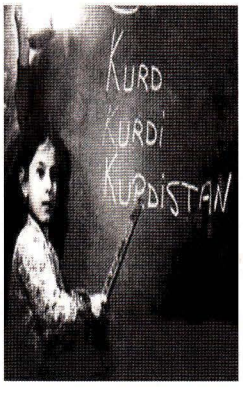

Editörden

Merhaba gençler ve genç kalanlar!

Ekim ayı Kürt halkı için uluslar arası komplonun başlangıcı olarak bilinen bir dönemeçtir. Ekim komplosuyla başlayan ve Önderliğimizin İmrali'ya esaretiyle biten bu karanlık süreç bundan tam 9 yıl önce başlamıştı.

Komployla hedeflenen Önderliğin yok edilmesi, Özgürlük Mücadelesi'nin ise dağıtılmasıydı. Egemen güçlerin ezilen halklar için sürekli gündemde tuttukları bu kafayı kopar gövdeyi parçala politikası Özgürlük Hareketi içinde tutmamıştır. Komplocu güçler Önderliğin İmralı'da tutulmasıyla yok edeceklerini düşünmüş olsalar da bu da olmamıştır.

Komplocu güçlerin bu taktikleri tutmayınca en eski ve sinsi bir tutumla direkt Önderliğe karşı zehirleme yani fiziki imha konseptini yürürlüğe koymuşlardır.

Bu çağdışı bir siyaseti uygulama düşüncesi aynı zamanda bir bakıma egemen yürütücü gücün ne kadar aciz duruma düştüğünün ve son çırpınışların bir tutumu olarak değerlendirile bilinir.

Bu ise son final yılında bizlere daha güçlü bir şekilde komplo zincirlerini parçalamak ve Kürdistan Özgürlük Hareketi'ni başarıyla hedefe ulaştırma gücünü vermektedir. Komplo gerçeğini unutmadan, bu final yürüyüşünde sarsılmaz adımlarla hedefe kilitlenmek biz gençliğin temel misyonu olmuştur.

Komale Ciwan örgütümüzün bir şiar olarak ele aldığı örgütlenme ve örgütlülükle hedefe yürüme esprisi tüm özgürlük şahinleri olarak hepimizin temel görevi olmak - durumundadır. Örgütlenen gençlik özgürleşmeye ilerlemekte, örgütlenen gençlik başarıya kilitlenmektedir.

Gün Kemallerin, Hayrilerin ve de Agitlerin direnişçi ruhuyla göreve, amaca kilitlenme ve zafer sloganlarını en yüksek sesle haykırma günüdür...

Amed'de buluşmak dileğiyle...

Genç kalın...

E-mail: ciwanenazad@yahoo.de

www.arsivkurdi.org

Bir Yürüyüşün Ardından...

Değerlendirme

Cihan EREN

"Bunu şöyle düşünelim; adamın birinin ismi Azad, annesi, babası doğduğu yer ve tarihi beli, fakat yol kesen Deli Dumrul Azad'a " yok senin adın Azad değil anneni babanı yanlış biliyorsun" diyor. Ve bunda da inat ediyor. Bu inatlaşma tam Azad'ı inandırmaya başlıyorken her şeyi değiştiren bir ses çıkıyor ve Azad, Azad kalmaya devam ediyor."

Kürtler olarak hep kimlik sorunlarımızın olduğunu söyleriz. Bu belirlemeyi halkımız üzerinde binlerce yıldır yürütülen kültürel sömürgecilik ve en çok da Türk sömürgeciliğinin sonuçlarının açığa çıkardığı sorunları ifade etmek için söylüyoruz. Evet, halk olarak çok ciddi kimlik sorunlarımız vardır. Tarihimizi detaylı bilmiyoruz. Dilimizi konuşamıyoruz. Çok önemli halk kültürel değerlerimiz hakkında yeterli oranda bilgi sahibi değiliz. Kısacası kendi kimliğimizle yaşamamız için bugün de yürümemiz gereken epey bir mesafe vardır. Eskiden kendine Kürdüm demek zor gelirdi. Başka adlar altında da yaşanacağını sanmaktan kaynaklanıyordu bu. Ha Kürtlükle yaşamışsın ha Türklükle veya başka bir kimlikle ne fark eder diyenler epey fazlaydı. Gün oldu devran döndü çok şey değişti. Kolay olmadı kuşkusuz bu.

Yok olmaktan kultulması gereken bir halk gerçeği

Zorluğu şundandı; kendi Kürtlüğümüzü ispatlamak için öldük, öldürdük. Kendisini değişik bir toplumsal aşamaya sıçratmak için değil, yok olmaktan kurtarılması gereken bir halk gerçeğimiz vardı. İlerleyen süreçte çok daha iyi anlaşılacak bu olgu, dünyanın en ilginç gelişmesidir. Bunu şöyle düşünelim; adamın birinin ismi Azad, annesi, babası doğduğu yer ve tarihi beli, fakat yol kesen Deli Dumrul Azad'a "yok senin adın Azad değil anneni babanı yanlış biliyorsun" diyor. Ve bunda da inat ediyor. Bu inatlaşma tam Azad'ı inandırmaya başlıyorken her şeyi değiştiren bir ses çıkıyor ve Azad, Azad kalmaya devam ediyor.

Her yolun sonu farklıdır. Bazılarında bitiş vardır

Herkesin gittiği bir yolda gerisin geri gitmek, yavaş ilerlemekten daha çok insanı hedefinden uzaklaştırır. Bir düşünelim doğuya gitmek istiyorsunuz ama batıya yönelmişsiniz. Amed'e oturuyorsunuz Botan'a gideyim derken Afyon'a gidiyorsunuz. Nihayetinde buda bir gitmektir. Fakat bunun sonu bitmektir. Bunu kabullenmek Azad olarak kalmamaktır. 'Deli Dumrul'a inanmaktır. Azad olmadığına inandırılanlar için bu durum pek manidar olmayabilir. Bu kişiliklerin söylediği gi-

www.arsivakurdi.org

bi onlar için önemli olan yürünecek bir yolun olmasıdır, nereye giderse... Çünkü yön bunlar için önemli değildir. Kürtçedeki o güzel deyimle bunlar için "her der deşt e".

Kendini erken kaybeden çok şey kaybettirir

Doksanlarla beraber Kürtler olarak otuz beş yıl öncesine kadar yanlış yönde yürüdüğümüzü iyi anlamış durumundayız. Kendini fark etmek kimlik sahibi olmak için temel bir ilkedir. Kürt olup olmamanın pek önemsenmediği bir durumdan kendini fark etmeye yol almak önemli bir aşamayı kaydetmektir. Ancak toplumsal yaşamda uzun bir dönem kendi farkında olmadan yaşamak, halklaşma özelliklerini geliştirmede geç kalmaya sebep olur.

Kendimizi fark etmeye başladığımızda hemen kendimize sormamız gereken soru, yanlış gittiğim yönde ne kadar mesafe geriye gitmişim sorusu olmak durumundadır. Denildiği gibi biz yıllarca ters istikamette hem de zorla yürütüldük.

Eğer bunu unutursak kendimizi kaybederiz. Öfke ve inat kaynaklarımızı kuruturuz. İntikam güllelerimiz yuvarlanmaz. Başlayan yürüyüş dağların zirvesine kadar yükselmez. Geçmişte olduğu gibi bu günde içimizde tehlike olarak duran bir sorun olarak kendini erken kaybetmek çok şey kaybettirir. Geçmişte kendini erkenden kaybetmek ben de bir şey oldum tarzında ortaya çıkardı.

İnandıkarı doğruların peşinden ilerleyen milyonlar

Günümüzde kendini kaybetmek ise; hedefimize ulaşmış, önderliğimiz özgürleşmiş, Kürt sorunu çözülmüş artık insanlarımız şehit düşmüyor havasına neden olan kandırmaca içinde yaşamak biçiminde kendini dışa vuruyor. Bu Kürdün en tehlikeli hastalığıdır. Çünkü hep bununla kandırılmıştır.

Önderliğimiz Kürdistan'da "işler sizin bildiğiniz gibi yürümüyor" derken bizim hiç ters yönde yol almamışız şeklinde ortaya çıkan ve her kes gibi olmak isteyen yaklaşımlarımızı eleştiriyordu. Çünkü çok iyi bilmekteyiz ki önderlik bizlere karşı en büyük savaşı bizlerin yanlış yolda gittiğine inandırmak için verdi. Mücadelenin ilk günlerinde önderliğe "biz kuru tahtalar gibiyiz bizi yeşerte bilir misin" demişlerdi. Kürtler içinde tüm ispatlamalara rağmen halende yanlış yolda olduklarına inanmayanlar vardır. Fakat bunlar için artık "her der ne dteşt e". Gittikleri yolları tükenmekte ve yerleri giderek daralmakta. Çünkü yanlış yolda olduklarına inanıp bundan vazgeçerek herkesten daha hızlı bir tempo ile birçok kişiyi geride bırakıp hedefe ilerleyenler vardır. Hem de milyonlarcadır bunlar.

Şimdi bizler için yanlışta ısrar edenler temel sorun olmaktan çıkmışlardır. Temel sorun değiller derken bu tür insanları ikna etmeyelim demiyoruz. Nihayettin de her şeylerine rağmen bizim insanlarımızdır. Onları da koştuğumuz yolda koşturmaya kendimize katmaya inandırmak bizi daha erken hedefe ulaştırır. Temel değil derken bu tür insanlar gelse de gelmese de bizler hedefe ulaşacağız. Yürüdüğümüz yolda

aldığımız önemli bir mesafe vardır.

Yolumuzu kaybedecek kadar uzakmıyız yoksa uzaklaşmaktamıyız

Hedefe, istediğimiz zaman, tempo ve dinçlikte ulaşmak için bundan böyle belirleyici olacak olan yanlışta yürüdüklerini gördükten sonra geri dönenlerin yürüyüşü olacaktır. Hedefe ulaşmak için bundan böyle bu yürüyüşçülerin kararlılıkları önemlidir.

Kendilerine katacaklarının sayısı önemlidir. Bu yürüyüşçülerin yorgunluk, bitkinlik, enerjim kalmadı gibisinden görüş ve yaklaşımlarının hedefe ulaşmayı tümüyle engellemese de zorlayacağı bilinmek durumundadır.

Bunun için biz daha çok kendimize bakmak durumundayız. Bizim durumumuz nedir? Bize yol aldıran güç veren enerjimizi aldığımız gıdadan -önderlik ideolojisinden- yeterince besleniyor muyuz? Yol gösteren Reber'in bizlerin hedefe istenen zaman ve zindelikte ulaşmasını sağlayacak kurallarına hangi düzeyde riayet ediyoruz? Reber ile aramızdaki mesafede yolumuzu şaşmadan gidecek kadar kendisine yakın yürüyor muyuz? Yoksa yolumuzu kaybedecek kadar uzak mıyız, uzaklaşmakta mıyız? Avrupa'da on beş yıldır yapılan Kürt Kültür Festivali öncesi festival gibi gelenekselleşen genç arkadaşların yol yürüyüşü hakkında bir yazı yazmak istedim. Bu yazıyı tamamlamam için de arkadaşların sahneye çıkıp mesajlarını verecek ana kadar genel hatlarıyla da olsa yürüyüşçüleri takip etmem gerekirdi. Görsel de yol yürüyüşleri hakkında çıkan haber programlarını da takip etmeye çalıştım. Yansıdığı kadarıyla arkadaşlar canlı görünüyorlardı. Ne de olsa gençler sözünü doğrular bir duruşları vardı. Kendi adlarına hitaben okudukları mesajlarında da genç yüreklerini vermeye çalışmışlardı.

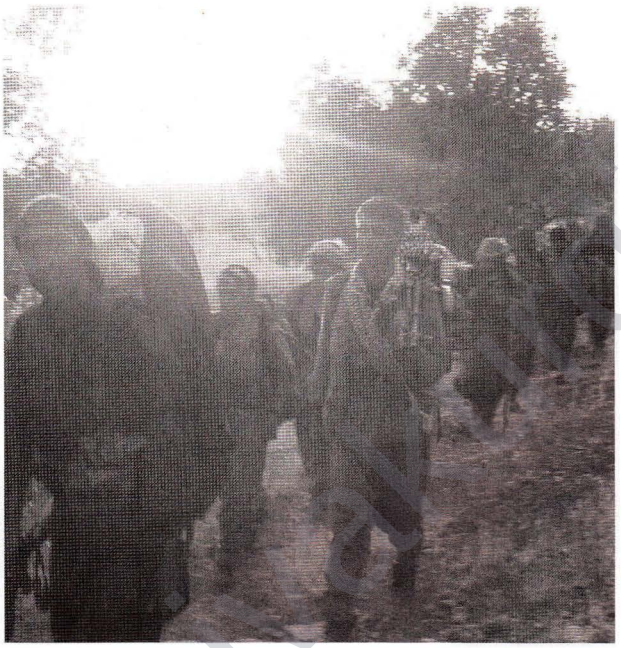

Gençlikten başka bir duruşta beklenemez. Böyle olmak gerekir. Fakat söz konusu olan eylem ya da dikkat çekilen sorunlara ilişkin verilmek istenen mesajlar Uluslararası Kürt Kültür Festivali sahnesinde dile getirildiği için ben daha çok işin kültürel yanından bahsetmek isterim.

Apocu kültürü ne kadar yansıtabiliyoruz

Bu festivalin kültür festivali olması, festivalin örgütlendirildiği dönemde gerilla sanatçı Delila Meyaser arkadaşın şahadeti hepimizin kendi kültür ve değerlerimiz konusunda ne kadar duyarlı olup olmadığımızı bir kez daha değerlendirmeyi şart koşar.

"PKK bir kimlik ve kültür yaratma hareketidir" diyen Önder Apo'nun felsefesiyle demokratik uluslaşma yolunda ilerleyen kadro ve yurtseverlerimizin sıkça dile getirdikleri bir söz var. "Ne kadar pratikleştiriyorsun?" Demokratik uluslaşma kültürüyle kendi kimliklerini kültürlerini geliştirenler için bu söz hem felsefi ideolojik hem de toplumsal ahlakilik açısından çok önemlidir.

Asıl yazmak istediğimiz konu işin kültürel noktalarında gördüğümüz eksikliklerdir. Bunun için yürüyüşçü arkadaşlar şahsında hem Avrupa gençliğimizi eleştirmek hem de onlardan beklentilerimizi ifade etmek istiyorum. On be-

www.ciwanen.org

şinci festivallini yapan bir alanın bu önemli etkinliği içerik olarak ne kadar zenginleştirerek bu güne getirdiği sorusunun detaylı olarak tartışılması önemlidir. Bu konuda alışkanlıklar mı yoksa her yıl bu sene ne katabiliriz tartışması mı daha hakim bir anlayıştır?

Gerilla yürümek demektir

Festivalin ilk gününden sonuna kadar yer alan genç arkadaşların kendilerini ifade ettikleri kısımlar da yaratıcılıkları ne kadar festivali etkiliyor. Bu konu da yeterli bir çaba var mı? Olsa da eksik oldukları kesindir. Örneğin yürüyüşçü genç arkadaşlar geçen yıl ki yürüyüşten farklı bu yıl ne yaptılar. Bir yenilik olduysa bu ne kadar etkili oldu. Mesela bu yılki yürüyüş gerilla elbiseleriyle ya da Kürdistan'ın her hangi bir bölgesinin kıyafetleriyle olamaz mıydı? Kürdistan'ı boydan boya yürüyen gerilla değil mi? Ülkemiz de gerilla yürüyor.

Gerilla biraz da yürümek demektir. En azında sahneye daha Kurdî olan kıyafetler ile çıkıp Kürtçe konuşulamaz mıydı? Sahne de sadece okunan metinle değil değişik yöntemler de kendi mesajlarını veremezler miydi? Kültür konusunda yaratıcılık demek kendi değerlerini ileri düzeyde tanımak demektir. Festivalin zengin geçmemesi kültürel değerlerimizi yeterince bilip bilmememizle onları yaşayıp yaşamamızla ilgilidir.

Başkalarından farkımızın düzeyi, kültürel kimliğimizi kişiliğimizde somutlaştırdığı mız değerlerimiz kadar olur

Gençler bu tür şeyleri ne kadar inceliyor. Yürüyüşçü gurup günlerce yol yürüyor. Peki, festivalin zenginleştirilmesi için de ayrıca bir çaba var mı? Sonuçları nedir?

Gençler olarak sadece paylaştığımız siyasi düşünceler ile kendimizi sınırlandırmamalıyız. Bu kessin olması gereken bir başlangıç ama ülkeye yönelmek için yetmez.

Siyasi kimliğimizi kalıcılaştıracak, bizi mücadeleye sevk edecek kültür sanat değerlerimizi de yaşamalıyız.

Tıpkı Delila yoldaş gibi hem silah omuzda savaşçı hem mikrofon elinde sanatçı olmak. Bugün gençlik sloganı bu olmak durumundadır.

Savaşarak kendini koruyorsun çünkü işgalci devletlerin değerlerimize saygıları yok, bir de sanatçı olacak düzeyde kimliğini yaşıyorsun. Başlayan her yürüyüş Delila yoldaşın Zilan stranını söylediği yere kadar uzanmak durumundadır. Yoksa stranlarımızın sesini kesmek isteyenler amaçlarına ulaşır. Başkalarından farkımızın düzeyi, kültürel kimliğimizi kişiliğimizde somutlaştırdığımız değerlerimiz kadar olur.

Örneğin Yurtsever gençlerden kaçı günlük yaşam içinde Kürtçe ile konuşuyor, Kürt müziği dinliyor? Gelişmesi için çaba veriyor?

Kürt gençliği olarak bizi ülkemize, manevi ve maddi değerlerimize bağlamayan hiçbir şeye itibar etmemeliyiz.

Yurtseverliğimizi zayıflatacak yaklaşımlara önce gençliğin karşı durma sorumluluğu vardır.

Değişim için bir yürüyüş başlamışsa o yol bırakılmamalıdır

Çünkü bizde özgürlük mücadelesi içinde şekillenen kesim bugün ömürleri otuz kadar olanlardır.

Kuşkusuz genç olmak salt bir yaş olayı değildir.

Genç olmaya en fazla imkânı olanlar kendi kimliklerini özgürlük mücadelesinin geliştiği dönemde tanıyanlar olarak bugün gençlik örgütlenmesinde olan arkadaşlardır.

Kürt gençliğinin kendi kültürel değerlerini yaşama ve yaşatmak için geriye gidişe karşı çetin bir mücadele vermesi gerekir.

Bu mücadelenin de sıradan değil kişiliğin her özelliğini değiştirecek kapsamda olması gerekir.

Kişilikte yaşanan her değişim insanı farklı bir aşamada pratik sahibi yapacak derinlikte güçlü kılması gerekmektedir. Değişim için bir yürüyüş başlamışsa o yol bırakılmamalıdır.

Ovalarda başlamışsa dağların zirvesinde devam etmelidir.

Çünkü dağlar sadece coğrafi olarak zirveler değildir.

Özgürlüğün de zirve yaptığı yer dağların doruklarıdır.

www.arsivakurdi.org

Kültür Sanat, Kar ve Pazar konusu olmaktan Çıkmalıdır

Kültür Sanat

Mustafa KARASU

Kültür bir toplum için en önemli değerdir. Bir toplumun yaşam tarzını, kişiliğini ve duygularını belirler. Dolayısıyla bir kültür insanının, toplum sorunlarına herkesten daha fazla duyarlı olma sorumluluğu vardır.

Yunan filozofu haklı olarak "türkülerin gücü yasaların gücünden daha fazladır" demiştir. Bunun anlamı toplumu yasalardan çok türküler biçimlendirir olarak anlaşılmalıdır.

Şimdi bazı Kürt sanatçılar bu sorumluluk duygusunu taşımadan sanatı icra etmeye çalışıyorlar.

Kürtler gibi köle yaşamdan çıkıp yeni bir yaşam kurmak isteyen bir halkın sanatçılarının böyle davranmaya hakkı yoktur. Özellikle yüzyıllarca başka kültürlerin baskısını yaşamış, son yüzyılda kültür soykırımıyla karşılaşmış bir halkın sanatçıları yaptıkları her şeyde sorumlu davranmak zorundadırlar.

"Kürtler gibi köle yaşam dan çıkıp yeni bir yaşam kurmak isteyen bir halkın sanatçılarının böyle davranmaya hakkı yoktur. Özellikle yüzyıllarca başka kültürlerin baskısını yaşamış, son yüzyılda kültür soykırımıyla karşılaşmış bir halkın sanatçıları yaptıkları her şeyde sorumlu davranmak zorundadırlar"

Günümüz sistemde sanat ve kültür misyonundan koparılmıştır

Bugün toplumları sürü gibi yönetmede en fazla kullanılan araçlardan biri sanat alanıdır. Özellikle müzik bu konuda çok fazlasıyla kullanılmaktadır. Sanat toplumların beğeni ölçülerini yükseltme faaliyeti iken, günümüzde insanları çevresindeki olaylara ve daha kaliteli yaşam arayışına yabancılaştırmaktadır.

Sanat ve kültür mevcut yaşamı sorgulayan ve daha da kaliteli hale getirmeyi amaçlayan misyonundan koparılmıştır. Böylece egemenler bugün üretilen müzik ve bunun ortaya çıkardığı kişilikle toplumları istediği gibi yönetmektedirler.

Çünkü duyguları sığ, beğeni ölçüleri olmayan, kendisine bu müzik ürünleriyle dayatılan yaşamı olduğu gibi kabul eden yığınlar ortaya çıkarılmaktadır.

Özellikle Kürt sanatçılarının egemen sömürücü sistemin bu sanat anlayışını benimsemesi ve toplumu böyle olumsuz etkilemesi sorgulanması ve karşı çıkılması gereken çok önemli bir konudur.

KültürSanat alanında kaybedenler, başka toplumların etkisinde kalırlar

Özgürlük ve demokrasi mücadelesi veren ve iradeli bir halk yaratmak isteyen Kürt insanının kabul etmemesi gereken en önemli konu budur. Kültür sanat alanında kaybedenler, doğru bir yaşam felsefesi ve tarzı kazanamayanlar başka toplumların ve yaşam tarzlarının etkisinden kurtulamazlar.

Şimdi bazıları sadece Kürtçe söyledikleri için Kürt sanatı yaptıklarını sanıyorlar. Tabii ki başta müzik

www.arsivakurdi.org

olmak üzere kültür sanat faaliyetlerinde Kürtçe'yi hakim kılmak yaşamsal önemdedir. Halkımızın ulusal demokratik mücadelesiyle kendi diliyle üretilmiş müzik ve diğer kültür ürünlerine talep artmıştır.

Ancak halkımızın bu talebini, yeni yaşam arayışını körelten ve toplumsal sorunlara duyarsız hale getiren popüler ürünlerle sömürmek büyük bir ahlaksızlıktır. Halkımızın çektiği acılar karşılığında yaratılan bu talebe rantçı bir zihniyetle yaklaşmak kültür soykırımı yapanlar kadar suç işlemektir.

Bu tür müzik ürünleri türk özel savaşının kürtçe versiyonudur

Belki inkarcı zihniyet bundan 10 yıl önce Kürtçe okunan her türküye karşıydı; ancak şimdi toplumu duyarsız kılan, özgürlük ve demokrasi ölçülerini geliştirmeyen ve bireyi normal yaşamın içine gömen bu tür popüler ürünlerin yaygınlaşmasına itiraz etmemektedir.

Çünkü bu kültürle şekillenen bireyler demokrasi ve özgürlük talepli bir yaşam tarzı edinmiyorlar. Aksine mevcut yaşamı kabul edilebilir olarak gören bir duygu kazanıyorlar. Dolayısıyla bu tür müzik ürünleri bir yönüyle Türk özel savaşının Kürtçe versiyonu oluyorlar.

Sözünü ettiğimiz bu sanatçılar aslında yaptıklarının ne anlama geldiğini de bilmiyorlar. Çünkü kültür ve sanatın işlevi nedir, icra ettikleri sanatın duyguda ve yaşam tarzında yarattığı sonuçlar nedir sorusuna cevap verecek bir alt yapıları yoktur.

"Türkiye'de ve dünyada müzik böyle yapılıyor, bizim de böyle yapmamız normaldir" düşüncesiyle bu yanlış duruşta kalmayı sürdürüyorlar. En tehlikeli düşünce de budur. Bu zihniyet, sanatı toplumu uyuşturmak için kullanan ve kültürü de alım satım konusu yapan sömürücü sisteme teslim olmaktır. Daha doğrusu sanatçının kendisini pazarlaması ve satmasıdır.

Tabii ki sanatçının sosyal ve kültürel yaşamı için belli bir ekonomik imkanı olabilir. Ancak bu kendini pazarlama biçiminde ve ürünlerdeki esas kaygı satış miktarı olursa bu verili olana teslim olmak ve toplumun değer yargılarını yükseltme rolünden uzaklaşmak olur.

Bu sanat yaklaşımını ve sanatçı kişiliğini reddediyoruz

Günümüzde egemen sistemlerin ve kapitalist kültürün yarattığı sanatçı tipolojisini reddetmek gerekir. Alternatif sanat ve sanatçılığını yaratma günümüz sanatçısının en büyük ahlaki sorumluluğudur. Sanata saygı ancak böyle sağlanır, sanatçının onuru ancak böyle kurtulur. Belki mevcudu kabul etme bazılarına ekonomik imkan ve kapitalizmin ölçülerine göre bir yaşam tarzı sunabilir. Ama bunun kültür ve sanat insanlarının yaşam felsefesini ve kişiliğini satın alma karşılığında verildiği de bilinmelidir.

Bu sanat yaklaşımını ve sanatçı kişiliğini reddediyoruz. Dünyada, Avrupa'da ve Türkiye'de yapılanın, sanat ve kültürün tarih içindeki oluşmuş tanımına ve işlevine aykırı olduğunu söylüyoruz. "Herkes böyle yapıyor, biz de böyle yapsak ne olur?" demenin özrü kabahatinden büyük olan bir yaklaşımdır. Sanatçıların demokratik ve özgür toplum hedefli kişilik yaratma mücadelesinin önderleri olduklarını unutmamaları gerektiğini söylüyor ve bu yola çağırıyoruz.

Halkların kültürleri pazar konusu olamaz

Kültür sanat, moral değerler başta olmak üzere toplumun en temel ihtiyacını karşılayan bir olgudur. Kapitalist sistem her şeyi kar ve pazarlama konusu yaptığı gibi, bu alanı da bu biçimde ele almaktadır. Kapitalist dünyada diğer metaları üretmede olduğu gibi kültür ürünleri için de bir etüt çalışması yapılıyor. Daha baştan itibaren nasıl sunulacağı, nasıl pazarlanacağı, hangi duygulara hitap edileceği planlanıyor.

Toplumun duygularını zenginleştirme değil de bu sektörün cebini zenginleştirme hedefleniyor. Kültür ve sanatın bu hale getirilmesi insanlık için kabul edilmemesi gereken utanç verici bir durumdur. Kültür ve sanat, kar ve pazar konusu olmaktan çıkarılmadan insanlığın yozlaşma ve tükenişten kurtulması söz konusu olamaz.İnsanlar bu tür müziğe rağbet ediyor denilemez. Bu yönlü talebin nasıl yaratıldığını sorgulamak gerekiyor.

www.arsivakurdi.org

Tecrit Özgür İnsanı Ve İnsanlığı Öldürmektir -1-

Değerlendirme

A. Haydar KAYTAN

Sürekli tekrarladığımız büyük anlam içeren bir cümledir: İnsan toplumsal bir varlıktır deriz. Yani başka insanlarla bir tür işbirliğini kurup geliştirmeden yaşayamaz. Yaşamını idame ettirmek isteyen herhangi bir insan, kendini dış tehditler ve doğanın tehlikelerine karşı savunmak için olduğu kadar, çalışıp üretebilmek için de başkalarıyla işbirliği yapma ihtiyacı duyar.

Hepimizin bir çocukluk dönemi olduğu için de olsa biliriz. İstisnasız her çocuk başkalarının yardımına duyduğu bu ihtiyacı en derin şekilde yaşar. Bir çocuk yaşamın en temel işlevleri bakımından kendine bakma gücü ve olanağından yoksundur. Bu yüzden başkalarıyla ilişki kurmak çocuk için bir ölüm kalım sorunudur. Kendi başına kalması, bu yapısı nedeniyle varlığı için en ciddi tehdidi oluşturur. Toplumsal gerçekliğin insan yaşamındaki bu tayin edici rolü daha başından itibaren toplumsallığın gücünü kutsamaya götüren ana olgudur. Dinsel düşüncenin çıkış noktası da toplumsallığı bu kutsama gerçeğinde yatar.

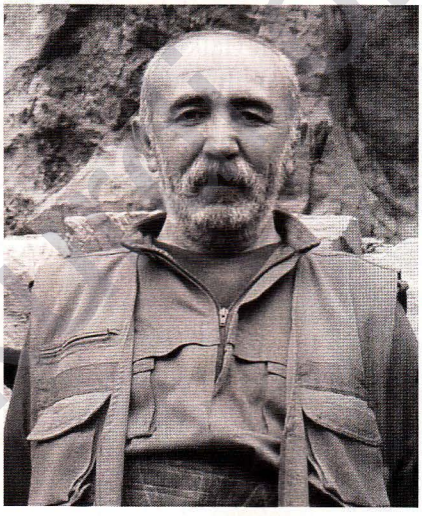

Toplumsallık insan türünün varlık koşulludur

Önder Apo'nun deyişiyle "Kutsama kutsalın, kutsallık ise toplumun gücü" demektir.

Marks, kapitalist sistemde değer denilen şeyin yalıtılmış bireyin emeğinden fışkırmadığını, bu açıdan sermayeyi anlamak için toplumsal emek kavramından yola çıkmamız gerektiğini belirtir. Bunun tersini düşünmenin, bir arada yaşayıp konuşan insanlar olmadan dilin gelişebileceğini düşünmek kadar saçma olduğunu söyler. Bundan hareketle insanın son tahlilde dil olduğu ifade edilir. Bu belirleme, insanın toplumsal bir varlık olduğu gerçeğiyle birebir örtüşür.

Başka bir deyişle, toplumsallık insan türünün varlık koşuludur. Bunun doğal ve kaçınılmaz sonucu ise yalnız bireyin bulunmaması, insanın tek başına yaşamasının imkânsız olmasıdır. Önderliğimizin sözleriyle ifade edersek, "İnsan türünün

www.arsivakademi.org

güç kazanması tamamen toplumsal düzeyiyle kurduğu ilişkiye bağlıdır. Bireyi zayıf kılmanın, köleleştirmenin en vahşi tarzı, ona dayatılan yalnızlık düzeyidir, yaşadığı tecrittir."

İnsan türünün var oluş halini yaşadığı doğal toplumda, her insan üyesi olduğu toplumun organik bütünlüğü içinde, onun ayrılmaz bir parçası olarak yaşar. Herhangi bir üyesinin klan topluluğu dışında varlığı asla düşünülemez. "Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için" ilkesi esas olarak bu toplumsal yaşam tarzı için geçerli bir ilkedir. Henüz kavramlaştırılmamış olsalar da, özgürlük ve eşitlik dediğimiz temel en değerler bu toplumsal yaşam tarzında kendiliğinden bir biçimde vardır.

Doğal toplumda dayanışma esastır

Toplumun tüm üyelerinin duyuşları ve inançları ortaktır. Baskı ve sömürü ile bunların kaynağında yer alan özel mülkiyetten kavram düzeyinde bile söz edilemez. Dostluğun ürünü olan dayanışma esastır. Doğal olarak böylesi bir toplumda yalnızlık duygusuna da yer yoktur. İnsan türü, toplumsallığın bu muazzam gücü ve imkânları sayesinde insan olmuştur.

Ahlak dediğimiz kurallar ve ölçüler yine bu toplumsallığın örgüsünü meydana getirir ve sürekliliğini sağlar. Topluma ait olma bilinci ya da duyusu, kişiyi bu kurallar ve ölçülerle gönüllü bir uyum içinde yaşamaya yöneltir. Bir yere ait olma ihtiyacını bu denli önemli kılan bir başka unsur da insanın düşünen bir varlık olmasıdır. İnsan süreç içinde öz bilinciyle kendisinin doğadan ve öteki insanlardan farklılık arz eden bireysel bir nesne olarak kendi farkına varır. Her insan için bu kendi farkına varmanın derecesi değişebilir. Ancak yine de bu fark ediş, insanı tamamen insanca olan bir sorunla yüz yüze getirir.

Kendini doğadan ve başkalarından farklı bir varlık olarak duyumsaması nedeniyle, evrenle ve 'kendisi' olmayan tüm öteki insanlarla karşılaştırdığında, insanın kendini küçük görmesi ve kendi önemsizliğini hissetmesi kaçınılmaz olacaktır. İnsan bir yere ait olmadığını, yaşamının bir anlam ve yönelime sahip bulunmadığını anladığında, bir yazarın deyişiyle kendini bir toz zerreciği gibi hissedecek ve bu bireysel önemsizliğinin altında ezilecektir.

Kapitalizm ahlakın geriletilmesiyle gelişir

Doğal toplum ve onun klan yaşam tarzının insanı bu gerçeği derinliğine hissetmiş olmalıdır. Dolayısıyla toplumun organik bütünlüğü içinde yer alması, onun için en büyük yaşam güvencesidir. Kendi başına kaldığında hiçleştiğini hissetmesi, toplumun öteki üyeleriyle birlikte olduğunda ise mucizeler yaratıldığını görmesi, günümüz insanının değil, gerçekte doğal toplum insanının fark ettiği bir gerçekliktir denilebilir.

Kapitalizm, kendisinden önceki devletçi toplum sistemlerinden farklı olarak, gelişmesini doğrudan topluma saldırmasına ve bu saldırıdan sonuç almasına borçludur. Toplum özel birikimin, aynı şekilde gelişen yeni sistemde oluşacak sermaye birikiminin önündeki en büyük engel durumundadır. Üretimin ve bunun sonucu olan her türlü değerin toplumsal bir nitelik taşıması nedeniyle, toplumun özel birikimi kendisi için bir tehdit olarak görüp tavır alması son derece doğaldır.

Hiyerarşik toplumdan beri gözenekleri olan kapitalizmin gecikmeli gelişmesinin en önemli nedenlerinden biri işte toplumun bu tehdit algısıdır. Özel birikim toplumun ahlaki ölçülerine ters düşmektedir.

Dolayısıyla kapitalizm gelişebilmek için öncelikle toplumu bir arada tutan ahlaki örgüyü parçalamak zorundadır. Kapitalizm ancak ahlakın geriletilmesiyle gelişir. Azami kâr yasası temelinde saçmalık düzeyine varan sınır tanımayan sermaye birikimi başka türlü sağlanamaz.

Kapitalizm birey yaratmaz, topluma karşı varlıklar yaratır

Kapitalizmin birey olgusunu geliştirdiği ve bireyselliğin kapitalizmin ürünü olduğu yanılsaması, insansızlaşma doğrultusunda ilerleyen bu sistemin ömrünü uzatan en tehlikeli yanılgılardan biridir. Kapitalizm birey yaratmaz, tersine topluma düşmanlık yapan varlıklar ortaya çıkarır. Birey olmak herhalde kendi türünün kurdu haline gelmek değildir.

İnsanı kendi hemcinsinin kurdu haline getirmek üzere kendi sistemini kuran kapitalizmin, bu temelde biçimlendirdiği ilginç varlığa birey tanımı nasıl layık görülebilir? Birey olmak, doymak nedir bilmeyen obur bir iştahla insan toplumuna ait tüm değerleri gasp etmek, insanın tanrılarından dışkısından yaratıldığını vaaz eden Sümer rahibin-

www.arsivakurdi.org

den çok daha beter bir tutumla öteki insanları hiçleştirip kendini yeni bir tanrı-kral haline getirmek midir? Birey olmak, "insanla insan arasında çıplak öz çıkar ve katı peşin ödemeden başka bir bağ bırakmamak" mıdır? Birey olmak, "kişisel değeri bir mübadele değeri haline getirmek" ve "bin bir güçlükle elde edilmiş sayısız özgürlüklerin yerine o biricik ve acımasız özgür ticareti koymak" mıdır?

Birey olmak, sağlamlığı ve sürekliliği olan ne varsa eritip buharlaştırmak, kutsal olan her şeyi murdar etmek, insanı "artık kendi yaşamının gerçek koşullarını ve öteki insanlarla olan ilişkilerini tüm çıplaklığıyla karşılamak zorunda" bırakmak mıdır?

Her şeyin gerçek özü kendi başlangıcında gizlidir

Birey olmak öncelikle kulluk zihniyetinden kopmakla başlar. Kul zihniyetinin aşılması, özgür bir zihniyet kazanmak anlamına gelir. Yeni zihniyet yeni özgür kişilik demektir.

Kulluk zihniyetinden kopan bizzat kişinin kendisi olduğuna göre, hâkim zihniyetin sorgulanması ve bundan kopuş da ilkin kişinin kendisinde gerçekleşir. Toplumun hâkim zihniyeti aynı zamanda topluma hâkim olan ilişki biçimidir.

Dolayısıyla zihniyetle çelişki, mevcut toplumsal ilişkilerle çelişkidir. Bu anlamda özgür bir zihniyet kazanan birey topluma yeni ilişki biçimleri dayatmak durumunda kalır.

Bu nedenle birey olma, hâkim zihniyetle çatışarak mensubu olduğu topluma yeni ilişki biçimlerini dayatmayı gerektiren kişilik duruşu olarak tanımlanabilir. İnsanın anlamı nedir sorusuna yetkin cevap vermek, bu temelde insanı doğru tanımlamak, bir bakıma zihniyet devriminin özünü oluşturur. Her şeyin gerçek özü kendi başlangıcında gizlidir.

Bu da bizi insanın var oluş hali olan toplumsallığa götürür. O halde birey olmak, toplumun ana kuruluş ilkeleriyle uyumu yakalamak, buna bağlı olarak topluma karşı sorumluluğunun bilincine varmak ve bu sorumluluğun gereklerini pratikleştirmektir.

En tehlikeli kölelik Kapitalizm çağının köleliğidir

Kölelik en genel anlamda hiyerarşik ve devletçi toplum sisteminin, özel olarak da üst toplum denilen devletin alt toplum için hazırladığı toplumsal statüdür. Kölelik devletin ortaya çıkışıyla birlikte gelişir.

Başka bir deyişle devlet olmadan köleleştirme mümkün değildir. Bir bütün olarak devletçi uygarlık sistemi kölelik üzerinde yükselir. Bir 'zihniyet ve kurumsal akış' olarak devlet olgusunda süreklilik esastır.

Devlette yaşanan biçim değişikliği özünün de değiştiğini göstermez; tersine özün korunması biçim değişikliğini zorunlu kılar. Devleti alt toplum üzerinde üst toplum olarak tanımladığımıza göre, devletin varlığı alt toplumun da varlığını gerektirir. Kurumlaşan devlet, kurumlaşan kölelikle özdeştir.

Alt toplumun direnişi sonucunda kölelikte yaşanan yumuşama köleliğin ortadan kalkmasına değil, derinleşmesine tekabül eder. Her yumuşatma girişimi köleliği biraz daha derinleştirir. Derinleşen kölelik içselleşen köleliktir. Feodal devletçi toplumda kulluk düşüncesinin tüm topluma yayılması ve kulluğun yaşamın doğuştan hali olarak değerlendirilmesi bunun en çarpıcı ifadesidir.

Bu çerçevede kapitalizmi 'derinleşmiş ve genelleşmiş kölelik sistemi' olarak tanımlamak son derece gerçekçidir. En tehlikeli kölelik kapitalizm çağının köleliğidir. Bir bilinçte derinlik ve tutarlılık durumu zihniyet devrimi özgür birey olmanın önkoşulu ise, o zaman kendisinde zihniyet devrimini gerçekleştiren birey hiyerarşik ve devletçi toplum zihniyetinden tümüyle arınmak zorundadır.

Devletçi ve iktidarcı zihniyetten kopuş, bunun tamamlayıcı unsuru olarak devlet odaklı uygarlığın ilişki ve yaşam tarzından kopuşu da beraberinde getirir. İkisinin birlikte gerçekleştirilmiş olması bize özgür bireyin tanımını verir.

Önder Öcalan'ın "Hiyerarşik devletçi sınıf uygarlığından kopuş en büyük özeleştiridir" biçimindeki sözleri, her birimizin kendimizi özgür birey olarak gerçekleştirmemizin giriş kapısına işaret eder. Günümüz açısından bakıldığında özgür birey olarak doğuş yapmak, komünal var oluş ilkelerinden uzaklaştırılan insanlık için elzem olan bir doğuşu gerçekleştirmektir.

Bunun temel niteliği ise, "genel olarak devlet odaklı" ve "özelde kapitalist modern yaşamdan kopuşla başlamasıdır." Böylesi bir kopuş, insansal var oluşa dönüş anlamını taşır.

www.arsivakurdi.org

Tüm Arkadaş Ve Kadro Yapımıza

(Komalen Ciwan II. Özgür Gençlik Kurultay Belgeleri)

belgeler

KOMALEN CİWAN

Kendisine güvenen, kendisinde partinin doğrularını oturtan bir hareket, bir militan kendi özgücüne dayanır. Gençlik etkilenen değil, etkileyici konumda olur. Önderliğimiz defalarca buradaki örgütü gençliğimize emanet ettiğine dair belirlemelerde bulunmuştur. Yaşanan her olumsuzlukta gençliğimiz zemin olmak yerine, bununla mücadeleyi kendine esas alacaktır.

Değerli yoldaşlar KOMALÊN CIWAN II. Özgür Gençlik Kurultayımızın ardından Avrupa Gençlik kongresini yaptınız. Başta kongrenizi selamlıyor başarı dileklerimizi iletiyoruz. Böylesi hassas bir süreçte yapılan iki çalışmanın da anlam ve önemi kuşkusuz çok büyüktür.

Alınan kararlar, önümüzdeki sürecin aydınlatıcısı olacaktır. Kongrenizde kendinizin değerlendirdiği çalışmaları burada da gönderdiğiniz delege yapınız ve Kürdistan'ın dört parçasından gelen arkadaşlarla beraber değerlendirdik. İçten bir sorgulama önemli olduğu kadar, dıştan da yansıyan bir o kadar önemlidir.

Avrupa çalışmalarımızın uzun ve süreklileşen bir geleneği vardır. Gençlik çalışmalarımızın da kendi özgünlüğüne dayalı tarihi 1987 ve öncesine dayanmaktadır. Bu süreçten günümüze, mücadelemize katkıları tartışmasızdır. Hüseyin Çelebi'den Komutan Şehit Erdal'a, Şehit Nurhak'a kadar sayısız ve ölümsüz kahramanları olmuştur. Geçmişten günümüze, günümüzden geleceğe devraldığımız zafer bayrağımız dalgalanmaya devam edecektir.

Gençlerimizn yaşadıkları sorunlar köklüdür

Değerli yoldaşlar

Başta çalıştığımız zemini iyi tanımlamak zorundayız. Kapitalizmin merkezinde çalışma yürütüyoruz. Kapitalizmin insanlığı ve toplumu getirdiği nokta ortadadır. Sermaye üzerine kurulan sistemin her şeyi çıkara dayalıdır. Kârâ dayalı sistem, toplumun ve bireyin iliklerine kadar inmektedir. Öncesinde toplumu parçalayarak pazarlık konusu yaptı. Toplumun adeta suyunu sıkarak, posasını çıkardı. Bir kenara attı.

Şimdi de bireyi, kadavralarına ayırmaktadır. Hücrelerine kadar inilen bireyin tüm enerjisi, sistemin kanallarına akmaktadır. Oluşan birey tiplemesi ruhsuz, maneviyatsız, duygusuz, robotumsu bir makineyi andırmaktadır.

Değerlerinden boşaltılan birey, entegrasyon adı altında adeta yeniden programlanmaya çalışılmaktadır. Bu siyaset en çok da halkımız ve gençliğimiz üzerinde yürütülmektedir.

Önderliğimizin geliştirdiği kapitalizme alternatif sisteme, Avrupa'nın sessiz kalmasını beklemek yanılgıdır. Avrupa'daki halkımız ve gençliğimiz büyük tehlikeler altındadır. Gençlerimizin yaşadığı sorunlar köklüdür. Sistem içeri-

www.qsvakurd.org

sinde bir bocalamayı yaşamaktadır. Ne sistem içersine girebilmekte ne de kendisini yaşayabilmektedir. Evde bir kültür, dışarıda, okulda, iş yerinde ve farklı zeminlerde, farklı kültürlerle yüz yüze kalmaktadır.

Yerele dayalı çalışmalar geliştirilmelidir

Giderek kimliğinden, dilinden ve kültüründen uzaklaşma ve yabancılaşma tehlikesi vardır. İçine girip sahiplenmeyi yaşamadığımız için düzenin çete, fuhuş, alkol gibi yozlaşmaların içine sürüklenebilmektedir. Gençlerimiz her gün sistemin zihniyetine, fikrine ve kültürüne karşı bombardıman halindedir.

Yaşanılan bu duruma karşı örgütlenmelerimiz bir daralmayı yaşamaktadır. Geçmişte olduğu gibi halkımızın sorunlarının kaynağına inememekte, çözüm gücü olamamaktadır. Gençliğimizin dili yakalanmamakta, bir ayrışmayı yaşamaktadırlar.

Var olan örgütlerimiz, halkın içine girememekte, bir kadro örgütü haline dönüşmüş bulunmaktadırlar. Bunu eylem ve çalışma tarzında rahatlıkla görebilmekteyiz. Tüm çalışma ve eylemler nerdeyse kadrolarımızın sırtında yürümektedir.

Tabanımız buna dâhil edilememekte ya da kadronun olmadığı yerde çalışma yürümemektedir. Bundan dolayı da örgütlerimizin ağırlığı ve caydırıcılığı gün geçtikçe azalmaktadır. Eskiden kitleye dayalı güçle ve gençliğimizin eylem tarzıyla, Avrupa'nın kanunları dondurulabilinirken özellikle '99 sonrası bunda düşüş yaşanmaktadır. Öncesinde, Önderliğimizin çizgisinde gelişen çalışmadan ürün alınabilinmekteydi. Ancak son dönemlerde örgütlerimizin, çizgide yaşadığı sorunlar bulunmaktadır.

Yeni yaşam alanları oluşturlmalıdır

Avrupa sisteminin, hareketimize ve halkımıza dayattıklarını çok iyi çözümlemek zorundayız. Yukarıda da değindiğimiz gibi halkta, entegrasyon ve asimile politikaları yürütülürken, hareketimiz üzerinde de kendi sınırlarına ve yasalarına boğma girişimi bulunmaktadır. "Ya benimle, ya da asla" politikasına karşı Önderliğimizin "beni kabul ettiğin ölçüde, seni kabul ederim" anlayışı dayatılmalıdır.

Ancak örgütlerimizde bu iddiayı gerektiği gibi görememekteyiz. Özellikle eylem tarzında sistemi zorlamayan, kaygılı, tereddütlü yaklaşımlar eylemlerimizin caydırıcılığında azalma olmasına neden olmuştur.

Gençlik hareketimizin tavrı bu konuda net olmalı ve bunun için gerekli ideolojik ve kültürel mücadeleyi en üst düzeyde vermesi gerekmektedir. Son dönemlerde özellikle gençlik tabanımızda değişim ve dönüşümler yaşanmıştır. Çalışmamız mülteci gençlik üzerinden, aile gençliğine kaymıştır. Düzenle derin çelişki yaşayan ve bağları zayıf olan mülteci gençliği örgütlemek daha kolaydı. Ancak günümüz gençliğini örgütlemek fazla kolay olmamaktadır.

Gençliği sistemin etkilerinden korumak yetmemektedir. Yeni bir kültür ve yaşamla tanıştırılmadığında sisteme kayması kaçınılmazdır. Başlarda özellikle yeni yaşam alanları oluşturulmalıdır. Bu alanlarda gençlik kendi özü, kültürü ve diliyle buluşabilmelidir.

KOMALEN CIWAN Gençliğin Konfederal sistemidir

Konfederal sistem, yalnız Kürdistan'da değil bu alanımızda da yaşam alanı bulabilmelidir. Avrupa'da ki gençlik çalışmamız, sadece bir örgüt değil ayni zamanda gençliğimizin kendi yaşam sistemidir. Bundan dolayı da KOMALÊN CIWAN ismiyle çalışma yürütülmektedir. KOMALÊN CIWAN kendi içerisinde gençliğin tüm ihtiyaçlarını karşılayabilen sosyal, siyasal, kültürel, sportif, ekonomik vb. örgütlemelerinden oluşan gençliğimizin kendi konfederal sistemidir.

Bundan dolayı da yapımızın sistemin gereklerine göre bir örgütlenmeye gitme gerekliliği vardır. Bunun ilk ayağı da meclis tarzında örgütlenmekten geçmektedir. Çalışmalar bu sistemde tabandan gelişir. Meclis içerisindeki komün ve komisyonlarla çalışmalar tabana yayılır. Her bölge komün, komisyon veya ocakları kendi planlamala-

www.arsivakurdi.org

rını yapar. Bu planlama ve kararlaşmaları takip edecek, denetleyecek ve koordine edecek, seçilecek bir yürütmeyle gençliğimiz kendi ihtiyaçlarını kendisi karşılayabilecektir.

İhtiyaçlar üzerinden görev ve örgütlenmelere gidilmelidir

Çalışma bir iki kadronun yaptığı çalışmadan çıkacak, genelleşen bir çalışma haline gelecektir. Ancak bu birkaç kişiyi bir araya getirip sonrada meclis olarak nitelendirip "hadi yürü" demekle gelişemez. Alanlarda, bölgelerde kapsamlı bir çalışma gerektirmektedir. Ulaşılmayan, örgütlenmeyen tek gencimizin kalmaması gerekmektedir.

Bu yürütülürken herkesin kendi ihtiyacı iyi tespit edilmelidir. İhtiyaçlar üzerinden görev ve örgütlenmelere gidilmelidir. Gelen gence iş, bulunan işe genç bulunarak hiç kimse işsiz kalmamalıdır. Kuşkusuz bir örgüt ve sistem için propaganda ve ajitasyon çalışması gereklidir. Ancak eski tarz yetmemektedir. Bunun araçları değişmiş ve zenginleşmiştir.

Propaganda ve ajitasyon kısa bir süre için yeni gelen bir bireyi yürütebilir ancak sonrasında bir iş, bir görev verilmezse gelen genci tutmak zor olacaktır. Bu yapılırken de başlarda bireyin kendi ihtiyacı esas alınmalıdır. Yaşadığı sorun ve çelişkileri giderilmelidir. Kendi sorun ve çelişkileri giderilmeyen, kendi ayakları üzerinde durmayan bir bireyin, topluma katacağı fazla bir şey olmaz. Sistemin yarattığı birey tipinden çıkarıp, Apocu felsefeye dayanan kişilik oluşumunu sağlamak, sanıldığı kadar kolay değildir. Kapitalist sistemin hücrelerine kadar indiği bir bireyi 10-15 günlük eğitimle gidermek mümkün değildir. Çok kapsamlı bir bilinçlenme, aydınlanma ve ideolojik mücadele gerektirmektedir.

Kapitalist sistemin post modern anlayışı, çağa ideolojisizliği dayatmaktadır

İdeolojisizlik, inançsızlık, umutsuzluk, moral değerlerinden yoksunluk, hiçlik, boşluk, bunalım, stres, yaşama sevincinden koparma, edilgenlik, pasifizm, önünü görememe, günübirlik yaşam anlamına gelmektedir. Avrupa'da yaşanan da bunlar olmaktadır. Gençliğimiz siyasetten uzaklaştırılmış, ilgilerinin dışına itilmiştir. Bu çok bilinçli geliştirilen bir politikadır. "Kendilerini çoban, toplumu sürü yapma" politikasıdır.

Geçmişten günümüze kadar bu alanın üzerimizde yürüttüğü bu politika ancak oluşturacağımız sistemle boşa çıkarılabilinir. Önderliğimizin geliştirdiği yeni paradigmamız sisteme tek alternatif konumundadır. Bunun kavranması ve yaşam bulması en büyük görevimizdir.

Bu görevi ancak ideolojik donanımlı, örgütsel yönü güçlü, militan ve olağanüstü kişilikler yerine getirebilir. Partileşme bunun için gereklidir. PKK'lileşmeyi sağlayan kadrolarla bu süreç ancak yürütülebilinir. Ancak partileşmede genelde yaşadığımız sorunlar belli özgünlükleri olsa da Avrupa sahamızda da yaşanmaktadır. Avrupa kapitalist sisteminin zihniyeti, genel gençliğimiz üzerinde bulunduğu gibi buradaki kadrolarımız üzerinde de etkide bulunmuştur.

Gençlik hareketimiz, başkalarının doğruları ile hareket edemez

Kadrolarımız başta yaşam ölçülerinde bir Avrupalılaşmayı yaşamaktadır. Çalışmalara sıradan, rutin bir yaklaşım gözlemlenmektedir. "Olsa da, olur olmasa da" mantığı hâkimdir. Örgüt disiplini, örgüt ölçüleri hafife alınmaktadır. Bunlar dogmatizmdir, gericiliktir şeklinde yorumlara tabi tutularak kadrolarımız disiplinden, ölçülerden uzaklaştırılmaya çalıştırılıyor.

Canı isteyince çalışan, istemeyince çalışmayan durumu sıradan ve olağan gören ve temelinde mücadelenin stratejisine inançsızlığı yaşayan eskisi gibi olmasa da hala varlığını sürdüren kimi anlayışlar hâkimdir. Egemen sistemin sivil toplumculuk anlayışı diye betimlediğimiz bu anlayış egemen sistemin zihniyetidir.

Özgürlük hareketinin militanlarının tek bir doğrusu olabilir. Bu da ancak Önderliğimizin ve onun örgütünün doğrusudur. Gençlik hareketimiz, başkalarının doğrularıyla hareket edemez. Biraz yanaşıp kol kanat geriyor diye başkalarının doğrularına boyun eğmek, özgürlük hareketinin militanlarının tavrı

www.arsivakurdi.org

olamaz. Bu zayıflığın bir göstergesidir. Kendisine güvenen, kendisinde partinin doğrularını oturtan bir hareket, bir militan kendi özgücüne dayanır.

Gençlik etkilenen değil, etkileyici konumda olur. Önderliğimiz defalarca buradaki örgütü gençliğimize emanet ettiğine dair belirlemelerde bulunmuştur. Yaşanan her olumsuzlukta gençliğimiz zemin olmak yerine, bununla mücadeleyi kendine esas alacaktır.

Sistemin, hareketimiz üzerindeki politikaları, eylem ve çalışma politikalarımızıda etkilemiştir

Yine sahamızda yaşanan örgütümüzü sistemin yedekleyici konumuna getiren, sistemin çizgisine çeken bunun eylem tarzını benimseyen, liberalize ve pasifize eden her tür anlayış ve eğilimle sonuna kadar mücadele etme görevi vardır.

Sistemin, hareketimiz üzerindeki politikaları, hareketimizin çalışma ve eylem politikalarını da etkilemiştir. Önderliğimizin zehirlenme dönemine kadar, gençliğimizin yaşadığı durum ve gerçekleştirdiği eylemler bir sıradanlığı aşamamıştır.

Ancak, zehirlenme döneminde içine girilen hareketlilik kendisiyle beraber bir kıpırdanma yaratmıştır. İçine girilen süreçle yeterli düzeyde olmasa da kendisiyle bir sonuçta getirmiştir. Açlık grevi etrafında oluşan hareketlilik ilgili kurum ve kuruluşlarda bir etki yaratmıştır.

Örneğin CPT'den bir heyet İmralı'ya geçmiştir. Ama hala sonuçlar açıklanmamıştır. Önderliğimizin durumu ortadadır. **Önderliğimiz ve halkımız üzerindeki imha konsepti devam etmektedir. Özellikle Önderliğimiz üzerindeki herhangi bir müdahale sonucunda hareketimiz, gençliğin her tür eylemini meşru görmektedir.**

Temel amaç Önderliğimizin özgürlüğüdür. Bu sağlanıncaya kadar gençliğimizin gözü, kulağı İmralı üzerinde olacaktır. Gençliğimiz özellikle bu dönemde Önderliğin etrafında kenetlenmesini bilecektir. Son dönemlerde özgürlük dağlarına katılımın artması örgütümüzde moral yaratmıştır. Temel çalışma ve görevlerimizden biri özgürlük dağlarına katılımın sağlanmasıdır.

Genç kadın örgütlenmeleri her alanda geliştirilmelidir

Yine bu süreçte geliştirilen festivaller; kültürel ve sportif çalışmalar hareketimiz açısından bir gelişmedir. Bunların daha da geliştirilmesi, geleneksel hale getirilmesi sistemimizin oluşumu için gerekli çalışmalardır.

Alanımız açısından yapılan diğer bir tespit de genç kadın çalışmalarının zayıflığıdır. Kadın özgürlük ideolojisi sadece kadın sorunu olarak ele alınmayıp bu hareketin var olma zeminlerinden biri de kadının içinde bulunduğu durumdur. Kadının özgünlüğü ve özgürlüğü bizler açısından bir yaşam biçimi olmalı ve buna denk bir kadrolaşma ve örgütleşme duruşu sergilenmelidir. Aynı zamanda gençliğin ideolojik ve örgütsel anlamda buluştuğu zemin kadın özgürlük çizgisi olmalıdır.

Genç kadın yapımız her meclis ve komün örgütlenmesinde özgün örgütlenmelere gitmeli ve örgüt olmanın gerekleri olan eğitim ve eylemini de özgün olarak gerçekleştirmelidir.

Yine kadro ve kitlemiz açısından basın yayın araçlarımız; dergi, site ve televizyonun en iyi şekilde değerlendirilmesi, Önderlik ideolojisi ve felsefesinin yaygınlaştırılması, derinleştirilmesi konusunda rolünün daha güçlü gerçekleştirilmesi gerekiyor.

Bu temelde yeniden örgütlenme ve ideolojik derinliğe ihtiyacı tespiti yapılmıştır.

Değerli yoldaşlar,

Alanımızın önünde, bu süreçte de önemli görevler durmaktadır. Bu görevleri yerine getirmemiz için her alanda örgütlülüğe, eylem ve katılım gücüne sahip olmamız gerekiyor. Önder Apo'nun, genç militanları olarak, aldığımız kararlar doğrultusunda önümüzdeki süreçte başarıyı yakalayacağınıza inanıyor, kurultayımızdan aldığımız güçle kongrenizi selamlıyor, çalışmalarınızda üstün başarılar diliyoruz.

www.arsivakurdi.org

Avrupa Gençlik Harekitine İlişkin Kararlar

Kürdistan'da uygulanan inkâr, imha ve asimilasyon politikalarının bir sonucu olarak Avrupa'ya göç etmek zorunda kalan halkımızın kültürel, sosyal, siyasal ve örgütsel çok çeşitli ihtiyaçları bulunmaktadır.

Hareketimizin uzun suredir yürüttüğü mücadelenin sonucunda Kürt toplumu Avrupa'da önemli bir bilinçlenme ve örgütlenme düzeyine ulaşmıştır. Avrupa sisteminin her türlü entegrasyon, kendi özüne yabancılaştırma, kültürel ve ahlaki değerlerden uzaklaştırma politikalarına karşı uzun suren bir mücadele yürütmüştür.

Özellikle Kürt toplumu içerisinde önemli bir kesimi ifade eden gençliğin sistemin her türlü uyuşturan, çeteleştiren, yozlaştıran ve bağımlı kılan uygulamalarını boşa çıkarmak için yoğun bir örgütlenme ve bilinçlendirme faaliyetinin yürütülmesi gerekmektedir. Avrupa'da gençlik hareketimiz 1987'den beri önemli bir örgütlenme zemini yaratarak Avrupa sistemini olumsuz yanlarına karşı Kürt gençlerini örgütleyerek ülke ile olan bağını güçlendirmiştir.

Gerek meşru savunma güçlerine katılımda, gerekse Avrupa'nın hareketimizin üzerindeki tasfiye, marjinalleştirme, kendi denetimi altına alma politikalarına karşı etkin bir mücadele vermiştir.

Kazanılmış olan maddi manevi tüm değerlerimizin korunması, geliştirilmesi, ancak ve ancak ideolojik ve örgütlü bir mücadele ile mümkündür. Liberalizme, bireyciliğe, post modernist milliyetçi geri ideolojik eğilim ve davranışlara karşı meşru temelde etkili bir mücadelenin sürekli olarak yürütülmesi gerekmektedir. Kürdistan gençliğinin demokratik ekolojik cinsiyet özgürlükçü paradigma temelinde demokratik ulus anlayışını esas alarak örgütlenmesi Kürt toplumunun geleceğinin kazanılmasının güvencesi olacaktır.

Bunun için;

1. Avrupa'nın hareketimiz üzerindeki baskıcı, kriminalize eden, yasaklayıcı politikalarına karşı ideolojik örgütsel ve eylemsel bir duruşun hakim kılınması.

2. Hareketimize karşı örgütlenen her türlü ihanetçi, tasfiyeci, bozguncu ve işbirlikçi kesimlere karşı sürekli ve kararlı bir mücadelenin yürütülmesi.

3. Avrupa sisteminin gençliği yozlaştıran, çeteleştiren, bağımlı kılan her türlü anlayış ve uygulamalara karşı gençlik hareketimizin alternatif projeler üreterek örgütlü bir mücadele yürütülmesi

4. Her türlü milliyetçi, liberal, orta yolcu, post modernist tutum ve eğilimlere karşı amansız, kararlı ve radikal bir mücadelenin yürütülmesi.

www.arsivakurdi.org

5. Katılımın ve eylemin önünde engel olan, sınırlandıran, daraltan, pasifize eden anlayışlara karşı tavizsiz ve radikal mücadele eder.

6. Kapsamlı ve sürekli bir eğitim politikasının oluşturulması temelinde hareketimize yeni profesyonel katilimin sağlanması; bu temelde meşru savunma güçlerin büyütülmesi.

7. Bir yıl içerisinde 400 gencin kamplarda eğitilmesinin hedeflenmesi ve 80 kişinin profesyonel katılımının esas alınması.

8. Bölge gençlik meclislerinin temel örgütlenme anlayışı olarak benimsenmesi, bunun için örgütlü bulunan tüm bölgelerde gerekli alt yapının güçlendirilmesi ve eğitim çalışmalarının en kısa sure içerisinde yapılması.

9. Bölge gençlik meclisleri içerisinde gençlerin kültürel ilgilerine hitap edecek folklor, tiyatro, müzik vb. kültürel, sanatsal etkinlik ve örgütlenmelerin geliştirilmesi

10. Gençlik hareketimizin tüm kadro, çalışan ve komitelerinin yaşamın her alanında anadilimizi kullanması, anadilin yaşam dili olması için Kürtçe dil eğitimlerini örgütler, teşvik eder ve geliştirilmesine öncülük eder.

11. Uygun bölge ve sahalarda var olan futbol kulüplerinin resmi ya da fiili lig federasyon ve kulüp çatıları altında örgütlendirilmesi.

12. Komalen Ciwan Avrupa örgütü, bütün parçalardan Avrupa'ya göç etmiş Kürt gençlerini örgütlemekten sorumludur.

Öğrenci Gençlik Hareketine İlişkin

1. Öğrenci gençlik hareketimizin örgütsel alt yapısını güçlendirmesi için sürekli ve düzenli bir eğitim politikasının tüm birimlerinde uygulanması. Bütün çalışmalarında militan ve devrimci katılımın esas alınması.

2. Örgüt sisteminde eğitimin sürekli bir sistem olarak ele alınması. Dönemsel eğitimlerin yine yaz kamplarının örgütlendirilmesi.

3. Eğitim perspektifinin örgüt, örgütlenme, yeniden partileşme, demokratik ekolojik cinsiyet özgürlükçü toplumun kurucu gücü olan kadrolaşma üzerinden oluşturulması.

4. Öğrenci gençlik hareketimizin örgütlü olduğu üniversitelerde siyasal, sosyal, kültürel, akademik çalışmalar yürütmesi, bunun yanı sıra Kürt kültürünün ve tarihinin tanıtımı, halkımızın üzerinde uygulanan saldırı politikalarını teşhir eden panel, seminer, forum vb. etkinliklerinin yapılması

5. Kürdistan'ın tarihi ve doğal değerlerini tahrip eden her türlü politikaya karşı mücadele eder. Ilı su-Hasankeyf ve Munzur barajlarının yapımının durdurulmasına yönelik şimdiye kadar yürütülen çalışmaların güçlendirilerek sürdürülmesi.

6. Önderlik üzerinde uygulanan tecrit, izolasyon ve imha politikalarının boşa çıkarılmasına yönelik üniversitelerde diğer halkların gençlik kesimlerine yönelik bilgilendirme faaliyetlerinin yürütülmesi.

7. Öğrenci gençlik hareketimizin dışımızdaki devrimci, demokrat, anarşist, otonomcu, ekolojist örgüt kurum ve şahsiyetlerle dostluk ve dayanışma temelinde ilişki sağlaması ve geliştirmesi.

Karar altına alınır
KOMALEN CİWAN KORDİNASYONU

www.arsivekurdi.org

YCK'DEN
TECAK'A
TECAK'TAN
KOMALEN CIWAN'A
KOMALEN CIWANLA
ÖZGÜR KÜRDİSTAN DAĞLARINA!

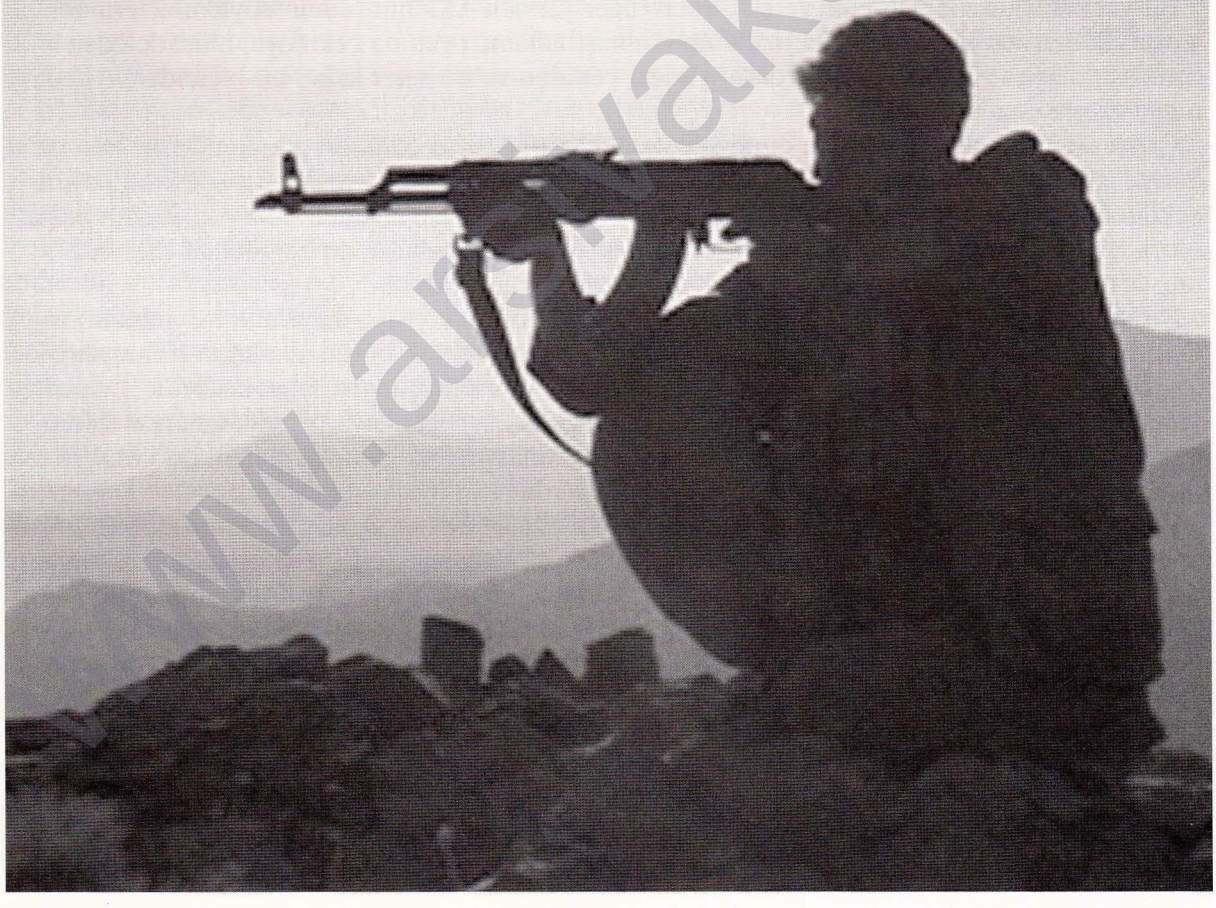

www.arsivakurdi.org

Halkımıza Ve Komuoyuna

Komalen ciwan Avrupa örgütü ikinci olağan kongresini Eylül ayının ilk haftasında gerçekleştirdi. Kongreye değişik çalışma alanlarından gelen delegeler katıldı. Kongremiz öncelikle önderliğimiz başta olmak üzere, gerillaya, halkımıza ve hareketimize yönelik imha saldırılarını kapsamlı bir biçimde değerlendirdi. Bu saldırılara karşı Kürt gençliğinin örgütlü tavrının geliştirilmesi konusunda yaşanan sıkıntıları, hata ve yetmezlikleri tartışarak önemli kararlara ulaştı.

Kaba imhacı, kafatasçı sömürgeci TC. devleti ve onun katliamcı ordusu en barbar ve vahşi yüzünü günlük olarak göstermekte, mücadele dinamiklerimizi yok etmek için kimyasal gazlar ve misket bombalarına kadar her yola baş vurmaktadır. Yıllardır uyguladıkları çıplak şiddet yetmeyince de bu kez AKP'nin kandırmaya ve yalana dayalı iki yüzlü, takiyeci siyaseti temelinde Kürt özgürlük mücadelesi adına ne varsa hepsini kökten tasfiye etmeyi planlamaktadır.

Bir yandan şiddetle yok etmeye çalışırken diğer yandan AKP'nin "ılımlı" söylemi üzerinden kardeşlik maskesiyle yoksulluğa mahkum edilmiş halkımızı yanına çekmeye, mücadeleden uzaklaştırmaya ve dolayısıyla Kürdistanı adeta yeniden ve bu sefer kalıcı bir biçimde ele geçirmeye çalışmaktadır.

Geliştirilen kapsamlı konsepte güneyli bazı güçlerinde dahil edilmesi gündemdedir. İran ve Suriye gibi güçler zaten tüm güçleriyle TC ile kaderlerini birleştirmişlerdir. Yine TC'nin başını çektiği bu kirli ittifak Güney Kürdistanda kısmi bazı tavizler karşılığında kuzey kürdistan başta olmak üzere diğer tüm kürdistan parçalarını peşkeş çekme noktasında bölgede at koşturan uluslarası güçlerle zımni veya fiili bir ittifaka gitmiş görünmektedir.

Bu konsepte güneyli bazı güçlerde razı edilmiş gibidir. Dolayısıyla kapsamlı bir imha konseptinin bütün ayaklarını tamamlayarak askeri, siyasi, ekonomik vs. bütün alanlarda sonuç almak için bugünden başlamak üzere daha fazla saldıracak ve sonuç almaya çalışacaklardır. Önderliğe yönelik geliştirilen imha amaçlı ve insanlık dışı uygulamalar, gerillaya yönelik amansız saldırılar, medya savunma alanlarına yönelik İran bombalaması ve Şengaldeki katliam bu konsept temelinde geliştirilen ve bir biriyle bağlantılı eylemlerdir.

Kongremiz bu tespitlerden hareketle önder APO çizgisinde her alanda güçlü bir direniş gösterilmesi ve Kürt gençliğinin bu kirli planı da direniş ve mücadeleyle boşa çıkarması gerektiği sonucuna varmıştır. Geçmişte denedikleri hiçbir yöntem kendilerini başarıya ulaştıramamıştır. Büyük bedeller pahasına da olsa tüm saldırılar boşa çıkarılmıştır. Bundan sonrada geliştirecekleri her saldırı öncekinden daha güçlü bir direnişle karşılanacaktır.

Apoculaşan Kürt gençliği yurt içinde, yurt dışında, dağda, ovada, her alanda bu hunharca saldırıları boşa çıkaracak bir irade ve azme sahip olmuştur. Bundan sonrada saldırganların akıbeti farklı olmayacaktır. Dolayısıyla gençlik olarak önümüzde kapsamlı bir mücadele süreci ve onun örgütlenme görevleri durmaktadır. Yeni dönem geçen süreçten çok daha net bir mücadele ve direniş dönemi olacaktır. Tüm kadro, çalışan ve yurtseverlerimizin kapsamlı mücadele görevlerine sahiplenme temelinde çetin bir direniş sürecini başarıya götürecek şekilde azimle ve inanç-

la donanmaları gerekmektedir. Kongremiz mücadele ve zafer kararında Kürt gençliğinin öncü örgütünün şehitler, önderlik ve halkla yeniden sözleşmesi anlamına gelmiştir.

Kongremizde Avrupa alanında yaşayan Kürt gençliğinin sorunları da kapsamlı biçimde tartışılmıştır. On binlerce Kürt genci Avrupa sisteminin tükeniş değirmenlerinde öğütülmektedir. Kendi özünden uzaklaştırılan Kürt gençliği sistemle de bütünleşemeyince gittikçe bir kimliksizliği ve bitişi yaşamaktadır. Dolayısıyla gençlik şahsında Avrupada halkımızın geleceği ciddi tehlikelerle yüz yüze kalmıştır.

Çarpılmayı ve kimliksizleşmeyi yaşayan gençlerimiz kendi yaşamlarını tükettikleri için ne kendilerine nede ailelerine ve çevrelerine faydalı olamamaktadırlar. Ev-okul, aile-toplum arasında gidip gelen ve bunalan Kürt gençlerinin yaşamları her gün trajedilerle doludur. Dolayısıyla Kürt gençliğinin bu sorunlarına çözüm bulmak öncü örgütümüzün öncelikli görevi olarak ortaya konulmuştur.

Örgütlenme konusunda geçen bir buçuk yıllık süreçte yaşanan hata ve yetmezlikler tespit edilmiş, geçmiş pratiklerin muhasebesi temelinde kapsamlı bir özeleştir yapılmıştır. Geçen süreçte yerel iradeye dayanan ve kapsamlı bir perspektife sahip olan konfederal örgütlenme tarzını başarıyla geliştirme gücünü gösteremediğimiz bir gerçektir. Komisyon ve meclis örgütlenmelerimiz bazı alanlarda gelişmiş ve önemli sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Ancak genel Avrupada istenen düzeyi yakalayamadığımızdan bir çok alanda Kürt gençliği örgütsüz ve dağınık kalmıştır.

Güçlü bir gençlik örgütlenmesi yaratılamadığından dolayı halk konseyi çalışmalarında da zayıflıklar meydana gelmiştir. Öncülük misyonu biçilen gençlik örgütlülüğündeki zayıflık genel hareketin zayıflığı olarak kendisini göstermiştir.

Bütün bu nedenlerden dolayı önümüzdeki dönemde daha güçlü ve kalıcı, Kürt gençliğinin sosyal, kültürel, sportif ve siyasal alandaki tüm yaşam ihtiyaçlarını karşılayacak bir örgütlülük düzeyinin yaratılması için önümüzdeki yıla dönük kapsamlı bir planlamaya gidilmiştir. Kurumlaşma, soyal, kültürel, sportif vb bir çok konuda kararlar alınmıştır.

Kongremiz önderlik çizgisinde mücadeleyi zafere taşıma ve özgür ülke yaratma sözü ve şiarı temelinde tüm delegelerin coşkusu ve güçlü kararlaşmasıyla sonuçlanmıştır.

Kongremiz vesilesiyle tüm Kürt gençliğini yeniden kendi özüyle, mücadele değerleriyle buluşmaya, her alanda daha güçlü örgütlenmeye ve onuruna sahip çıkarak mücadeleye atılmaya çağırıyoruz.

Apocu gençlik olarak şehitlere, Reber APO'ya ve halkımıza verdiğimiz özgür ülke ve özgür yaşamı yaratma sözümüzü bir kez daha yeniliyoruz.

- Ya Özgürce bir yaşam, ya da asla!

- Önderliksiz ve onursuz bir yaşama asla!

- Ülkesiz ve kimliksiz bir yaşama asla!

- Biji Serok APO!

16. 09. 2007-
Komalen Ciwan-Avrupa

www.ararwakurdi.org

Asrın Komplosu Ve Yunanistan Davası

9 Ekim Komplo

Serhat KONYA
KCK Hukuk Komitesi

"Hukuki olarak bundan sonra neler yapılır bunu zaman gösterecektir, ancak Yunanistan'ın hukuk karşısında işlemiş olduğu bu suçların hesabını da tarih önünde vermesi oldukça önemlidir. Onun için de duyarlı çevrelerin, hukukçuların, insan hakları örgütlerinin bu tablo karşısında sesiz kalmayarak gerekli hassasiyeti gösterip bu hukuk dışı duruma el atmaları gerekir, yoksa tarih bu durumu hiçbir zaman af etmeyecektir"

Uluslar arası bir komplo sonucu yakalanan ve sekiz yıldır tecrit koşulları altında İmralı kapalı cezaevinde bulunan Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın kaçırılışından, yargılanmasına ve şu anda içinde bulunduğu koşulların hukuksal boyutuna ilişkin bir çok dava açıldı bir çoğu sonuçlanmasına rağmen objektif sonuçlar çıkmamıştır.

Bütün insanların ırkı, rengi, cinsi, statüsü... Ne olursa olsun uluslar arası hukuktan kaynaklı haklardan eşit yararlanma hakkı vardır.

Bütün bu haklar uluslar arası sözleşmelerle garanti altına alınmıştır. Hiçbir gücün, kurumun ve kişilerin bu hakları istekleri doğrultusunda kullanma hakları yoktur. Kürt halk önderi Abdullah Öcalan'da bu haklardan yararlanmak için Yunanistan'dan siyasi sığınma talebinde bulunmuştur.

Gerek Yunanistan hükümetinin kendi iç hukukuna göre gerekse de Yunanistan'ın AB üyesi olmasından dolayı siyasi sığınma talepleri çeşitli kanunlarla garanti altına alınmıştır.

Hukuki prosedürler yerine siyasi prosedürler

Ancak Yunanistan hükümeti bu insani ve hukuki talepleri hiçe sayarak siyasal çıkarlarını göz önünde bulundurmuştur. Hukuki prosedürler yerine siyasal prosedürler uygulanmıştır. Hiçbir resmi belge ve karara dayanmadan Kürt halk önderini sınırları dışına çıkartmıştır. Halbuki bir Avrupa ülkesine siyasi sığınma talebinde bulunulduğu zaman, başvuru yapılan ülkenin iç hukukuna ve uluslar arası sözleşmelerin bu konuya ilişkin maddelerine göre bir iltica süreci başlar, bazen bu tür başvurular yıllarca da sürebilmektedir.

Mahkeme süreci başladıktan sonra başvuru sahibi gerekçelerini sunar, ondan sonra yine de başvuru kabul edilmezse son bir itiraz yapılır ondan sonra son karar verilir.

Eğer başvuru sahibinin talebi kabul edilmemişse, o kişi ya geldiği ülkeye ya da antlaşma sonucu belirlenen üçüncü bir ülkeye gönderilir. İltica başvuru süreci de bu şekilde sonuçlan-

www.arsivakurdi.org

dırılır. Ancak Kürt halk önderi Abdullah Öcalan'a bu işlemlerin hiç biri uygulanmadı, aksine ülke dışına yasadışı yöntemlerle çıkartılması için her türlü hukuk dışı yöntemler devreye sokuldu. Ve sonuçta ortada hiçbir hukuki belge olmadan, hiçbir gerekçe sunulmadan, Kürt halk önderi Yunanistan'dan çıkartılmıştır.

Bu durum aynı zamanda uluslar arası komplonun hızlanmasına neden olmuştur. Bütün bu yaşananları Kürt halk önderi yazmış olduğu savunmalarında uzun bir şekilde değerlendirmiştir.

Hukuk dışı yaklaşımlar İmralıda daha da ağır bir şekile devam etmektedir

Avukatları ile yapmış olduğu son görüşmelerinde, Yunanistan davasına tekrardan değinerek bu davanın öneminden bahsetmektedir. Hukuki olarak bundan sonra neler yapılır bunu zaman gösterecektir, ancak Yunanistan'ın hukuk karşısında işlemiş olduğu bu suçların hesabını da tarih önünde vermesi oldukça önemlidir.

Onun için de duyarlı çevrelerin, hukukçuların, insan hakları örgütlerinin bu tablo karşısında sesiz kalmayarak gerekli hassasiyeti gösterip bu hukuk dışı duruma el atmaları gerekir, yoksa tarih bu durumu hiçbir zaman af etmeyecektir.

Kürt Halk Önderine karşı yapılan bu hukuk dışı yöntemler İmralı cezaevinde de her gün değişik yöntemler devreye sokularak devam etmektedir. En son yazmış olduğu savunmasının avukatlarına verilmemesi bunun en somut örneklerinden birisi olmuştur.

Türkiye de cezaevinde kalan herkesin avukatları ile ilişkileri ve dışarıya neyi göndereceği kanunlarla belirlenmesine rağmen Kürt halk önderine karşı farklı kanunlar uygulandığı için bu haklardan da maruz bırakılmaktadır. Bu yaklaşım da tamamıyla siyasi bir karardır.

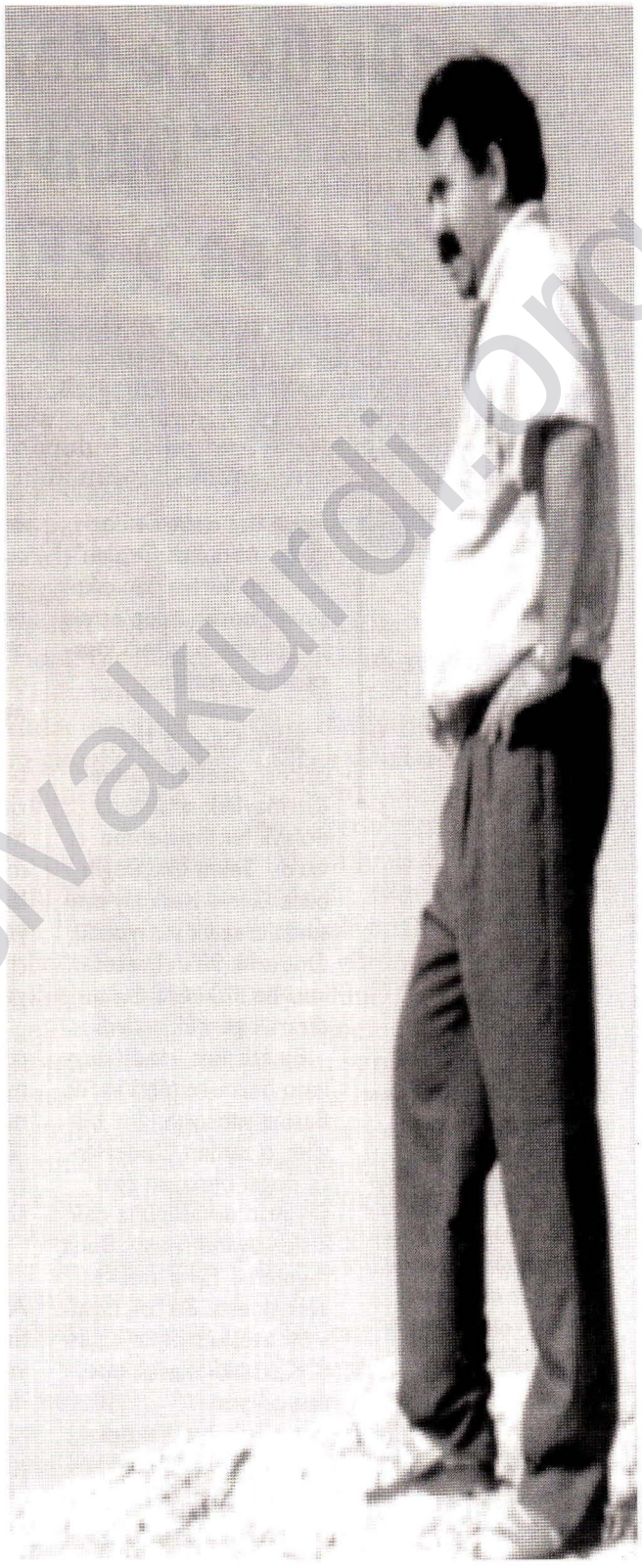

www.arsivakurdi.org

Özgürlük Ve Barış Serüvenine "Dünyadan" Cevaben 9 Ekim Komplosu

-Bundan 9 yıl önce Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'a karşı uluslar arasınca düzenlenen 9 Ekim komplosunda yer alan devletlerin ne hesaplarla bu komploda yer aldıkları hala tartışılmaktadır. 9 Ekim 1998 yılında Kürt halk önderinin Suriye'den çıkmasıyla başlayan komplonun nasıl yürütüldüğü, komploda yer alan güçlerin planları, çıkarları ve komplonun birçok ayrıntısını, o günlerde Avrupa'da bulunan ve süreci yakından takip eden, dönemin PKK Yürütme Konseyi Üyesi Şahin Cilo'dan aldık....

Ropörtaj

KJB Basını (Kandil)

"Önderlik bazı güvencelere dayanarak Yunanistan'a çıktı. Havaalanında istihbarat üyeleri Önderliği karşıladı ve Yunanistan'da kalma imkânının olmadığını aktardılar. Önce söz veridiler ve daha sonra sözlerine sahip çıkmadılar. Yunanlılardan bazı güvenceler de alınmıştı, hatta bazı milletvekili ve Pangalos gibi bakanlarla görüşmelerimiz oldu. Onun için Önderlik Yunanistan'a gitmeyi tercih etti"

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın Suriye'den çıkışını yakından takip etmiş biri olarak o süreci kısaca anlatır mısınız?

Şahin Cilo: 9 Ekim öncesi, özellikle Genel Kurmaylıkla aramızda dolaylı bir ilişkilenme vardı. Selim Okçuoğlu bizle Genel Kurmay arasında aracılık yapıyordu. Önderlik 98'deki ateşkesi bu ilişkilere dayandırarak gerçekleştirdi.

Bu ateşkes içinde devletin bazı istemleri vardı. Basına yansıyan kimi bilgiler o zaman Önderlikte doğal olmayan bazı şeylerin döndüğüne dair hisler uyandırmıştı. Buna rağmen 1 Eylül ateşkesi gerçekleşti. Bu tek taraflı bir ateşkes olmayacaktı. Karşılıklı olarak operasyonların durdurulması gibi beklentiler vardı. Buna karşın operasyonlar duracağı yerde yönelimler daha da arttı. Beklentilerin tersi bir yaklaşım gerçekleşti. Eylül ayının sonunda Atilla Ateş, Önderliğin Suriye'den çıkarılması için Şam yönetimini tehdit ettiğinde Önderlik, neden böyle bir yaklaşım sergilediklerini sordu. Genel Kurmaylıktan gönderilen mesajda; "Taktiksel yaklaşıyoruz, kötü niyetimiz yok. Biz Suriye'yi sıkıştırıyoruz başka bir şey yok" diye cevap verildi.

Önderlik o zaman durumun tehlikeli olduğunu fark etti ve komplonun olacağını hissettiğini "Bunlar bir şeyler yapmak istiyorlar' diyerek, anlatmak istedi.

Kürt Halk Önderinin Avrupa'ya gidiş süreci hangi güvencelere dayandırılarak kararlaştırıldı?

- Önderlik Suriye'den çıkmadan önce O dönemki Yunanistan temsilcimiz Ayfer Kaya üzerinden bazı güvenceler almıştı. Önderlik de buna dayanarak Yunanistan'a çıktı. Havaalanında istihbarat üyeleri Önderliği karşıladı ve Yunanistan'da kalma imkânının olmadığını aktardılar.

Önce söz veridiler ve daha sonra sözlerine sahip çıkmadılar. Yunanlılardan bazı güvenceler de alınmıştı, hatta bazı milletvekili ve Pangalos gibi bakanlarla görüşmelerimiz oldu.

Onun için Önderlik Yunanistan'a gitmeyi tercih etti. İstihbarat görevlileri, başka bir ülke bulana kadar havaalanından çıkılmamasını istediler.

Yapılan bazı görüşmeler sonucunda Önderlik Rusya'ya gitti. Rusya'ya gidişi gündemde olmadığı için kimse Önderliğin Rusya'ya gideceğini tahmin edemiyordu. Ani bir gidiş olduğu için de Rus devleti bir süre Önderli-

www.serxwebun.org

ğin orada olduğunu bilmiyordu. Önderliğin Rusya'da oluşu Rusya, Amerika ve Türk devletleri arasında pazarlık konusu yapıldı. Önderlik, Rusya' nın kendisine sahip çıkacağına inanıyordu. Orada iltica hakkı alması için bazı çalışmalar yaptık. Bu talep Duma'da kabul edildi.

Fakat bunun Rusya devlet başkanı tarafından onaylanması gerekiyordu. Rusya hükümetinin Türk ve ABD yetkilileriyle yaptığı pazarlıklar sonucu iltica hakkı ret edildi. O zaman ABD'nin aracılığıyla IMF Rusya'ya 8 milyar dolar kredi verdi. Kredinin verilmesiyle birlikte Rus devletinin tavrı aniden değişti ve Önderliğin Rusya'dan çıkması gerektiğini söylediler.

Bunun üzerine biz Yunanistan'ı tekrar düşündük. Hatta Yunanistan hükümetiyle bazı görüşmeler başlattık. Yunanistan'ın nasıl olsa sahipleneceğini, hükümet sahiplenmese bile Yunan halkın sahip çıkacağını düşünüyorduk. Ancak o da olmayınca İtalya'yı devreye koyduk. Önderliğin İtalya'da olduğunu kimse bilmiyordu. Gizli tutmak istiyorduk. Böylece iltica işlemlerini daha rahat yapabilirdik.

Hatırladığımız kadarıyla Kürt Halk Önderinin İtalya'da olduğu kısa sürede dünya kamuoyunda yayılmıştı. Gizli tutmanıza rağmen yayılmış olmasını neye bağlıyorsunuz?

- Bizim de tam bilemediğimiz bir nedenle Önderliğin orada oluşu ortaya çıktı. Sanırım Avrupa hükümetleri arasında ittifak vardı. İlk olarak Almanya duydu. Almanya yoluyla Türk devleti de haberdar oldu. İtalya Almanya'ya, Almanya da Türk devletine bildirmişti. Bunun üzerine Önderliğin İtalya'daki varlığı tüm dünyada bir bomba gibi patladı.

İtalya'da iltica hakkı verilmemesinde en temel engel neydi?

- Amerika'nın baskıları öncesine kadar durumlar iyiydi. Amerikan'ın baskılarından sonra İtalya'nın tutumları değişti. Dış baskılar artınca D'Allema'nın tutumu değişti.

Yasalara göre Önderliğe direk "çık" diyemiyorlardı. Fakat Önderliğin İtalya'dan çıkması için de ellerinden geleni yaptılar. D'Allema yalnız kalmamak ve sorunu tüm Avrupa devletleri sorunu haline getirmek için Avrupa devletleriyle diplomatik görüşmeler yaptı.

En sonunda Almanya'ya geldi. Schröder'le görüşmelerinde Kürt sorunu üzerinde bir toplantı yapılması kararına vardılar. Fakat bunun tarihi belirlenmedi. Böylesi bir karar her ne kadar alındıysa da Önderliğin durumuna ilişkin diğer devletlerin desteğini alamadı...

Bundan sonraki süreçte Mahir Welat devreye girdi. Rusya ile görüştüğünü ve Önderliğin Rusya'da kalabileceğini söyledi. Önderlik, D'Allema hükümetinin Ondan dolayı riske girmesini istemediği için Rusya'ya gitme kararı aldı. Oradan ülkeye gitme planları yapıyordu. Rusya'ya gidişinin temel sebeplerinden biri de oradan ülkeye gitme planlarıydı.

Sizce neden Kenya'da sonuçlandırıldı? Bunun özel bir nedeni olabilir mi?

- O sırada Kalenderis Önderliğe Güney Afrika'da ilticasının kabul edileceğine dair garanti aldığını iletti. Fakat oraya gidebilmesi için Kenya'nın üçüncü bir ülke olarak kullanılması zorunlu olduğunu iletti. Aslında bunların sebebi Önderliği Kürtlerin hiç olmadığı bir ülkede tutuklamaktı.

Kürt Halk Önderi ile en son nerede görüşebildiniz?

- Konsolosluktan çıktıkları zaman Önderliğin bindiği arabaya arkadaşların da binmesine izin vermediler. Konvoy yola çıktıktan sonra Önderliğin bindiği araç konvoydan ayrılıp farklı bir yöne saptı ve bu ana kadar da Önderlikle ilişkilerimiz vardı. İlişkilerimiz bu andan sonra tümüyle koptu...

Arkadaşları bazı dost milletvekilleriyle birlikte başbakan Simitis'in yanına gönderdim. Simitis, yanlarında kimsenin olmadığını ve olaydan sonrada haberleri olduğunu söyleyince komplonun sonuç aldığını ve artık Önderliğin tutuklandığını anladık. O ana kadar da Yunanistan'ın komplo içinde parmağı olmadığını düşünmüştük.

9 Ekim komplosunun Avrupa ülkelerinden başlayıp Kenya'da sonuçlanmasında etkili olan nedenleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Önderliğin tutuklanmasında komplonun bu kadar ulusalar arası çapta olabileceğini hiç düşünememiştik. Ayrıca içimizde de diplomasi faaliyetleri yürüten Kani Yılmaz gibi bazılarının dürüst olmayışı ve dış güçlere çalışması tüm bunlarda önemli rol oynadı. Bir diğer etken de en güvendiğimiz ülke olan Yunanistan'ın komplonun merkezinde yer almasıydı.

www.asiwekurd.org

Işığın Ve Kardeşliğin Kenti

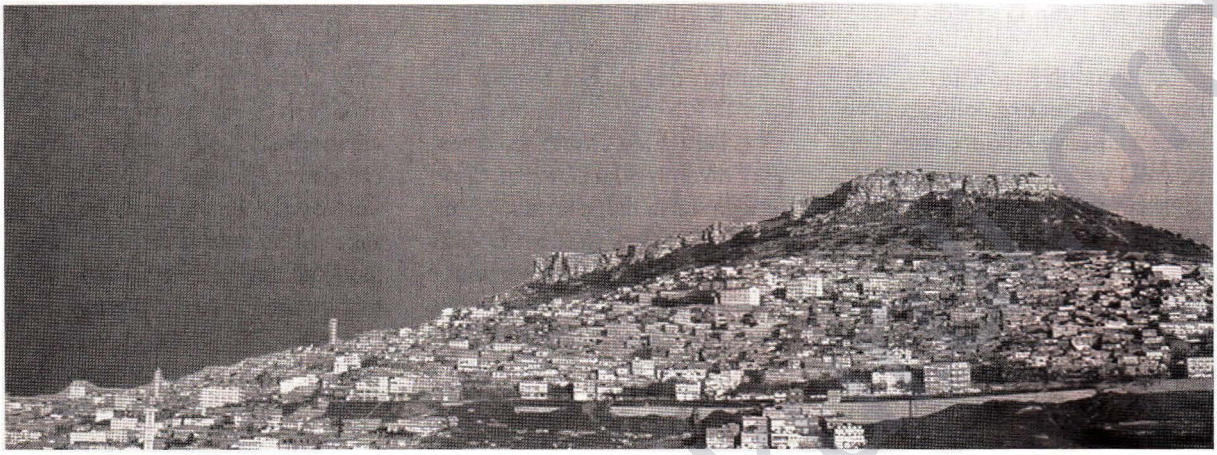

analiz

Mehmet SÖĞÜT
mehmetsogut_k @hotmail.com

"Mezopotamya'nın medeniyete beşiklik etmesini Fırat ve Dicle'nin katkısını yabana atmadan, yine kültürlerin iç içe geçişmelerinden kaynaklandığını rahatlıkla görebiliyoruz. Bu anlamda, Mardin gibi birçok kültürün iç içe yaşadığı bir yerin sanatçıları, yazarları ve hatta her alanda daha büyük çıkışlar yapmaları beklenirdi"

Güneşin tüm cömertliğiyle yerle öpüştüğü, onların güneşi, güneşin de onları kutsadığı, sarı rengin hakim olduğu, birçok halkın ve dinin iç içe geçtiği, manastırları, camileri, abbara dedikleri yer altı geçitleri, evlerin üstünde geçen sokakları yine merdivenli sokakları, oya gibi işlenmiş taşları, birbirini görmeyen pencereleri, eski yapıların pencerelerinde baktığınız zaman diğer eski yapının duvarlarıyla karşılaşırsınız ve tarihi dokusuyla bizi büyüleyen, büyüleyici bir mekan akla gelir Mardin denilince. Işığın ve kardeşliğin kentidir Mardin. Ve bununla da bitmez.

Amacım size Mardin'i anlatmak değil elbette. Bırakalım da, o ışık deryasında doğup büyüyen insanlar bize anlatsın Mardin'i.

Bu yazıdaki amacım size Mardinli olupta tarihte iz bırakmış Kürtçe, Türkçe yazan yazarlarının yaşamını ve yapıtlarını kısaca anlatabilmektir. Dünyaca bilinen Mardinli de, ışığın ve kardeşliğin temsilcisi olan Mani'dir. O günün şartlarına göre herkesin kendisini içinde bulacağı bir din, bir felsefe geliştirir.

Mani, 14 Nisan 216 tarihinde Mardin'de dünyaya gelmiş. Mani, dinler arası hoşgörüsüzlüğü ortadan kaldırmak için Zerdüşt inancının aydınlık yüzünü, Budhacı ahlakı, Mithra kültürünün ve Hıristiyan öğretisinin bileşiminde tek bir din yaratmaya çalışmıştır.

O tarihte bilinen tüm dinlerin bir sentezi olan Manicilikte öne çıkan yan ise, Zerdüşlükte olduğu gibi iyi ile kötünün yani karanlıkla aydınlığın çatışmasıdır. Mani ve öğretisi önceleri kabul edilmesine rağmen 276- 277'de I. Behram tarafında Mani çarmıha gerilmiş, sonra da derisi yüzülmüş ve derisine saman doldurularak kent kapısına asılmıştır. Belkide Mardin o halklar ve dinler çeşnisini o günlerden almaktadır.

www.tirsivan.org

Işığın ve kardeşiğin kenditinden yazarlar

Mardin denilince şüphesiz akla tek Mani gelmez. Ama Cegexwin ve Apê Musa denilince işler değişir. Çünkü, Kürt bölgesinde Cegerxwin'i ve Apê Musa'yı tanımıyanların sayısı bir elin parmaklarını geçmez.

Onun içindir ki insanları pek güleçtir. Süryanilerin, Kürtlerin, Ermenilerin, Arapların, Yezidi Kürtlerin birlikte yaşadığı böylesi tarihi bir kent başka nasıl olabilirdi ki. Kürtçe'nin oldukça güzel konuşulduğu Mardin birçok yazar çıkarmış.

Cegerxwin'de bunlardan biri ve asıl adı Şehmus'tur. 1903'te Mardin'e bağlı Gercüş'ün Hesare Köyünde dünyaya gelen Cegerxwin çileli bir çocukluk evresi geçirir. Daha sonra dini eğitim görür. 1928'de Kürtçe şiir yazmaya başlar.

Musa Anter ise 1923'ten sonra Türkiye sınırları içerisinde ilk Kürtçe yazma ünvanına sahiptir. Firat Ceweri, Jir Dilovan ve Cemil Denli Kürtçe yazan yeni neslin Mardinli şair ve yazarları.

Cemil Denli, Agire Jiyan'nın ''Helin'' adlı parçasının söz yazarıdır. Biri şiir, biri de öykü olmak özere iki eseri mevcuttur. Aynı zamanda ''Heft Û Heşt'' adlı tiyatro oyunun sahnelenmesiyle de adında söz ettirmiş bir yazarımız. Şiir kitabındaki imgeleri, dil zenginliği ve içtenliği hemen sezilebiliniyor. Fırat Ceweri de yıllarca Nudem dergisini çıkartarak ve öyküler yazarak Kürtçeye çok büyük hizmetler sunmuştur. Öyküleri yalın ve içtendir. Kürtçeye hakim ve adeta dilimizi bir kuyumcu inceliğiyle işlemektedir.

Asimilasyona uğrayan yazarlarda var

Asimilasyoncu politkalardan dolayı Türkçe yazan Mardinli yazarlar da var. Vecdi Erbay' da bunlardan biri. Yazarın iki kitabını okuma şansım oldu. Daha önce gazetemizde yazan Vecdi Erbay'ın son kitabı olan, 'MASALIN ÖLÜMÜ' adlı kitapta çocukların yaşadıkları ve çocukların kendisi her öyküsünde gelip yerlerini almışlar. Kitapta Mardin'in büyüleci özelliklerine rastlayabiliyoruz.

Öykülerindeki kurgusuyla ve yarattığı atmosferle başarılı bir yapıt sunmuş bize. Murathan Mungan yine böylesi bir kültürler kavşağının ürünüdür. Çıkış yaptığı yapıtı da Mardin'le ilgili bir tiyatro oyunuydu.

Mardinli yazarlardan Müslüm Aslan'a ve Bedri Adanır'a daha önceki yazılarımda yer verdiğim için tekrara girmek istemiyorum. İki Yazarımız için ek olarak şunları belirtmekten fayda var: Müslüm Aslan'ın ''AYNA'' adında bir kitabı var ve yakında Kürtçe bir kitabı çıkacak. Bedri Adanır ise yazmakla birlikte Tigris dergisini çıkarmakta. Tam bu noktada Mardinlilere bir eleştirim olacak; Bana göre Mardinli yazarlardan daha güçlü yapıtlar beklenirdi. Tarihte her zaman birçok kültür, kavim, ulus ve dinin iç içe geçtiği yerlerde büyük çıkışların yapıldığı görülecektir. Yapılan anropolijik araştırmaların da gösterdiği gibi, Nil vadisinde değişik kavimler yaşıyordu.

Değişik kavim ve halkların bir arada yaşamaları büyük medeniyetler yaratmıştır

Bu kabilelerin Libyalılar, Negroidlerle ve Sami kabileleriyle bir yakınlıkları vardı. Ölü gömme biçimleri, arkaik dilleri de bunu gösteriyor. Buradan hareketle şu sonuca varıyoruz: Değişik kavimlerin, değişik yaşam biçimleri ve bilgileri harmanlanıp dönemlerinde güçlü bir medeniyete ulaşılmıştır. Tabii, Nil nehrinin de katkısı büyüktür. Yine Yahudilerin bilimde ve değişik alanlarda güçlü çıkışlar yapmalarını, Yahudilerin konumları gereği birçok kültürü tanımalarından kaynaklandığını düşünüyorum.

Yine, Yaşar Kemal'in Ahmed Arif için söyledikleri de bizi doğruluyor: '' Kolay iş değil Ahmed Arif gibi bir şairin çağımızda yetişmesi. Diyarbakır, büyük kültürlerin buluşma yeridir, kavşağıdır, bileşimidir. Ahmed Arif böyle bir kavşaktan çıkıyor,'' diyor Yaşar Kemal.

Mezopotamya'nın medeniyete beşiklik etmesini Fırat ve Dicle'nin katkısını yabana atmadan, yine kültürlerin iç içe geçişmelerinden kaynaklandığını rahatlıkla görebiliyoruz. Bu anlamda, Mardin gibi birçok kültürün iç içe yaşadığı bir yerin sanatçıları, yazarları ve hatta her alanda daha büyük çıkışlar yapmaları beklenirdi.

www.arsivakurdi.org

Güneşsiz Yaşam Olamaz

anı

Şehit DELİLA

Her zamanın pervanesinde gecenin serin esintisi yaratan tüm yıldızlara ve ardından koruyucu dağlarımızın sırtından göz kırpan güneşe selam dururuz. Göz kırpışına tüm iç'lerin kahkahalı yanakta beliren tebessümleri eşlik eder. Tüm çiçekler Geceye kapattıkları yüzlerini, doğan gün'e şapka atarcasına dönerler.

Gecede ki güneş'ten bir parlak bakış yine almışlardır, tüm zifiriliklerine. Şelaleler gecedeki hırçınlığını ahenge bırakır şafakta. Yapraklar, ateşli bekleyişi ufkun serin esintisine kaptırarak, güneşe halaya kalkar.

Yıldızlar buluşmanın yangınıyla Aydınlığa Şev baş der ki, Roj başta el ele tutuşmasını yapın diye. Öyle bir buluşma umudu ki, tüm canlılıklar ve parlaklıklar gökyüzünde böyle yansır yeryüzüne. Tüm kahkahalı coşkular Güneş'e olan aşktandır. Tüm Yaşamlara yaşam verendir güneş. Çok yakıcıdır. Ama yanmasını bilenler, yaşam verdiğini de bilir. Yaşam karelerine nakşedilen ışınlar yangınlı ve kızgındır. Bundandır Alevli AŞK. Öyle bir an vardır ki kanunda, Gece ile Gün'ün çok kızgın ve ahenkli savaşı vardır. Gökyüzünde ki bu kavgaya tüm kâinat şahittir.

Gözler, yüzler bu savaşa, dostluğa dikilmiştir

Bu anların en ahenkli melodisidir. Ama güneşin kendi melodisi vardır. Kâinatta her zamanın yelkeninde söylenilir. Tüm rüzgârların hırçınlığı tilili çeker gibi estirir bu melodide. Bu melodide volkanlı bir ezgi vardır.

O Andır gözlerin, dillerin yangınlı suskunluğu. Sadece haykırmayı bekler kalpler. Neleri söyler, neleri haykırır? Çocuklar iyi bilmişler zafer işaretlerinde ve ateşli oyunlarında. Bilmişlerdir Anaların bilgeliği. Haykırmıştır volkanlı yürekler. Hisseden ise militan yüzler. O An'ın sessizliği, sessizliğin anlamını taşır. Tüm kainat şaha kalkmış bu An'a. Ama acımasız, sevgisiz dünya ki kanununa karşı çıkmış bir gerçeklik, korkmuş Günden. Neleri söyleyelim bu suskunluğu sessizliğine? Aslında yansıyan çığlığın, lanetin hissiydi. Gözler, yürekler, akıllar yaşam ve anlamın bakışındaydı. Evet! O an 15 Şubat lanetli günün asla GÜNEŞ'İN karartılamayacağıydı. Söylenecek söz yok... Ama kanunumuz bilir ve böyle yaşar. Kızgınlığına, yakıcılığına gözünü dikmiş ve kalbini açmıştır.

Çetinliği yaşamak ister çünkü. Yaşam çok serttir. Yaşamdan daha sert olmalısın. Yaşamdan sert olanlar gerçekten yaşayanlardır. Söylenilecek değil, yaşanılan anılar, yani yaşananların çetin portresi. Yüreklerde gözyaşı, akışı vardı. Böyle öğrenilmişti ya!

GÜNEŞ'SİZ Yaşam olmaz!

"Şehit Delila arkadaşın 15 Şubat 2007 de yazdığı yazıdır"

www.arsivakurdi.org

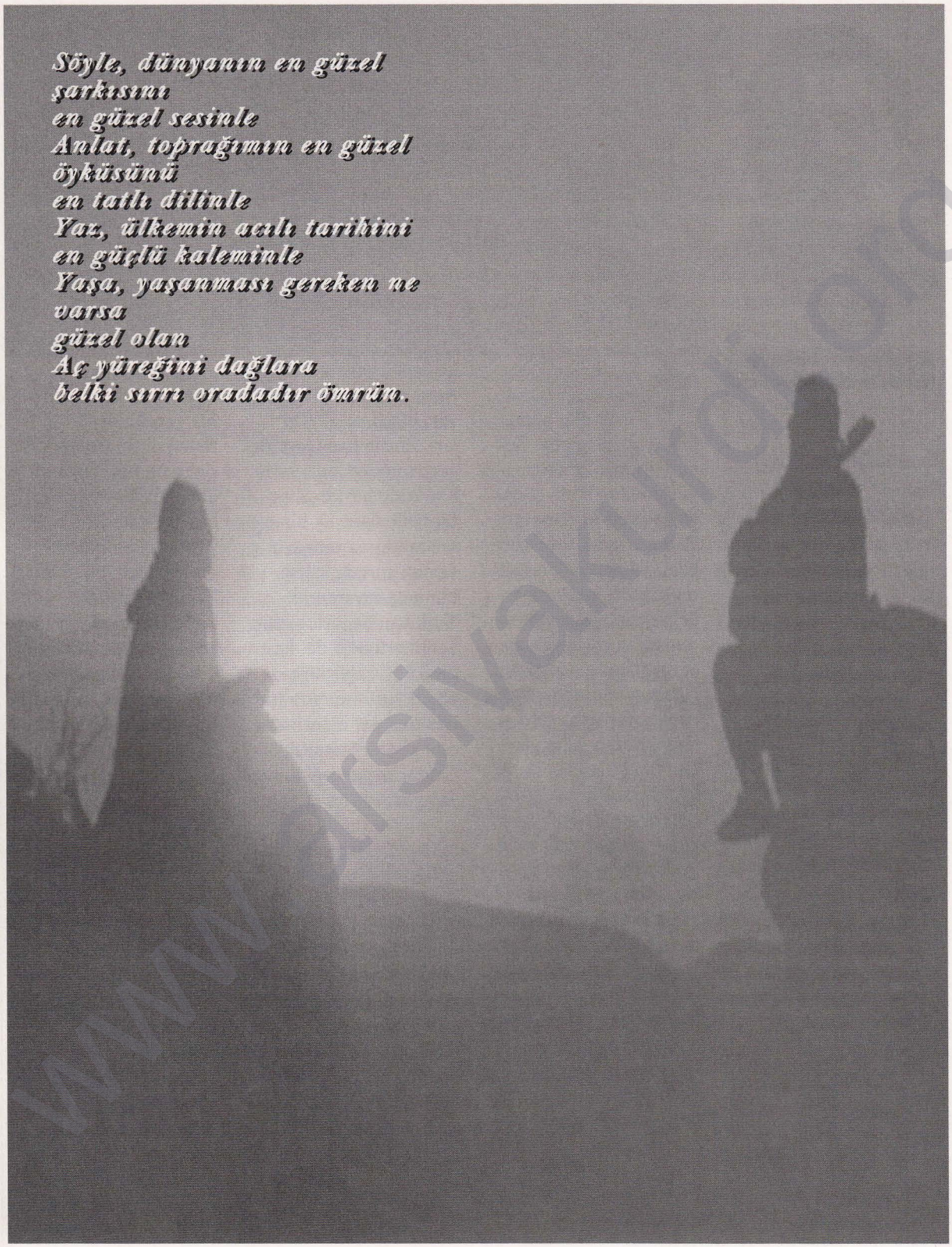
Söyle, dünyanın en güzel
şarkısını
en güzel sesinle
Anlat, toprağımın en güzel
öyküsünü
en tatlı dilinle
Yaz, ülkemin acılı tarihini
en güçlü kaleminle
Yaşa, yaşanması gereken ne
varsa
güzel olan
Aç yüreğini dağlara
belki sırrı oradadır ömrün.

Devrim Güzellik Yaratıcısı Eylemdir - 3

Özgürlük Notları

Abdullah ÖCALAN
21 Eylül 1998
Çözümlemelerinden

"Tüm bunlara rağmen umut her geçen gün daha da büyüyor. Yendiklerimiz var, başardıklarımız var. Daha yenmemiz, başarmamız gerekenler var, düşmanımız var. Zaten düşmanıyla anlamlıca savaşmayı bilemeyenler, yaşamı kaza namazlar. Yani düşman var diye korkmuyoruz, ama yenmemekten korkuyoruz, hata yapıp kötü yenilmekten korkuyoruz. İşte bunu da gidermenin yolu, buradaki derslerden geçer. Beni de vurabilirler. Bu teknikle vurulmak hiçbir zaman yenilgi değildir. Ama siyasette vuramadı, moralde vuramadı, örgütlenmede vuramadı, hatta savaşta da vuramadı.
Hepsi başarılı bizde"

Öz bilinci olmayanın ahlakı olmaz Biz bunu böyle ele alıyoruz. Bunu özünden boşaltmayın. Anlamı bana göre giderek somutlaşıyor. Olumsuzlukların birçoğunu yıktık, kadını çektik özgürlük sahasına. Erkeği de klasik erkek olmaktan çıkarıyoruz. Savaşın, aşkın, özgürlüğün zemini doğuyor. Ama zafer daha tam değil. Kadın daha yeni kendini buluyor. Onun için diyorum, bu YAJK çerçevesi, kadının kendi kendisini bulmasıdır. Ve bunların hepsi gerekli aşk için. Bunlar aşkın maddi koşullarıdır.

Mesela benim, zavallı bir kadınla olmam mümkün değil. Siz hemen "alayım da, bilmem ne yapayım" diyorsunuz. Bende tam tersidir. Veya bana göre en büyük ilişki, büyük ölçüleri, ilkeleri olan birisi ile olabilmektir. Böyle bir kompleks var bende. Ama o teslimiyetçiler var, bunların ilk yaptıkları, zavallı kadınları ele geçirmek ve kullanmak. Korkunç bir kötülük bu tabii. Gerçek bir militan buna tenezzül etmek şurada kalsın, bununla savaşandır. Tutkusu, özgürlüğüdür. Şimdi erkekte de, kadında da özgürlüğe böyle yürüme oldu mu, işte ona yol olacaksın, ona köprü olacaksın. Önderlik gerçeği bunu yapıyor.

Toplumlarda ahlak çöküntüsü

Bazı kadınları bu temelde dağa çıkardı, yaşama çekti, savaşa çekti. Ve bunlar doğru sevmenin maddi zeminidir, kendisi değil daha. Mesela bu kaba erkekle, bu zavallı kadınla ne aşk yapılabilinir!

Hiçbir şey yapılamaz. Durumunuz utanç vericidir dünya alem karşısında. Bu utancı bile yenmeniz için, çok önemli çaba harcamanız gerekiyor. Sevgi isteyen, ilişki isteyen, önce bu utancı kendi arasında boğmalıdır. İşte bu, bilinçli olmak, yani özgür olmaktır. Ve en iyi ahlak, bu bilinçle karar vermektir.

Öz bilinci olmayanın, ahlakı olmaz. Ahlakı köledir; işte gelene gidene kendini kullandırtır. Bu da ahlaksızlıktır. Sistem toplumu, bu açıdan ben ahlaksız olarak değerlendiriyorum. Ahlak dedikleri, en derin ahlaksızlıktır.

Çünkü kölelik üzerine kurulmuştur. Kölelik üzerine kurulan ahlakın, vatanı yok, gücü yok, siyaseti yok, eylemi, savaşı yok. Sadece kölelik hukukuna göre bir zavallıyı eline almış.

Burada ahlak, moral aramayın bulamazsınız. Kölelik temelinde cinsiyet üzerinde kurulu namus ve ahlak, aslında en büyük ahlaksızlık ve namussuzluk oluyor.

www.kurdishstudies.org

Ve bunu derhal yıkmak gerekiyor. Tartışmalarınız böyle gelişmeli. Herkes önce kendi içinde yapmalı. Cinste, cinsellikte kendini en azından köleliğin ahlaksızlığından kurtarıp, özgür insanın bilincine kavuşturabilmelidir.

Devrimin kendisi estetiktir

Tabii bu ilk adım. Daha da bunun üzerine çok şey bina edeceksiniz. Güzellik ilkesi de bunun bir gereğidir. Estetik tamamen bir devrim meselesidir. Karşı-devrimin çirkinleştirdiğini, devrim güzelleştirir. Veya bizde estetik, sanat, ilk defa devrimle insan ilişkilerine giriyor. Daha önce düşmanın dayattığı çirkinliktir.

Devrimin estetiği vardır, bizde çok çarpıcıdır. Devrimin zaten kendisi estetiktir, öyle olmak durumundadır. Güzellik yaratıcısı eylemdir devrim. Onun için diyorum, bu yenilir yutulur olmayan kişiliklerinizi ne yapalım? Yaptığım devrimci tanım, aynı zamanda güzellik tanımıdır. O devrimci tanımı kendinize uyarlayın, müthiş güzel olursunuz. O zaman da sevilirsiniz, seversiniz. Kanun böyle diyor. Devrim bunu böyle söylüyor, ben icat etmiyorum.

Sanıyorum konular giderek açıklığa kavuşuyor. Ama içini doldurmak da sizin işinizdir. Bunu ben dayatmıyorum. Bunu devrimci yaşam, özgür yaşam istiyor. Eskiden derlerdi, yeryüzü tanrısı, gökyüzü tanrısı, kadın tanrısı. Böyle birçok tanrı yaratmışlardı. Biz de Özgürlük Tanrısı diyelim. Bunu Özgürlük Tanrısı istiyor, ben değil. Günümüzde buna sosyalizm diyoruz, işte, sosyalizm istiyor. Yurtseverlik diyoruz, o istiyor. Başka tanrılar da vardır; karanlık tanrısı cehenneme boylattırır, karanlığa götürür. Bu da var. Bunlar da düşmandan kaynaklanan tanrılardır. Onlar da hükümlerini icra ederler. Hayat böyle, tarih de hep böyle der. Ben bunları tanım diye dayatmıyorum. Açın tarihi; bunun korkunç mücadelesi ile doludur. Ve bu mücadele günümüzde daha da şiddetlenmiştir. Adına bilimsellik denilen bir tarzla daha da amansız kılınmıştır.

Doğrularla yürüyen en büyük devrimcidir

Bizim durum yürekler acısı. Bir an önce biz de bilimsel, felsefi olarak kendi savaşımıza cesaret etmeliyiz. Başka bir çaremiz yok. Nasıl ki kanserin çaresi yoksa, devrimin dışında başka türlü sizi bu hastalıktan kurtaracak bir ilaç yoktur. Çaresi, etkin, yetkin, çerçevesini çizdiğimiz devrimciliktir. Bu konulara da böyle bir açıklık getirmiş bulunuyoruz.

Madem çok istediniz buraya gelmeyi, işte size buranın anlamı! Biz bunun öğretmeniysek, siz de bunun öğrencisi olun. Yaşamın en iyi öğrenciliği bu çerçevede gelişebilir. Bütün bunlarda yalnız söz benim değil, sizindir de. Ben sadece tartışma ortamını açıyorum, inandığım doğruları söylüyorum. Ve hep şunu da söylemişim; doğrular hep inatçıdır, doğrular en büyük devrimcidir, doğrular yenilmez.

Kendimi doğrularla o kadar iç içe yürüttüm ki, bütün dünya bir oldu halada kendilerine göre beni çözemediler. Gerçekten böyledir. Doğrularla yürüyen, en büyük devrimcidir. Bir kişi ne kadar doğrularla yürürse, hele hele doğruları çeşitlendirerek yürürse, o kişiyi kimse yenemez. Bir kişi doğrularla ne kadar oynarsa, cambaz bile olsa en kötü ölüm ona gelir. Ben dünyanın en zayıf, çocukluktan beri belki de en çaresiz kişiliğiydim. Ona bulduğum çözüm, inanılmaz bir öğrenme tutkusu ve "doğrular nerede ben orada" yaklaşımıyla hiç kimsenin ilgi göstermediği doğrulara amansız yaslanma, onlarla yürümeyi bir tarz haline getirme; işte bunlar önderlik gerçekliğini yarattı.

Zorlansanız da doğrularla yürüyün

Siz zayıflığın en temelinde yer almışsınız. İnanılmaz ölçüde yanlışlarla yaşıyorsunuz. Benden çok daha güçlü yönleriniz var. Bunlar şimdi zarar veriyor size. Çünkü yanlışların egemenliği altındasınız. Bu kadar yanlışların egemenliği altında olan bir kişilik mahvolur ve oluyorsunuz da. Ne yapıp yapıp, çok zor da gelse, zorlanın ve doğrularla yürüyün.

Hele doğrular size egemen oluncaya kadar, onları yaşam tarzı haline getirinceye kadar bir yürüyün, göreceksiniz yenemeyeceğiniz bir hedef, aşamayacağınız bir engel, yenemeyeceğiniz bir düşman yoktur. Ama o doğrularla yürüme gücü var mı? Doğrularınızı çoğaltacaksınız ve onlara egemenlik hakkı tanıyacaksınız. Kendinizden önce doğruların egemenliği!

Çok sayıda doğruların egemenliği olursa, gerçek bir komutan, gerçek bir yöneticisiniz, her konuda gerçek bir savaşçısınız. Böyle sonuçlandırıyorum.

www.arsivkurdi.org

Bunun yanında belki diyaloglarınız olabilir. Bizim sistemimizde diyaloglar da önemli bir yer tutar. Daha iyi anlaşılmaya yol açabilir diyaloglar. İyi bir diyalog, iyi bir eğitime götürebilir. Özellikle işlediğimiz hususlarda eksik ve hatta karşı olduğunuz yanlar varsa, beni yere serecek kadar sorgulayabilirsiniz. Özgür tartışma ortamımız var. Önce söylem düzeyinde birbirimizi yanlışlıklarda yere sermeli, doğrularda ayağa kaldırmalıyız. Öyle ahbapçavuşça benim yanlışlarıma kafa sallamayın ve yine doğrularımı da uyuyormuş gibi dinlemeyin.

Bu çalışmayı kendinize mal etmeniz gerekiyor

Düşmanın en son yönelimi şu temelde; güya olduğumuz yeri füzeyle vuracakmış, güya öyle bir eğilim beliriyormuş. Şunu da söylüyor, "askerimiz demiş ki 'Doğuda işi hallettik. Bizden bu kadar'. Fakat asker rahat değil. Hükümetimizin ekonomik-sosyal paketler açması gerek". Onu da denemişler, bu da yeterli değil. Aklına ben geliyormuşum, "falan yerde ya en etkili teknikle vurmak gerekir ya da oradan çıkarmak gerekir" demişler. İlginç bir durum.

Kocaman ordusunu da devreye sokmuş, "olduğu yeri korkutalım; ya oradan kaçırtalım, ya vuralım" diyorlar. Bu bir gerçeği kanıtlar Buranın önemini çok iyi bilmeniz için söylüyorum, çalışmalarımız, kesinlikle düşmana başarı şansı vermiyor. Sözde ünlü bir türk komutan ZÉ de ne diyordu? "Orada her devre, bizim bütün yıllık operasyonlarımızı boşa çıkartır. Dolayısıyla orası halledilmedikçe bu savaşın hepsi fasa fisodur. Boşa canmal-kan kaybeder". Bu ne demektir?

Diğer bir deyişle, biz başarılı çalışıyoruz. Düşmanın eşi benzeri görülmemiş ordu gücüne, dünyadan aldığı her türlü tekniğe rağmen biz başarılıyız. Bu, bunu gösterir. Onun için diyorum; bunu kendinize mal etmeniz gerekiyor. Bu ortama geldiniz, bu ortamın büyüklüğüne inanın. Büyüklüğüne layık olarak, kendinize, yenecek bir gücü kazandırmanız gerekiyor. Bir füze gelip size vursa, ben ne yapayım! Tehlike somut. Onun için günlerin kıymetini çok iyi bilmek, bir an önce eğitimini zafer kişiliğinde tamamlamak, herhalde bu düşmana vereceğiniz en etkili karşılıktır.

Tüm bunlara rağmen umut her geçen gün daha da büyüyor

Evet, kısaca bizde düşünme sınırsız, irade sınırsız, çözüm sınırsız da; sorun, sizin ne kadar bunları kendinize mal edeceğinizdir. Akıllı öğrenciler bunu kendine mal etmeyi bilen öğrencilerdir. Hemen hemen bütün esasları her gün size çeşitli örneklerle göstermeye çalışıyorum, ama hakkıyla öğrenemezseniz ben ne yapayım?

Babadan kalma bin defa yenilmiş, ezilmiş, bitmiş, tükenmiş özelliklerle kendinizi dayatırsanız, ben ne yapayım? Siz buraya geldiniz, Önderlikle yoğunlaşmaya, Önderlikle öğrenmeye. Ben de size elimden geldiğince ortaya koyuyorum.

Benimle olmak isteyenler, böyle anlamak, böyle yapmayı bilmek durumundalar. Aksi halde yanar, kavrulurlar. Oluyorlar da nitekim. Suç onların eksikliğinde, onların anı anına bu gerçeği yaşayamamalarında. Savaşa, onun her aracına dökememelerinden kaynaklanıyor. Büyük facia, trajedi bu temelde doğuyor.

Bu da değerlidir. Çok değersiz demiyorum, ama yine de facia, trajedi çok acıklıdır. Basit yaşam ise aldatıcı yaklaştığındandır. Sefil oluyor, rezil oluyor, onun da sorumlusu kendisidir. Zavallı, çok utanılası, gülünesi durumunda ısrar ediyorsa, ben ne yapayım!

Tüm bunlara rağmen umut her geçen gün daha da büyüyor. Yendiklerimiz var, başardıklarımız var. Daha yenmemiz, başarmamız gerekenler var, düşmanımız var. Zaten düşmanıyla anlamlıca savaşmayı bilemeyenler, yaşamı kazanamazlar.

Yani düşman var diye korkmuyoruz, ama yenmemekten korkuyoruz, hata yapıp kötü yenilmekten korkuyoruz. İşte bunu da gidermenin yolu, buradaki derslerden geçer. Beni de vurabilirler.

Bu teknikle vurulmak hiçbir zaman yenilgi değildir. Ama siyasette vuramadı, moralde vuramadı, örgütlenmede vuramadı, hatta savaşta da vuramadı. Hepsi başarılı bizde.

Bir insanın fiziki varlığı, belli bir zaman süresiyle sınırlıdır. Tarz, zafer tarzıysa, birçok savaş da bu temelde verilmişse, sadece yapılması gereken, sizin gibi genç savaşçıların eksik kalan veya tam yürünmemiş zafer yolunda üzerine düşeni yapmasıdır. Bu da hem temel görevinizdir, hem de göz dikmeniz ve kendinize mutlaka layık kılmanız gereken militanlıktır.

www.arsivakurdi.org

Genç Kadın

Roleda ŞİLAN

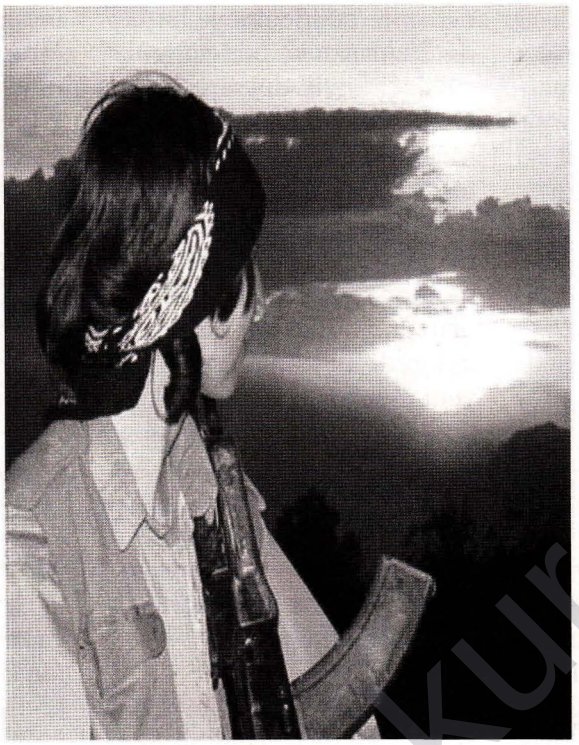

İlk Evet

İyi bir kadın, iyi bir aile, iyi bir vatandaş! Her şeyi ile iyi köleler ve kullar yığını. Sistemin dilediğince davranabileceği bir yığın. Böyle bir kitle için iyi-kötü, şeytan-melek gibi kavramlar oluşmalıydı. İmgeler oluşmalıydı bir ressamın fırçasında yada bir tiyatro sanatçısının sessiz oyununda.

Her şey yerli yerinde olmalıydı. Her şeyin bir düzeni ve istenildiği zaman basılacağı bir kumanda düğmesi olmalıydı. Güç önemliydi canlıların en zayıf yaratığı olan insan için. Güç biriktirme savaşı başladığından bu yana insana neler yaptırmadı ki.

Tanrı yerine ne despotlar yüceltildi. Onların karşısında kimileri şeytan ilan edildi. Erkek aklına göre yaşamaya gelmeyen kadınlar kokulması, lanetlenmesi gereken cadılar olarak suçlandı. Hisler bir kurttu kadının bedeninde, duygular önemliydi yaşam kurallarında, ama bir tehditti. Güç kumandası elden kayabilirdi. Bu yüzden serüven güçlü olmalıydı, düzeni bozan cadıları kendi düşünceleriyle kör bir kuyunun derinliklerinde boğmak için. Her şey bu güç oyununun kurallarına göre oynanmalıydı.

Yaşamdaki bütün roller egemenler tarafından belirlenmişti

Ne tarih iyi bir anneydi gerçeklerin diliyle konuşan, ne edebiyat sözcük oyunlarını iyi oynayabiliyordu. Bu serüvenle ilerledi zaman denen ihtiyar.

İhtiyarın güç kaybetmemek için yeni oyunlar ve yeni figüranlar yaratması gerekiyordu. Oyuncaklar artık daha zengin, oyunlar ise mitlerle birlikte dramlar ve öykülerle doldu.

Oyuncular ise tarihin sahnesinde hiç inmediler. Köleleri kadınlar oynadı. Bedenleri ile pazarlanarak yada iyi aile, iyi

"Bütün bu sorulara evet mi demek gerek? Ya da bir rüyanın ötesinde yeni yaşamlara yelken açmak için, kendimizi yeniden mi tanımak gerek? Bir kadın, bir insan ve halklar olarak doğanın bütünsel diyalektiğinde çılgın bir parça olmak için: Evet evet bütün bu sorulara evet. Bir kadın olarak ilk evet"

www.rusnakurd.org

toplum edasıyla her akşam reytingler kıran dizi filmlerde oynadılar rollerini. Kahramanları ise kâr piyasasının dev şirketleriydi. Güç kumandası ise tel örgülerini yıkarak özgürlüğü vaat eden devlet babanın elindeydi. Aktörlerin belli olduğu bu oyunun farkı ise izleyicilerin aynı zamanda bu oyunda yer alıyor olmalarıydı.

Betonlaşan kentler içerisinde betonlaşan insanlar yığını

Her şeyin aksamadan yürüdüğü bu oyunda rıza isim olmaktan çıkmıştı. Rıza onaylamaktı; her şey yolundaydı, her şeyin yolunda olduğu oyunda, onun dışında kalmak ayıptı. Ayıp kavramı rolünü oynamalıydı, üzeri birkaç rakamla yazılı kağıda sahip olmamak ayıp sayılıyordu.

Oysa insan, tarihin derinliklerinde kaybolmuştu, cadılaşmıştı ve bu ayıp değildi. Kentler kuruluyordu her geçen gün. Oysa insanlık konuşmayı unutmuştu; oda artık bir beton yığınıydı. Sadece kitlesel görünen ve hareket eden insan kalabalıkları içerisinde kaybolmuştu insana dair ne varsa. İsmini buradan almaya başladı "kitle yığını" diye. Yani rıza ve kitle ayrılamaz ikili oldu. Senaryolar böyle çizilmeye başladı.

Diller anlamsızlaştı ama kavramlar giderek çoğaldı insanlığın aç yüreğinde. Moda en fazla kullanılan kavram oldu. Geçerlilik "moda lügatine" göre belirlenmeye başladı. Cadılaşan kadın için, güzellik-çirkinlik devreye girdi. **Güzel kadın- çirkin kadın, melek-şeytan ikilisi ile yer değiştirdi.** Popüler kültürün, yerel kültürleri yendiği savaş oyunları başladı. Devreye ise modernite'nin savunucuları olan güç kumandasının sahipleri girdi. Bu büyük oyun için yeni mekânlar arandı. Bekâretin kadını çekici kıldığı bu oyunda, roller değişmişti. Artık bekârlık toprakları, toplumları çekici kılıyordu.

Bütün kartlar kurallarına göre çekilmişti

Kadının ilk kaybetmeye başladığı mekânlar, yeni bir film için gayet iyi mekânlardı.

Bütün senaryolar yerli yerindeydi ama görüntü gölgeliydi. Bu muhteşem kurguda sorun neredeydi? Bütün kartlar kuralarına göre çekilmişti, zaman saatsiz, tarih vicdansız, kadın duygusuz, kavramlar şeytani, ayıp, sorgusuz ve figüranlar iyi bir oyuncuydu.

Yanlış neredeydi? Neden bu oyun bozulmalıydı? Bu da mı bir kuraldı? Yaşam diyalektiğinden koparsa çökmeye mahkûm muydu? Doğanın beddualarına maruz kalan insanlıktan; kuşlar iyi bir gezici oldukları için mi gördüler bu lanetli oyunu? Şimdi intikam mı alıyorlar?

Bu sorular gibi birçok sorunun, sorunsallıkların dağınıklığına daldığı bu kurgu, yeniden mi yazılmalı? İçinde insan olan; yeni bir rüya mı olmalı? İçinde sözcük oyunlarının olmadığı yeni bir dil mi keşfetmeli? Tarihi yeniden mi yazmak gerekiyor? Gücün eşitlik, özgürlük ve adalet olduğu, sanatın çıplak ve yalansız, edebiyatın korkusuz aşkla yoğrulduğu ve doğanın tüm renkleriyle büyüleyici bir dansa daldığı yeniden mi tasvir edilmeli?

Rüyanın ötesinde yeni yaşamlara yelken açmak

Yeni bir yarın mı yaratılmalı? İçinde dünün, bugünün ve yarının kardeş olduğu. Kavramlar mı üretilmeli? İyi ve kötünün, güzelliğin ve çirkinliğin yeniden tanımlandığı.

Ya dünün en zayıf yaratığı olduğu kadar, bugünün korkulu rüyası olan insan yeni bir elbise mi giymeli? Kısa saçla uzun saçın fark etmediği, rızayla arasını bozan. Rengârenk yüzler, doğanın zengin büyüsünü anlatan dillerin gürültüsünde kulakların çatladığı ve büyüyen çocuğun devlet babadan artık nasihat almadığı bir kumaş mı diktirmeli?

Bütün bu sorulara evet mi demek gerek? Ya da bir rüyanın ötesinde yeni yaşamlara yelken açmak için, kendimizi yeniden mi tanımak gerek? Bir kadın, bir insan ve halklar olarak doğanın bütünsel diyalektiğinde çılgın bir parça olmak için: Evet evet bütün bu sorulara evet. Bir kadın olarak ilk evet.

www.arsivakurdi.org

Ji Newala Azadîyê Re

bîranîn

Beritan GULAN

"Newala min
Te dilê xwe bi ava
Dîcleyê şûşt
Awirên xwe bi
pêlên wê tûj kir
Lewma niha
Kenê te diherike
çavên min
Evîna te di sertarê
dilê me de aj dide
Delala min..."

Li min bibore hevala min. Dibe ku ez nikaribim bedewbûn û xweşikbûna dilê te bilêv bikim. Wê tu hevok, tu gotin û peyv nikaribin têra pesindayîna te bikin. Ji roja ku ta bûyî rêwiyê azadiyê û heta te henaseya xwe ya dawîn jî da, dilê te bi bêhna azadiyê lê dida.

Hêvî, hevalbendî, evîndarî di newala dilê te de digihîje hev û dilê te dibû cih û warê têkoşînê. Ji ber vê yekê bû ku, te têkoşîna herî dijwar li hemberî kesayektiya xwe dida.

Te tim digot, divê em li hember serokatî û gel karibin bibin bersiv. Ji lew re di her karî de, di her şer û cengê de, tu her li pêş bû hevala min. Di nameyeke xwe de, te ji min re digot; "Tiliyên zarokên kurd, ji bona azadiyê nîşana serkeftinê dikin. Bila ji wan tiliyan yek tu be, yek jî ez bim û em hêviyên wan bigihînin serkeftinê. Minê ji ku zaniba ku tê ew qasî zû xwe bigihînî serkeftinê û min li dûv xwe bihêlî. Ma ezê çawa bê te bikevin govenda Amedê, ezê li stranên kê guhdarî bikim û ezê bi kê re porê xwe li ber barana payîzê dirêj bikim.

Nebêje şoreşvan nagirîn

Divê ez bi dûv çûna te ya asîmanên şîn de, dilê xwe qewîn bigirin. Lê li min bibore hevala min, bi vê xebera kambax, ez bi rondikên çavên xwe nikarin û bêhemdî min hêsrên min diherikin ser rûyê min, ser qilêşa li destê min. Di cî de dicemidim.

Ezê çi bêjim bi dû vê çûyîna bêxatir de... Nebêje şoreşvan nagirîn, ezê bêşerm rûnêm û bigîrîm li ser hevala xwe ya delal. Ew dengê te yê bedew ji guhê min nakeve û niha strana "çiyayên me berfê lê kir" dibêje.

Hemû bîranîn û serpêhatiyên me yek bi yek di ber çavên min re diborin. Û ew şevên ku li ber êgir me hêviyên xwe yên azadiyê ji hev re digotin, niha wekî wî êgirî dilê min dişewitînin.

Tu dizanî niha şivanê gundemê pez derxistiye çêrê, ezê hema li ber dengê bilûra wî, ku bi tiliyên xwe yî qirêj, hestên herî paqij direşîne ser dilê min, li demên bê te derbasbûne poşman bibim û ezê gewdeyê şermoke, bêşerm bigirîm dîsa. Ev çûna te min wekî lalê gundemê, bêdeng û bêpejn dihêle. Rêwîtiyên me tê bîra min.

Dema em diwestiyan te digot; " Em bigihîjin noqtê, ezê hema xwe dirêj bikim û razêm." Lê dema em digihîştin noqtê, te çend stran digotin û te reşo datanî ser rivîna êgir.

Vêca westandin, di bîra kê de dima, piştî wî dengê te yê xweş. Hevala min, fermandara min, tu nizanî bê ka bê te rêwîtî çiqas zehmet û bi êş e. Qidumê min dişkên, çongên min bi ber min ve nayên.

Û Zagros... evîna dilê te, niha lûtkeyên hemû çiyayên wê dipêçe, Avaşîn ji dilê te diherike xaka pîroz, Cîlo û Çarçela bi dengê te olan vedidin. Û bêhna te ji nêrgiz û beybûn û rîhan Û hemû cure kulîlkên vê xwezayê tê.

Şehadeta te, êşên pir mezin bide min jî, ezê xwedî li vê hevalbendiya te ya yekta derkevim heta di vê govenda şehîdan de bikevim destê te û milên te re bihejînim, heta di karwana şehîdan de bibim rêwiyek û dîsa bi te re bikevim rê, heta di asîmanên şîn de nola te bibim stêrkek û bibirqînim, ezê têbikoşim hevala min a delal.

www.ciwanekurd.org

Cesur Yürekli Yoldaşlara

Anma

Hayri ÇEWLİK

"Anlatacak okadar güzel şeyler varki, inanki yoldaş seni anlatmak gerçekten zor. Nerde hangi kelimeler bulayım da seni anlatayım. Belki süslü kelimeler bulma noktasında zorlanıyorum seni yazmakta ama yoldaşım, cigerim sen her zaman sade ve doğaldın onun için seni sade doğal yazmak gerekiyor. Ya olduğun gibi görün yada göründüğün gibi ol diye halk dilinde bir söz varya, işte sen öyleydin heval Çektar"

Şahadetler yaşanılıyor...Özgurlük kavgası sürüyor...Kavga saflarında hani o savaş meydanlarında ayaklarına ip bağlayıp savaşanlar, birbirine ölümüne sarılanların olduğu gibi, yürekleri pas, yiğitliği tukenen kişiliklerde çıkıyor.

Her yaşanılan şahadet her toprağa düşen bir yurek bizlerden de bir parça alıp götürüyor. Bu Koca yurekli hevallerden biride 29 Haziranda Siirt'e yedi yoldaşıylan yurtsever Kürt halkının gönlünde insanlık sürdüğü muddetce yer kazanan Erzurum'un Tekman ilçesinden Fransa,nın

Marsilya şehrine gelip kısa bir sure sonra buraları sevmeyip doğup buyudugu çocukluk yıllarını geçirdiği Kürdistan'a bu kezde bir gerilla olarak geri dönen, Marsilya'nin tek odali bir evinde kalan Xalo Seyidin'in evladi Çektar hevalde bunlardan biriydi. Özgürlük kavgasında duşmanın her türlü teknik üstünlüğü karşısında sadece ellerinde bir kleş ve kocaman yürekleriyle sömürge edilen topraklarında işgalci generalleri ve artıklarını temizlemenin kavgasını veren Yigit Kürt gerillaları .

Bedeli ne olursa olsun özgürlük kavgası devam edecek

Evet sizleri, yazmak seni yazmak heval Çektar gercektende zor. Ardınızdan yazarken, sizlere layık olabilmenin sorumluluğuyla yaşamak bizim tek seçeneğimizdir. Sizler savaşırken, son çatişma anında gözlerinizin önünde bir film şeridi gibi geride bıraktığınız yurtsever Kürd gençliğinin ardinizda silahlarınızı devr alacağınızı biliyordunuz. Partimiz PKK Kürt gençliğine özgürlüğün bedeli ne olursa olsun kavga etmenin büyüklüğünü yuceliğini öğretti. İşte bu kavgada binler, onbinler kanlarıylan suladılar Kurdistan toprağını. Sizlerde, sende heval Çektar bu onur kavgasında şehitler kervanına katıldın.

Yeni gelmiştin Marsilya'ya. Tekman'ı bırakıp yollara koyulunca kim bilir ne duygular yaşamıştın. Kim bilir kaç yıl yaşlanmıştın. Bizlere doğup büyüdüğümüz yerleri yaşanılmıyacak bir yer olarak gösterip, Metropollere ve oralardan da Avrupa'lara sürgün eden guçlerin sevinçlerini kursaklarında bıraktın. Sen özgürlük savaşçısı olarak geri döndün geldigin yere. Orada kavga vardı... Orada savaş vardı... Orada yiğitlik vardı.. Bizim yaşıtlarımızın kavga ettiği savaştığı düşmanlan, dişe diş çarpıştığı ülkemizde bizlerde bu sezsiz ıssız Avrupa'larda kalamazdık. Bu nankörlüktü... Bu kavgada yaşıtlarımızı yanlız bırakmadın heval Çektar ve çekip gittin Nurhak'larin Andok"larin Agit'lerin ulkesine. Seninlen buralarda özgürlük saflarına katılanlardan bazıları da nankörlük ettiler, terk ettiler kavga meydanla-

www.serxwebun.org

rını.. Bazılarıda bugun mazlum halkımızın özlemlerini ütopyalarını gerçekleştirmenin kavgasını veriyor Kurdistan dağlarında.

Tarih sizlerle anılanacak

Kurdistan'da bir yıldız daha kaydı.. Bu kayan yıldız ardından yüzlercesi sönmüyecek, söndürülemiyecek yıldızlar doğurdu bu topraklar, bu yıldızların adı Çektar'dır Çektar'lardır. Bu kavga alanlarında her sıkılan bir kurşun Çektar'ların adı ile sıkılacaktır. Yeni daha guzel ve özgür gunler adına sıkılacaktır. Yeni doğan çocuklar ismini alacak, destanın dilden dillere dolaşacaktır.

Tarih kitapları seni, sizleri sayfalarına yazacak. Kurdistan, Tekman özgürleşene denk yeni Çektar'lar bu süreven peşinde kosşacaktır. Sönmüyecek bu ateş topu. Şahadetinle, sahadetlerinizle dahada gürleştirdiniz bu ateş topunu. Avrupa'da bitirilmek istenen hayallerimize, özlemlerimize sen bir set çektin. Reber Apo'nun nasıl yaşanılması gerekir sorusuna en iyi cevabı sen verdin, sizler verdiniz. Onurlu yaşamın özgürlük mucadelesi olduğunu Avrupa yaşamının sahte nankör bir yaşam olduğunu bir tokat gibi suratımıza indirdiniz bir kez daha. Avrupa'da yaşam mücadelesi veren Kürt gençliğine bir değil, bin kez daha özgür yaşam uğruna mücadele edilmesinin ögrettin. Haksızlığa karşı Hz Ali'nin kıldan daha ince keskin kılıcı gibi net duruşun ilen seni tanıyanlarda büyük bir üzüntü ve aynı zaman da mücadele kararlılığını da bir kez daha şahadetinlen ortaya çıkartın. Şahadetlerinizle bizlere, bir kez daha bunları hatırlattınız.

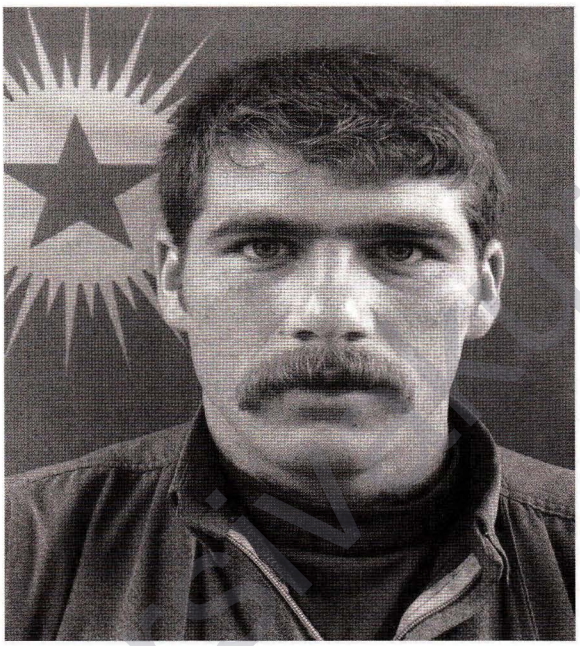

Eğitim devresi

Bir keresinde egitim devresinde iki günlük bir disiplin cezası almıştın.Yapılan bir haksızlık karşısında o baş eğmiyen duruşunlan tavır almış, eylem koymuştun. Bunun karşısında disiplin cezası almış iki gun içinde bir kitap okuyup özetini yapı ile paylaşmanı senden istenmişti. Iki gün "gardiyanlik"görevi bana verilmişti. Yemeğini ben getiriyor seni haber saatinde ben tv karşısına getirip götürüyordum. Kamp yönetimi konuşmayıda iki gun boyunca senle "yasaklamıştı". Hiç aldırış etmedin okuyup ve çıkarmıştın kitabın özetini. Ne zaman ki, yemeğini getirdigimde hep o hiç yüzünde eksik etmediğin gülümsemeylen beni karşılamıştın. Senlen konuşmamaya özen göstermiştim ama senle konuşmamakta elde değildi. Kuralsızlık yapıp bir iki dakikada olsa her gelişimde kısık sesle konuşmuştuk.

Doğaldın onun için seni sade ve doğal yazmak gerekir

Anlatacak okadar güzel şeyler varki, inanki yoldaş seni anlatmak gerçekten zor. Nerde hangi kelimeler bulayım da seni anlatayım. Belki süslü kelimeler bulma noktasında zorlanıyorum seni yazmakta ama yoldaşım, cigerim sen her zaman sade ve doğaldın onun için seni sade doğal yazmak gerekiyor. Ya olduğun gibi görün yada göründüğün gibi ol diye halk dilinde bir söz varya, işte sen öyleydin heval cektar.

Burada yazımı sonlandıracağım ama sen ve siz mücadele şehitleri yaşam sürdükçe sizlerde bu halk arasında yaşayacak, anılacaksınız. Ölüm sizlere yabancı bir kelime, sizler ölümü yendiniz, ölüm bir daha Kurdistan topraklarda doğmamacasına toprağın en derinliklerine gömdünüz. Anılarınız önünde saygıylan eğiliyor sizlere layık olabilmenin mücadelesini vermenin sözünü Avrupa Kürt gençlik hareketi adına veriyoruz.

Şehit Namırın

www.arsiv.org

Bir Gerilla Vurulduğunda Her Ananın Yüreğinden Bir Parça Kopar

Gerilla Anısı

Hasan UŞAK

"Aynı yerden çok gerilla uğurlamış, ama çoğu yüreğinin bir parçasını koparmıştı. Yüreğinden bir parça daha kaybetmeye gücü kalmamıştı. Yaşamak istiyordu. Yüksek dağın ötesindekilerini de kucaklamak istiyordu. Sıranın başından başlayarak hepimizin yüzüne dikkatlice bakarak geçiyordu. Yüz hatlarımızı ayrıntılarına kadar hafızasına alıyordu. Vedalaşmayacaktı. Tövbe etmişti. Sıradan takip etti. Gruptan hiç ses çıkmıyordu"

Bazen hiç tanımadığımız bazı kavramlar yaşamımıza girer ve her şey onlara göre belirlenir. 'Nasıl geldi, nereden geldi?' sorularının cevabını daha bulamadan yaşamımızın bizden olmayan kavramlarla doldurulduğunu ve ona göre yaşıyor olduğumuzu görürüz. Bir yabancı gelir, aile yaşamımıza kadar her şeyi belirler.

Görünmez zincirler dedikleri bu olsa gerek. Kürtler de, bu zincirlerden fazlasıyla vardır. Anlam verilmeyen yeni bağlar gibi, anlam verdiği ve kendisinden olan anlamsız bağlar. Kürtlerin yuvasına çokça el uzatıldığı için , nasıl geldiğine anlam verilemeyen kavramlar da çok fazla olur. Bunların bir kısmı kanıksanır, bir kısmına uyulmak zorunda kalınır. Sınır ve öte taraf!

Sınır, Kürtlerin tanımadığı bir kavramdı

Kürtlerin kulağına bunlar hiç de hoş gelmeyen kavramlardır. Ama çok da fazla dillendirilmiştir. Zamanla farkında bile olmadan bu kavramlar kanıksanmıştır. Kendi akrabalarına 'öte taraftakiler' der ve bu ağırlığı ömrünün sonuna kadar yaşar. Tarlaların ortasından geçen telleri, sınır olarak kabul etmek ona zor gelir. Ama yasaklara tabi olmak zorunda kalmıştır.

Sınır, tarih boyunca Kürtlerin hiç tanımadığı bir kavramdı. Onlar hiç kimseyle aralarına sınır koymamışlardı. Herkesle kardeşçe yaşamışlardı. Türklerle, Araplarla, Farslarla, Ermenilerle, Asurilerle ve daha bir çoklarıyla. Hep iç içe ve birlikte... Ama şimdi kendi köylerinin ortasına sınır çekilmişti. Yıllarca beraber yaşadığı komşusunun evine gidemez. Ya da ölümü göze alarak gider. Önce korktu, sonra ölümü göze almayı öğrendi. Artık sınırlar delik deşik edilecekti. Kaçakçılık bir meslek halini alacak. Bazıları becerileriyle ün salacaklardı. "Ünlü kaçakçı" yeni bir toplumsal statü olacaktı.

Sonra tedbirler geliştirildi. Teller ikiye çıkarıldı. Olmadı... Üçe çıkarıldı. Yeni tür teller de çözüm olmadı. Mayın tarlaları ve iz tarlaları da oluşturuldu. Hiç biri engel olamadı. Can verenlerin sayısı arttı. Kahramanlık türküleri ve destanları çoğaldı. Artık sınırlar daha çok delinecekti.

"Eskiden hayvan ölülerinin kokusundan sınıra yaklaşıl-

www.ersivanur.org

mazdı. Her aile bir can vermişti. Köyler sakatlarla doluydu" dedi yaşlı adam, iç çekerek. Bir taraftan da bizi süzüyordu. 'Yazık olacak' der gibiydi. Endişeliydi. Sınırda artık gerilla cesetleri de vardı. Gerilla kanı da akmıştı. Bunu kabullenemiyorlardı. Yaşlı ana, son görüşüymüş gibi gözlerimize bakıyordu. Ne de olsa bir ana. Yüreğinin bir parçası olarak görüyor. Hedefimizi benimsese de yaşamamızı daha çok istiyor.

İslahiye ovası gerillayı yutan bir bataklık haline gelmişti

Bir gerilla vurulduğunda, her ananın yüreğinden bir parça kopar. Yüreği yanık analar, tüm gerillaları öz evladı olarak görürler.

Derinden yüzümüze bakması için fazlaca sebebi vardı. En genç olanımıza gözleri takılı kaldı. 'Hiç birisi ulaşamadı' dedi, ağlamaklı olarak. Haklıydı, birçok gerilla grubu ya sınırı geçememiş ya da geçtikten sonra ovalık araziyi kesmeden vurulmuşlardı. O güne kadar hiçbir grup sağlam geçememişti. Ve her gerilla, yüreği yanık ananın elini öperek ayrılmıştı. Sonra uğursuzluğu elinde aramış ve kimseyle vedalaşmamaya karar vermişti. Bu kararını bize de uygulayacaktı.

İslahiye ovası gerillayı yutan bir bataklık haline gelmişti. Bizden önce geçen gruplar ya tümden ya da yarı yarıya darbe yemişlerdi. Gerilla için çok tehlikeli bir geçiş bölgesiydi. O gün itibariyle buradan geçmek zorundaydık. Sonraları birçok seçenek yaratılacaktı. Geçişin zorluğunu biliyorduk. Grubumuz da buna göre örgütlenmişti. Ya bir gecede sınırı ve ovayı geçip Amanoslar'ın zengin ormanlarına ulaşacaktık ya da yaşlı ananın yüreğinden bir parça daha kopacaktı.

Amanosların zirvesi dört mevsim kardır

Her şey bir gecede yapılacaktı ve ovalık arazi çok genişti. Olağanüstü bir çaba gerekiyordu. Biz bu çabayı göstermeye kararlıydık, ama hesapta olmayan faktörler de vardı. Yolumuza çıkacak bir engel, bir iki saat zaman kaybetmemize neden olabilirdi. Bu da bir felaket olurdu.

Amanoslar, Akdeniz'den başlayarak kuzeye doğru yükselir. İslahiye'ye kadar ince bir hat şeklinde yol alır, ama sonrasında bir dünya kadar genişler. Ordular girse kaybolur. Arazideki farklılaşma bir kopuşa da neden olmuştu. Afrin dağları, onun küçük bir parçasıydı.

Aralarına genişçe bir arazi yani ovalık girmişti. Bereketli bir ovaydı. Teller ovanın bittiği yere çekilmişti. Ova, kuzey sınırları dahilinde kalmıştı. Güney tarafı ovadan çok az yararlanıyordu. Bu haksızlık, verimli dağ topraklarıyla kapatılmıştı. Güney dağlık arazisi engin ve sulaktı. Baştan başa Afrin'in sembolü olan zeytin bahçeleriyle süslenmişti. Ağaçlar askeri bir birliğin içtimada duruşu kadar disiplinli bir şekilde peş peşe sıralanmıştı. İslahiye köylüleri ise, verimli ovayı karış karış işlemişlerdi. Su kanalları, vücudu dolaşan damarlar gibi tüm ovayı kucaklamıştı.

İnsan boyunu aşan bağları, çevreyi kıskandırıyordu. Mevsiminde hiç elinizi kullanmadan, ayakta, doyasıya çekirdeksiz üzüm yiyebilirsiniz. Bostanlıkları bir başkadır, pamuk ve biber tarlaları bir başka... Kuzeydeki dağlık arazi geçit vermez, ormanlıktır. Bir tek tarla ve meyve ağacı bulamazsınız. Amanoslar'ın zirvesi dört mevsim kardır. Çevresine sürekli hükmeder. Etekleri yumuşak, zirveleri serttir. Güney köylüleri bu dağın fırtınasından hep çekinmişlerdir. Bir büyüklük de aramışlardır. Gizliden gizliye özenirler de. Zirvelerindeki karlar nedeniyle Ak dağ adını vermişler ve ötesini hep merak etmişlerdir.

Meraklarından dolayı bize birçok soru soruluyordu. Öte taraf, merakları kamçılıyordu. Sınır, günlük yaşama bile işlemişti. Sınırları çok delse de, yakındaki köylülerle bile ilişkisi fazla olmamıştı. Daha kuzeydeki kardeşleriyle ilişkilenememiş, yüreği hep onlarda kalmıştı. Amanoslar'ın ötesini merak eder. Sınırlar bu merakı getirmişti. Öte taraftakiler... Öte yaka... Orada olup bitenler, yaşananlar bitmeyen, sürekli bir meraktı...

www.ararwar.org

Tehlikesi yüksekti ama başarılmasıda mümkündü

Harekete hazırlanan grubumuzda büyük bir merak ve heyecan vardı. Yaşlı ananın merakı ve tedirginliği bizi de etkilemişti. Tehlikeyi ciddi ciddi tartışıyorduk. Oysa öncesinde de tehlikeyi biliyorduk, ama coşkumuz bir umursamazlık da getiriyordu. Bunun diğer adı, tedbirsizlikti. Şimdi diğer uca kayma tehlikesi beliriyordu. Aşırı duyarlılıktan, hiçbir iş yapamamak. Deneyimli kadrolar bunu görüyor ve hemen dengeliyordu. Zorluğu ve tehlikesi yüksekti, ama başarılması da mümkündü. Biraz da devrimci romantizm lazım. Birçok şey göze alınmazsa, baştan yenilgiyi kabul etmek olurdu.

Kavramın yerleştiği şekli ile 'öte tarafta sınıra en yakın köyde, bir evde gizlice barınırken birçok şey düşünüyorduk. İlk adımımı attığım gerillacılığın dönüştürücülüğünü nasıl yaşayacaktım? Başarılı olacak mıydım? Alanıma ulaşabilecek miydim? Bunlar yalnızca benim için değil, grubun ağırlıklı bir kısmı için geçerliydi. Onlar da benim gibi ilk adımlarını atıyorlardı. Alışkın oldukları kibar kent yaşamı, yerini haşin dağ yaşamına bırakacaktı. Bazen ayakta kalabilmek bile ciddi bir beceri isteyecekti.

Bu düşünce ve tartışmaların yanında keşif çalışmaları da sürdürülüyordu. Gece ve gündüz keşif faaliyetleri yürütülüyordu. Sınırdaki asker sayısı artırılıyordu. Bazı yerlerde çadırlar kurulmuştu. Bahar ile birlikte grupların geçiş yapacağı biliniyordu. Dönen kuryelerle sürekli tartışmalar oluyordu. Kolay geçmek ve en erkenden Amanoslar'a ulaşmak için uygun nokta aranıyordu. Ben tartışmalara fazla anlam veremiyordum. Askeri kavramları eğitimlerde öğrenmiştim, ama pratik şekline ilişkin herhangi bir fikrim yoktu. Ancak bir süre sonra bu tür konuşmalara anlam verebildim.

Bir ilke başarmak istiyorduk

Teknik hazırlıklarımız da sürdürülüyordu. Silah, cephane, çanta, elbise vs hepsi benim için yeniydi. Ancak tecrübeli bir arkadaşın yardımıyla elbiselerimi düzenleyip, giyinebiliyordum. Askeri teçhizat da öyle. Çantamızın ağır olacağı anlaşılıyordu. Yayın, cephane ve on günlük erzağımızı taşıyacaktık. Bu, normal gerilla yükünün çok üstünde ağırdı. Tecrübesizler için daha da ağır.

1991 baharının ilk günleriydi. Tüm hazırlıklarımızın sonuna gelmişti. 25 kişilik eğitim görmüş, ama tecrübesiz bir gerilla grubuyduk. 4-5 arkadaş tecrübeliydi. Zaten işi de onlar sürükleyeceklerdi. Ve biz, en zor yerden sınırı geçip, en zor alana ulaşacaktık. Hem endişeliydik hem de en zor alana seçilen olmakla gurur duyuyorduk. Bir ilki başarmak istiyorduk, kalabalık bir grupla sınırı sağlam geçmek. Döne-

www.asiyakurd.org

mine göre kendi başına ciddi bir başarıydı.

Hareket zamanı geldi. Sınır heyecanı belirgin olarak kendisini konuşturuyordu. Yükümüzün çok ağır olduğunu tekrardan fark ettik. Çare yoktu. Elbisemiz, silahımız ve çantamızla odanın içindeki aynanın karşısına geçiyorduk. Bir arkadaşın dikkatsizliği bu lüksümüzü kısa ömürlü yaptı. Omzundan kayan silahı, duvara dayanmış aynayı parçaladı. Yaşlı ana öteden seslendi, "aydınlıktır inşallah" temennisini paylaştık.

Ve hiç unutamadığım an Ayrılık vakti

Evden dışarı çıkmış, evin önünü çevreleyen bahçenin içinde bir yarım çember oluşturmuştuk. İlk akşamdı, hafif ışık vardı. Ağır duygusal bir atmosfer içindeydik. Gözümüz anadaydı.

Aynı yerden çok gerilla uğurlamış, ama çoğu yüreğinin bir parçasını koparmıştı. Yüreğinden bir parça daha kaybetmeye gücü kalmamıştı. Yaşamak istiyordu. Yüksek dağın ötesindekilerini de kucaklamak istiyordu. Sıranın başından başlayarak hepimizin yüzüne dikkatlice bakarak geçiyordu. Yüz hatlarımızı ayrıntılarına kadar hafızasına alıyordu. Vedalaşmayacaktı. Tövbe etmişti. Sıradan takip etti. Gruptan hiç ses çıkmıyordu.

Her şey durmuştu. Ananın toprağa takılan ayak sesleri vardı yalnızca. Yaşlı ana ve toprak. Belki de bizi görmüyordu. Bize bakarken aynı yerden uğurladığı nicelerini hatırlıyordu. Grubumuzdaki iki bayan arkadaşın yanına gelince daha yavaşladı. Daha çok vakit ayırdı. Elif ile Cahide'nin gözleri yaşardı. Ana, öte yüzü gören bakışlarını sürdürüyordu. Grubu tamamladı.

Sonra bir makas çıkardı ve sıranın başına geçti. Tek tek saçımızdan bir parça keserek avucunda topladı. Elif ve Cahide'den daha çok kesti. Eliyle 'gidin' işareti yaptı. Zorlukla ağzından bir iki sözcük çıktı. "Damın üstünden sabaha kadar sizi izleyeceğim, sağlam geçerseniz sabahla birlikte güneşe ayna tutacağım"

Ayrıldık. Hiç bu kadar duygulanmamıştım. Hepimizin gözleri yaşardı. Nasıl yürüdüğümüzü anlayamamıştım. "Sınıra çok yakınız" komutu ile kendime geldim. Artık çok duyarlı olmak gerekiyordu. Tedbirlerimizi almıştık, geçiş noktası en ince ayrıntısına kadar izlenmiş ve her olasılık hesaba katılarak tedbir geliştirilmişti.

Yalnız teller de değil, ertesinde pusulanmış alan da geçilecekti. Zikzaklı bir hat belirlenmişti.

Eğilerek sessizce ilerliyorduk. Silah elde, ayaklardan hiç ses çıkmıyordu. Tellere ne kadar yakın olduğumuzu anlamaya çalışıyordum ki, önümdeki arkadaşın sürünerek tellerin altından geçmeye çalıştığını gördüm. İki kurye telleri yükseltmiş, altından geçiş sağlanıyordu. Sonra istikametimiz sola doğru değişti. Aynı şekilde bir süre daha ilerledik.

Gelen komutla hızımız arttı. Artık ayak sesleri çıkıyordu. Tehlikenin azaldığını anladım. Bir süre sonra tamamen uzaklaşmıştık. Sınır başarıyla geçilmişti.

Amanosların eteklerine varmıştık

"Bu kadar kolay mı?" diye düşündüm. Acemiliğimden öyle geliyordu, çünkü işi başkaları yürütüyordu. Ben sadece arkalarından yürüyordum. Çok sonra bunları iyi öğrenecektim.

Şimdi hızla ilerlemek gerekiyordu. Ova tehlikeliydi, dağa ulaşmalıydık. Hiç bu kadar yürümemiştim, zorlanıyordum. Grubu tehlikeye düşürmemek için elimden geleni yapıyordum.

Hava henüz aydınlanmıştı ki, Amanoslar'ın eteklerine vardık. Biraz daha yükseğe çıkmak gerekiyordu. Uygun bir konumlanma noktasına ulaştığımızda güneş doğuyordu.

Sırtımızı çantamıza dayayıp, sigaramızdan derin nefes çektiğimizde öte tarafta bir aynanın güneşe tutulduğunu gördük. Bir hüzün bastı, yorgunluğumuzu unuttuk, kararlılığımız bilendi.

www.asiyakurd.org

Bir Kaybolma Öyküsü

Gerilla Anısı

Sılav

"Sanki yıllardır arkadaşlardan kopmuşçasına ince bir umutsuzluk sarmıştı içimi. Ya arkadaşları bir daha göremezsem kaygısı düşüncelerimi işgal ediyor, yoldaşlığın ne anlama geldiğini çok daha iyi anla yabiliyordum. Arkadaşların kaldığı yerleri ararken, her an için bir arkadaşın, 'ew kî ye?' diye bağırmasını ne kadar da istiyordum. Biz de 'em in heval' diye bağıracak ve hemen arkadaşa doğru koşacaktık"

Savaşın katmerleştiği ve düşman yönelimlerinin hem kırsalda hem de köylerde yoğunlaştığı bir yıl. Bir yandan imha amaçlı saldırılar, diğer yandan köylerin boşaltılması çok planlı bir şekilde yürütülüyor ve bu yolla halk ve gerillanın bir birinden kopartılarak mücadelenin daraltılması amacı güdülüyordu.

1994 yılının Eylül ayında düşmanın saldırılarını kırmak ve onları geri püskürtmek için beş arkadaş mayınlama grubu olarak görevlendirilmiştik. Mayınlayacağımız yer, Hakkari ve Van'ı birbirine bağlayan yol olarak belirlenmişti.

Bu görev için gerekli hazırlıklarımızı yaptıktan sonra, arkadaşlarla vedalaşarak eylem yerine doğru harekete geçmiş ve uzun bir yürüyüşten sonra belirlediğimiz yere varmıştık. İlk günümüzü keşif çalışmaları ve nasıl hareket edeceğimize dair planlamalarla geçirmiştik. Eylem günü, gündüz saatleri daha çok gizliliği esas alarak akşama kadar hareket etmemiş, güneşin batmasıyla birlikte harekete geçerek eylem noktasına doğru yaklaşmıştık. Görünürde her şey normaldi.

Bir an önce oradan ayrılmamız gerekiyordu

Mayınımız bir arkadaşın sırtında, sessizce ilerliyorduk. Saat onu geçiyor, ay ışığı hafif bir aydınlık saçıyor ve asfalt cadde parlıyordu. Artık mayını döşeme zamanı gelmişti. Daha önce planladığımız gibi, Kahraman arkadaşla birlikte mayını döşemek için arkadaşlardan ayrılarak caddeye doğru ilerlemeye başladık.

Diğer üç arkadaş ise bizim savunmamızda kalmıştı. Kahraman arkadaşla beraber çok sessiz bir şekilde hedefimize doğru yaklaşıyorduk .Yaklaşık yirmi dakika devam eden sürünme boyunca mayınımızı da kendimizle beraber sürüklemiş, büyük bir dikkatle ilerledikten sonra caddenin üzerine varmış ve bir süre etrafımıza bakındıktan sonra yanımızda getirdiğimiz kasaturayla caddenin tam ortasını kazmaya başlamıştık. Mayının büyüklüğünde bir çukur açmamız gerekiyordu.

Bir süre uğraştıktan sonra tam bitirdiğimiz esnada, çok yakınımızda bir mermi patlamış ve biz daha ne olduğunu anlayamadan mermiler yağmur gibi üzerimize yağmaya başlamıştı. Bir an önce oradan ayrılmamız gerekiyordu.

Mayınımız çok ağır olduğundan caddeden çekilirken, yanımıza alamamış, ay ışığının altında dümdüz ovada koşmaya başlamıştık. O hengamenin içinde savunmadaki arkadaşlarla da birbirimizi kaybetmiştik. Bizi takip etmeye başlayan askerlerle o kadar yakındık ki, seslerini duyabiliyordum. "Tutun

www.serxwebun.org

onları, iki kişiler, yakalayın" diye bağırıyorlar, bu sesler bizi daha da hızlandırıyordu. Kan ter içinde kalmıştık, etrafımızdan vızır vızır geçen mermiler değil, durmadan koşmak kesmişti nefesimizi. Haykırışlarından bizi sağ ele geçirmek istediklerini anlıyorduk ve sağ ele geçme düşüncesi bizi daha da ürkütüyordu.

Kendimi maraton koşucusu gibi hissetmiştim

Sonuçta sonu Faraşin yaylasına açılan bir vadinin ağzına ulaşmıştık. Kar, ay ışığında adeta vadinin içine bir yığın kristal dökülmüşçesine parlıyordu. Yıllardır yağan kar birikmiş, her yıl bir katman daha eklenmiş ve buzullaşmıştı. Vadi ay ışığındaki bu gizemliliğiyle güzel ve farklı bir görüntü oluşturuyordu. Ayrıca ovadan kaçmamız mümkün olmadığından, o an bizim için tek çıkış kapısıydı da.

Bu yüzden hiç durmadan vadiden yukarı doğru çıkmaya başlamıştık. Yüzümden ateş fışkırıyordu, çok yorulmuş, nefes nefese kalmıştım. Bir buz parçasına tutunarak derin nefes alıp vermeye başladım. Elimin sıcaklığı buza değince içim serinliyor, yürümek için güç topluyordum. Öyle ki, tutunduğum buz parçası eriyordu. Bu esnada birden kendimi yerde bulmuştum. Koluma öyle bir sancı girmişti ki, kendimi yere bırakıvermiştim. Ama düşmanla aramızdaki kısa mesafe aklıma geldikçe ürperiyor, bir an önce hareket etmeye çalışıyordum.

Ne olursa olsun önümde ilerleyen Kahraman arkadaşa yetişmem gerekiyordu ve artık düşmanın sesi çok daha yakındaydı. Bütün gücümü toplayıp yeniden tırmanmaya başlamıştım. Kahraman arkadaş yukarıdan bana sesleniyor; "Haydi Heval Sılav, haydi!" diye bağırıyor, moral vermeye çalışıyordu. O an kendimi bir maraton koşucusu gibi hissetmiştim.

Kısa bir süre sonra Kahraman arkadaşa ulaşmayı başarmış, ona kolumun kırıldığını söylemiştim. Fakat o an tartışmayı bırakıp yolumuza devam etmemiz ve oradan hemen uzaklaşmamız gerekiyordu. Kolumun ağrısı sürekli artıyordu ve şişmeye de başlamıştı.

İki gün boyunca arazide arkadaşları aramış, eski noktaları tek tek kontrol etmiş, ama ne bizimle gelen arkadaşların ne de başka arkadaşların izine rastlamamıştık. Sanki yıllardır arkadaşlardan kopmuşçasına ince bir umutsuzluk sarmıştı içimi. Ya arkadaşları bir daha göremezsem kaygısı düşüncelerimi işgal ediyor, yoldaşlığın ne anlama geldiğini çok daha iyi anlayabiliyordum. Arkadaşların kaldığı yerleri ararken, her an için bir arkadaşın, 'ew kî ye?' diye bağırmasını ne kadar da istiyordum. Biz de 'em in heval' diye bağıracak ve hemen arkadaşa doğru koşacaktık.

Günler geçiyordu ve artık gezmediğimiz çok az nokta kalmıştı. Gündüz, düşmana görüntü vermemek için bir yerde saklanıyor, akşam ise tanıdığımız eski noktaları dolaşıyorduk.

"Heval Kahraman sanki Kürdistan boşalmış, niye kimse yok?" diye dert yanıyordum bazen. Arkadaşları öyle özlemiştim ki, artık isyan ediyordum. "Heval biraz sabırlı ol, arkadaşları mutlaka bulacağız" diye cevap veriyordu Kahraman arkadaş.

Uzaktan bir ışık görünüyordu

Beşinci günümüze girmiştik. Aç susuz arkadaşların izini arıyor, ama bulamıyorduk. Sanki yer yarılmış içine girmişlerdi. Kolum artık davul gibi olmuştu ve bu durum beni oldukça zorluyordu.

O gün de, hava kararmak üzereydi ve yeni bir umutla, yeni bir geceye giriyorduk. Yorgunluktan, açlıktan ve arkadaşları aramaktan bitap düşmüştük, ama duramazdık, arkadaşları buluncaya kadar aramak zorundaydık. Bir tepenin başına vardığımızda, dinlenmek için biraz oturmuştuk. Aşağıda çok derin bir vadi alabildiğine uzanıyordu.

Birden Kahraman arkadaş heyecanlı bir sesle, "Heval Sılav ışık var, bak ışık yanıyor!" demiş, bense "ya düşmansa?" diye karşılık vermiştim, umutsuzca. Bu umutsuz sorumu Kahraman arkadaş da inatçı ve ısrarlı tavrıyla, "peki ya arkadaşlarsa?" sorusuyla yanıt vermiş ve sonuçta ne olursa olsun oraya gitmemiz gerektiği kararına varmıştık. Zaten başka hiçbir seçeneğimiz de yoktu. Belirsiz de olsa küçük bir umut doğmuştu içimize. Kahraman arkadaşa, ışığa ne kadar zamanda ulaşacağımızı sorduğumda, kendinden emin bir şekilde "iki saatte ulaşırız" yanıtını vermişti. Büyük bir hız ve heyecanla ışığa doğru yürümeye başlamıştık. Gözüm sürekli ışıkta olmasına rağmen, sanki biz gittikçe ışık da bizden uzaklaşıyordu.

Artık gerçeğe daha yakın tahminler yürütüyorduk

Gerçekten de ışık bizden çok uzaktaydı, çünkü üç saat yürümemize rağmen, o bize yakın görünen ışığa ulaşamamıştık. Sonunda ara verdiğimiz bir yerde Kahraman arkadaş orada kalıp ertesi gün keşif yaparak ilerlememizin daha uygun olacağını söylemişti. Karanlığın içinde sırtımızı birer ağaca dayayarak havanın aydınlanmasını beklemeye koyulmuştuk. Karanlık geceden yavaş yavaşa mavi sabaha çıkıyorduk...

Sabahın serin rüzgarı yorgun yüzlerimizi okşayıp geçiyordu. Hava tam aydınlanınca yerimizden yavaşça hareket etmeye başladık, fakat bütün gece hareket etmeyen ayaklarımız uyuşmuştu. Eğilerek ve sessizce ilerliyorduk. Etrafımızdaki boşaltılmış köyler görünmeye başlamıştı. Ama köyler öylesine canlı ve yeşildi ki, sanki boş, sahipsiz değillerdi.

Gece boyunca ateşin yandığı yeri keşfediyorduk. Yamaçta konumlanmış, etrafı yemyeşil tek başına bir evdi, ateşin yandığı yer. Kimseler görünmüyor ya da biz göremiyorduk. Gündüz gözüyle bakıyor, gerçek mesafemizi tespit etmeye çalışıyorduk. Artık gerçeğe daha yakın tahmin yürütebiliyor ve bir saat çeker diyorduk. Ama akşam olmasını beklemek zorundaydık. Daha önceki yerimize dönüp sırtımızı yine aynı ağaçlara dayamış ve akşamı beklemeye koyulmuştuk.

Kısa bir süre sonra Kahraman arkadaş, istersem uyuyabileceğimi, kendisinin nöbet tutacağını söylemiş, fakat ben uykumun gelmediğini söyleyince, arkadaşları mutlaka bulacağımızı söyleyerek bana moral vermeye çalışmıştı. Bense, daha çok duygulanıyor ve her geçen dakika kendimi daha güçsüz hissediyordum.

Ağlayan bir çocuk sesi

Hiç bitmeyecek gibi gelen o günü de bazen tartışarak, bazen farklı hayallere dalarak geçirmiş ve akşam karanlığını kucaklamıştık. Kolumu kefiyeyle iyice sabitleştirdikten sonra yola koyulmuştuk. Günlerdir hep yeşillik görüyordum, ama burası farklıydı. İnsan eli, insan emeği değmişti buralara.

Köye yaklaştıkça gözümüze daha fazla çarpan yeşilliklerin ortasında durarak, etrafımızı kontrol etmiştik. Işık yine yanıyordu, özellikle de ışığın geldiği yeri dinliyorduk, pür dikkat kesilmiştik. Bir ara bir çocuk sesi duyduğumu zannedip bunu hemen Kahraman arkadaşa söyleyince, bana, olduğum yerde kalmamı, kendisinin kontrol etmeye gideceğini söylemişti. Fakat ben, benim de onunla gideceğimi söyleyince, tartışmanın büyümesinden korkmuş olacak ki, sonunda birlikte gitmemize razı olmuştu. Yavaşça kapıya yanaşmış, içeriyi biraz dinledikten sonra burada gerçekten çocuk olduğuna emin olmuştuk. Tahta kapının aralığından içeriye baktığımızda fakir ve sömürge bir aile tablosu gözümüze çarpmıştı. Bu tablo bizi biraz rahatlatmıştı.

www.arsivakurd.org

Sıcak bir karşılama

Kapıyı çaldığımızda, kim olduğumuzu soran ev sahibine, "Heval" olduğumuzu söylediğimizde, hemen kapıyı açarak bizi çok sıcak bir karşılama ile içeriye almışlardı.

Kadın bizimle ilgilenirken, kocası da, aç olduğumuzu anlamış olacak ki, yemekle uğraşıyordu. Bize nasıl yardımcı olacaklarını bilemiyorlardı. Kahraman arkadaş hemen müdahale edip her şey için teşekkür etmiş ve balon gibi şişen kolumu göstererek bu konuda yardımcı olmalarını istemişti. Adam hemen koluma bakmış ve biraz inceledikten sonra kemiğin çıktığını söylemişti. Sıcak su ile ovaladıktan sonra, kolumu tekrar yerine yerleştirmiş, fakat o ana kadar ağrımadığı kadar ağrımıştı kolum bu yerleştirme esnasında.

Bu arada dışarıdan sesini duyduğumuz çocuk utangaç utangaç ortalıkta dolaşıyordu. Çocuğun isminin Jîyan olduğunu öğrendiğimde bu ailenin yurtsever olduğuna kanaat getirmiştim. Niçin geldiklerini sorduğumda, cevizlerini toplamak için geldiklerini ve geri döneceklerini söylemişlerdi.

Bu arada Kahraman arkadaş adamla, sanki yıllardır tanışıyorlarmışçasına hoş bir sohbet geliştirmişti. Bu arada ben de uzun bir süreden sonra yaralarımı temizlemiş, rahatlamıştım.

Kahraman arkadaş, "Heval Sılav, bu arkadaş bizim eski milisimiz, geçenlerde arkadaşları görmüş, noktalarını biliyormuş" dediğinde, "öyle mi!" diye haykırmıştım birden. Heyecandan içim içime sığmıyor, sabırsızlanıyordum. Arkadaşları ne zaman göreceğimizi sorduğumda Kahraman arkadaş "yarın" cevabını vermiş ve bir şeyler yazmaya başlamıştı. Milisle göndermek üzere arkadaşlara bir not yazıyordu.

Heyecandan evin içinde volta atıp duruyordum. Kadın bir ihtiyacımın olup olmadığını sormuş, olmadığını söyleyince de yatmaya gitmişti. Bense gece yürümeye, gündüz ise uyumaya alıştığım için bir türlü uyuyamıyordum. Ayrıca evin içinde rahat da değildim, kendimi zindanda hissediyordum.

Bütün gece boyunca arkadaşlarla buluşma anımızı canlandırmıştım. Kahraman arkadaşsa, son birkaç günün yorgunluğu ağır basınca uykuya dalmıştı. Artık sabah oluyordu ve sabahın durgunluğunda daha da sabırsızlanıyordum.

Sabahın o ilk saatlerinde, utangaç çocuk, çapak tutmuş gözleriyle etrafına şaşkın şaşkın bakıyor, kadın ise tabak çanakları birbirine çarpıp duruyordu ya da bana öyle geliyordu. Arkadaşları görme düşüncesi beni heyecanlandırıyor, nihayet arkadaşlara kavuşacağıma bir türlü inanamıyordum.

Sonunda arkadaşlara doğru harekete geçmiştik. Köyden nasıl ayrıldığımı, yaklaşık iki üç saat nasıl yürüdüğümü hiç fark etmemiştim bile. O an benim için tek önemli olan yoldaşlar ve onlara tekrar kavuşmaktı. Attığım her adımda arkadaşlara biraz daha yaklaştığımı hissediyordum.

Onca günlük hasretten sonra yoldaşlarıma tekrar kavuşmuştum. Ömrümde hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Bir saniye bile yoldaşlardan ayrılmak istemiyordum. Kavuşmanın ilk heyecanından sonra pusu esnasında koptuğumuz arkadaşları sormuş, onların da iyi oldukları bilgisini aldığımda mutluluğum iki katına çıkmıştı.

Yoldaşlığın bu sıcak ortamını bir daha tadamama, yaşayamama kaygısının yüreğimde yarattığı bulutlar dağılmış, yerlerini emeğin ve insana dair olan bütün güzelliklerin en yücesinin yaşandığı, yaratıldığı bu ortama kavuşmanın mutluluğu doldurmuştu.

www.arsivakurdi.org

Religion Als Politischer Zweck

analiz

Arjin Rinret Baran

Alexandra Schädlich

Wie wir während der letzten Ereignisse in der Türkei wieder mal vortrefflich sehen konnten, ist das Land nicht nur in Ost und West, das heist Kurden und Türken, gespalten, sondern es zieht sich auch ein tiefer Spalt durch die türkische Bevölkerung - Islamisten und Kemalisten, und in diese Spaltung werden auch die Kurden mit hineingezogen.

Das gröste Hindernis, dass eine Einheit der Kurden aufhalten kann, sind nicht die vielen verschiedenen Dialekte innerhalt der kurdischen Sprache, sondern es ist die Religion.

Genau diesen Tatbestand benutzt der türkische Staat und die türkischen Oppositionsparteien für ihre eigenen Zwecke.

Der momentane Premierminister Recep Tayyip Erdoğan appelliert geschickt an das religiöse Bewusstsein der sunitischen Kurden und versucht sie damit auf seine Seite zu ziehen, um Wählerstimmen zu fangen.

Der Glaube: Wir sind alle Muslime und damit gleich, hört sich erst einmal gut an. In der Theorie hebt es die Kurden, die in der zweiten Klasse des Gesellschaftsdenkens der türkischen Bevölkerung leben, empor.

Doch die Wahrheit, die Realität, sieht ganz anders aus. War es nicht Erdoğan, der vor gut einem Jahr den Freibrief unterschrieb, als es kurz nach den Newrozfeierlichkeiten in Amed zu Aufständen der kurdischen Bevölkerung in Nordkurdistan kam, auch auf Frauen und Kinder zu schiesens War es nicht auch Erdoğans Regierung, die das neue Anti-Terrorgesetz einführten, nachdem erst 2003 einer der schlimmsten Paragraphen in den türkischen Gesetzgebung endlich abgeschafft wurde. Wo ist hier sein muslimischer Glauben Sieht dieser nicht angeblich vor, Kinder und Frauen zu schützen oder unangetastet zu lassen? Wie wir sehen können, sind seine Reden nur eine einzige Farce - Stimmenfang, mehr nicht. Doch leider fallen viele Kurden immer noch auf ein solches Gerede herein und macht sie für die Tatsachen in der Praxis blind.

Das wahre Ziel der türkischen Regierung ist nicht nur der Stimmenfang unter der kurdischen Bevölkerung, sondern auch eine Spaltung der Kurden, um eine mögliche Einheit von vornherein zu verhindern. Genau aus diesem Grund wurde auch damals die türkischen Hizbullah vom Staat gegründet. Mit ihrer Hilfe wollte man die PKK im Untergrund bekämpfen und eher religiös denkende Kurden von den anderen separieren und unter Kontrolle bringen.

www.arsivakurd.org

Anhänger dieser Gruppe sehen sich als Muslime, nicht als Kurden

Ich frage mich, was ist das für eine Identität, die nur eine Religion beherrbergt aber keine Traditionen oder Kulturelemente des eigenen Volkes. Es ist lediglich nur eine Scheinidentität!

Es wird von keinem verlangt, seine Religion aufzugeben, aber man sollte diese nicht in den absoluten Vordergrund stellen. ‚Akzeptanz des Anderen' sollte ein Slogan hei?en. Aber in der Türkei, wo alles gleich sein muss, und alles fanatisiert wird, ist es bis zu dieser Einstellung noch ein sehr sehr langer Weg.

Auf der anderen Seite des politischen Parketts der Türkei stehen die kemalistischen Oppositionsparteien. Wie wir gerade erleben, haben sie zwei Mal erfolgreich die Wahlen zum Staatspräsidenten boykottiert, indem sie einfach nicht erschienen und somit die Wahl ungültig wurde, damit ist diese Wahl nun erstmal beendet.

Doch würden am Ende diese Parteien gewinnen, kämen die Kurden vom Regen in die Traufe. Denn diese Parteien sind gerade dabei, das Militär, die eigentliche Macht in der Türkei, auf ihre Seite zu ziehen, in dem sie ihnen Versprechungen machen, härter gegen die Kurden vorzugehen, die offen ihre Rechte fordern.

Zum Dank dafür polterte bereits am ersten gescheiterten Wahlabend der Generalstabschef Büyükanıt noch eine Warnung durch die Medien und für eine Sekunde horchten die sonst so politisch ignoranten Türken kurz auf.

Am nächsten Tag gab Herr Abdullah Gül süffisant im Fernseh-Interview bekannt, dass die AK Partei eigentlich auf die Wahl bestehen könne, aber da man ja nur ‚das beste' für den türkischen Staat und dessen Bevölkerung wolle, wurden Neuwahlen beantragt - im Hinterkopf hatten sie schon den nächsten Coup geplant: Die Wahlen wurden für Ende Juli angesetzt.

Ende Juli!!! - Urlaubszeit in der Türkei.

Die meisten Türken sitzen zu dieser Zeit in ihren Ferienhäusern am Meer und werden es sich zwei Mal überlegen, in ihren gemeldeten Wohnort zu fahren, um dort ihre Wählerstimme abzugeben. Und tausende von Kurden, die vor allem in den Gebieten Nordkurdistans wohnen, gehen zu dieser Zeit in den türkischen Urlaubsgebieten ihrer Arbeit nach und können es sich schon aus finanziellen Gründen nicht leisten, in ihrem gemeldeten Wohnort zur Wahl zurückzukehren.

(Man sollte dabei wissen, dass in der Türkei bisher eine Briefwahl nicht angeboten wurde, und jeder nur am Wahltag in seinem gemeldeten Wohnort wählen darf). Die Wahlbeteiligung könnte damit sehr niedrig ausfallen, was am Ende der AKP wieder zu Gute kommen könnte.

Zwischen diesen beiden Fronten steht nun die kurdisch geprägte DTP

Während die kemalistischen Parteien hunderte von kostenlosen Bussen zur Verfügung stellen, um ihre Anhänger zu tausenden zu den Demos ‚für den sekulären Staat' zu chauffieren, um der Welt zu zeigen, was die Türken doch für ein ‚fortschrittliches' Volk sind; werden zur gleichen Zeit weiter viele DTP-Ortsvorsitzende und DTP-Bürgermeister aus Nordkurdistan unter fadenscheinigen Gründen verhaftet und inhaftiert.

Wie soll diese Partei unter diesen Bedingung einen gerechten Wahlkampf führen, dessen Wahl noch vorgezogen wurde?

Da Islamisten und Kemalisten schon gegenseitig genug Probleme haben, will man die dritte Kraft - die kurdische DTP - schon vorher aus den Weg räumen, und dies ist wohl auch der einzige Punkt, worin sich Kemalisten und Islamisten einig sind.

Wenn man mal dieser Situation klar in die Augen blickt, könnte man schon hier von Wahlmanipulation sprechen.

Man sollte sich dieses Spiel wirklich mal vor Augen führen. Das wäre ungefähr so, als würde in Deutschland die CDU/CSU die Regierungspartei stellen und sich mit der SPD einigen, alle Ortsgruppenvorsitzenden der Grünen zu verhaften, um diese schon vorab vom Wahlkampf zu elminieren. Es würde ein Aufschrei durch ganz

www.arsiv-kurd.org

Europa gehen, würde so etwas durchgeführt werden.

Aber was in der Türkei passiert, interessiert in Europa anscheinend niemanden

Der neu gewählte französische Präsident Nicolas Sarkozy hat es offen zugegeben, er möchte die Türkei nicht in der EU haben, um das Kurdenproblem nicht nach Europa zu transferieren. Das zeigt deutlich, dass die Mehrheit in Europa nur an wirtschaftlichen Aspekten interessiert ist, aber Menschrechte unbeachtet bleiben.

Doch kommen wir zum Ausgangspunkt dieses Artikel zurück - der Religion. Bisher haben wir eine entscheidende Gruppe au?er Acht gelassen, die kurdischen Aleviten.

Da diese von Islamisten als unakzeptable Muslime oder als Ungläubige angesehen werden, entstand auch hier ein tiefer Spalt in der kurdischen Gesellschaft.

Leider haben auch gerade fanatisierte sunnitische Kurden kurdische Aleviten immer wieder attackiert.

Diese Ereignisse lie?en manche Aleviten den türkischen Aleviten näher bringen, die ebenso unter den sunnitischen Muslimen ihres Volkes leiden und deshalb oft eher den kemalistischen Parteien vertrauen, die sie natürlich erfreut aufnehmen.

Natürlich nicht weil diese Parteien so offen oder gar kurdenfreundlich sind, sondern weil sie Wählerstimmen sammeln wollen.

Ein ähnliche Ereignis spielte sich schon einmal vor genau 70 Jahren in Dersim ab. Auch damals glaubten einige Zaza-Stämme der Regierung in Ankara vertrauen zu können.

Wie wir alle wissen, erlebten auch sie eine bittere Enttäuschung, denn der Dersim-Genoziod und die anschliesende Deportierung der Überlebenden und die Zerstörung hunderter Zaza-Dörfer machte auch vor Regierungstreuen nicht halt.

Dieses Ereignis sollte niemals vergessen werden und die schreckliche Erinnerung sollte gerade die Aleviten warnen, nicht noch einmal den gleichen Fehler zu begehen.Deshalb möchte ich noch einmal an den Slogan ‚Akzeptanz des Anderen' erinnern.

Egal welcher Religion, ob Sunnit, Alevit, Yezidi oder Christ, man angehört;

Egal mit welcher politischen Richtung man sympathisiert, zuallererst ist nur eines wichtig - eine Einheit unter den Kurden, denn nur so können ihre Rechte durchgesetzt werden.

Den von der türkischen Regierung gesteuerten Keil, der die Kurden spalten soll, stärkt nur den türkischen Staat und schwächt das kurdischen Volk.

Während die Kurden aus Gründen von unterschiedlichen politischen Ansichten, die meist aus anderen Religionszugehörigkeiten herrühren, auseinandertrifften, lachen sich die Türken ins Fäustchen. Denn dieser Riss innerhalb des kurdischen Volkes macht die Türken stärker und somit können sie ihre faschistische Ideologie weiterhin durchsetzen.

Man mag zur PKK stehen wie man will - doch gerade sie haben genau das erkannt. Das grö?te Hinterniss für die Einheit der Kurden ist die Religion. Und jeder auch noch so religiöse Kurde sollte dieser Partei dankbar sein! Denn würde es sie nicht geben, wäre die kurdische Kultur und Sprache auch heute noch in der Türkei verboten und damit vergessen.

Deshalb Freunde - seid nicht so dumm und lasst es zu, dass die Feinde von au?en euer Volk spalten. Man benutzt nur die Religion, um auf Stimmenfang zu gehen - in der Realität sind weder islamistische noch kemalistische Parteien an einer Lösung des Kurdenproblems interessiert.

Sie sehen die Lösung nur in der Eleminierung der kurdischen Sprache und Kultur - aber ihr wahres Gesicht werden diese Parteien natürlich erst nach den Wahlen zeigen!

Arjin Rinret Baran
Alexandra Schädlich

Agit Bingöl
www.agitheval.de.tl

www.arsiv.kurdi.org

Wahrheit ist die Erfindung eines Lügners...

analiz

Hevidar KOBANÎ

Diese Behauptung sprach der deutsche Philosoph und Physiker Heinz von Foerster in einem Interview aus. Doch was genau wollte er mit dieser Aussage sagen? Damit war gemeint, dass sich Wahrheit und Lügen gegenseitig bedingen.

Die Diskussionen von Wahrheit resultieren katastrophal und zwar weltweit. Die Folgen der gewalttätigen Durchsetzung der Wahrheitsidee sind Glaubenskriege, Folterungen, Verstümmelungen und Tötungsdelikte.

Die Kategorien Wahrheit, Lüge, Objektivität und Subjektivität stören die Beziehungen von Mensch zu Mensch, ob in einer kleinen Gemeinschaft, in einer Gesellschaft oder zwischen Religionen und Nationalitäten, sie erzeugen ein Klima, in dem andere überredet, bekehrt und gezwungen werden. Es entsteht somit Feindschaft.

Schauen wir uns den Konflikt zwischen den zwei afrikanischen Völkerstämmen Hutu (85%) und der Tutsi (15%) an, der 1994 stattfand. Innerhalb von nur 100 Tagen ermordeten Hutu-Milizen und Helfershelfer ca. 800.000 bis 1 Million Tutsi und oppositionelle Angehörige der eigenen Volksgruppe.

Die ehemaligen Kolonialmächte Deutschland, Belgien, vor allem Frankreich, das die Hutu-Milizen ausgebildet hatte, griffen nicht ein. Für die einzig verbliebene Supermacht USA war Ruanda offensichtlich nicht wichtig genug, um aktiv zu werden. Die Clinton-Regierung missachtete Warnungen ihrer Afrika-Experten und unterstützte den

www.arsivakurdi.org

Abzug der UN-Einheiten aus Ruanda. Der ehemalige General der kanadischen Armee Roméo Dallaire forderte vergeblich eine starke UN-Eingreifstruppe. In seinem Buch schrieb er: "Jeder Mensch zählt. Kein Mensch auf der Welt ist mehr wert als ein anderer. In Ruanda wurde das vergessen".

In der Philosophie ist die Wahrheit eine Rechtspflicht

Wenn die Wahrheit Konflikte auslöst, was ist dann mit der Lüge? Ist es rechtfertigbar zu lügen? Wenn ja, aus welchem Grund? Gelogen wird aus Höflichkeit, aus Scham, aus Angst, zum Schutz anderer Personen oder um die Pläne des Gegenübers zu vereiteln.

Meistens geschieht dies, um einen Vorteil zu erlangen oder einen Fehler zu verdecken, um so Kritik oder Strafe zu entgehen. Ethisch wird das Lügen im Allgemeinen als unmoralisch empfunden. Auch in der Philosophie ist die Wahrheit eine Rechtspflicht und die Lüge ein Fleck in der menschlichen Natur.

Lügen können rechtfertigbar sein, wenn sie lebensrettend sind, doch trotzdem weichen die Menschen nicht vom Lügen ab und denken, sie würden sich besser fühlen oder sich selbst beruhigen. Dabei schwindeln sie nicht nur ihr Gegenüber an, sondern auch sich selbst.

Toleranz führt zur Konfliktvermeidung

In dem Ideendrama von Gotthold Ephraim Lessing "Nathan der Weise", der zur Zeit der Kreuzzüge spielt, kommt eine Ringparabel vor. Ein Mann der drei Söhne hat, liebt alle drei gleicher Maß.

Dieser Mann besitzt ein wertvolles Familienerbstück: einen Ring, der über die magische Eigenschaft verfügt, seinen Träger "vor Gott und den Menschen angenehm" zu machen. Dieser Ring wurde über viele Generationen hinweg vom Vater an jenen Sohn vererbt, den der Vater am meisten liebte.

Doch nun tritt der Fall ein, dass der Vater keinen der Söhne bevorzugt. So lässt er drei weitere Ringe schmieden und bei keinem Sohn wirkt die magische Kraft. Sie treten vor den Richter, damit der entscheidet welches der wahre Ring ist.

Es ist keiner von den drei Ringen, da der wahre Ring verloren gegangen sein muss. In diesem Fall ist der Vater Gott, die drei Ringe stehen für die drei monotheistischen Religionen (Islam, Christentum, Judentum), die Gott gleichermaßen liebt und keine Religion ist die Beste. Aus diesem Akt wird erkannt, dass Toleranz zur Konfliktvermeidung führt und das zur Toleranz auch Gerechtigkeit, Meinungsfreiheit und das Recht auf freie Entwicklung der Identität und der Sprache gehört. Es sollte weltweit möglich sein, seine "eigene" Wahrheit auszudrücken und zu bilden, ohne dass psychische oder physische Gewalt angewendet wird.

www.asiyakurd.org

Îttifaq -Pevratî-

kurdî

Sîyamed Sîpan UĞURLU

Helbestvan û Feylezofê mezin Ehmedê Xanê wusa gotiye:

Ger hebûya me îttifaqek
Lekra min bikira întîqadek
Rom û ecem bi temamî
Hemûyan ji mere dikir xulamî

Belê min xwest bi çend ristên ji Dîwana Ehmedê Xanê dest bi nivîsa xwe bikim. Ji ber ku di van çend rêzikên helbesta şairê nemir de mirov dikara bi hêsanî bivîne ku di dîrokê de kurd qet di bin konê netewî de rûneniştiye û li hev kom ne bûne.

Bi hevre stranên dengbêjiya kurdîtiyê nestrane. Bi hevre xwe bera newalên bedewiya welatê agir û rojê nedane. Ev jî sedeme ku heta niha ne dewletek kurd heye û ne jî zimanê kurdî wek zimanê li cîhanê yên din pêşketiye. Bûye sedem ku kurd bi salan neçariyê êş-kişandinê hatiye hiştin, neçariyê bindestiyê hatiye hiştin. Bûye sedem ku heta niha bi dehan komkujî di serê kurdan re derbas bive, bi dehan serhildan têk biçe. Kurdan herdem kişandiye, herdem di bin şert û mercên zahmet de neçar maye zarokên xwe mezin bike, bi tirs û xof.

Belê wek ku tê zanîn di demên dawî de hevalbendî ya netewî mohra xwe li hemû babet û mijarên axaftina xistiye. Min jî xwest di nivîsa xwe ya îro de bi zimanekî wêjeyî yê hûnandî vê pevratî yê vebikim û vebêjim, li gora çavên ramanên xwe.

Derbarê vê mijarê de hemû rêxistin û partiyê siyasî yên kurd nêzîkatiya xwe ya di derheqê vê mijarê de xûya kirin. Mirov bi kêfxweşî dikare bêje ku ev nêzîkatî hemû erênî ye û sedemê kêfxweşiyê ye. Lewra min jî xwest li

ser vê babetê hest û ramanên xwe vebêjim û bi were parve bikim. Dema mirov xwe bera nav rûpelên ku şerm dike mirov wan ji nava wê jenga dîrokê veke û fedî dike mirov bixwîne temaşe dike û xwe bera nav wan dide, mirov dikare bi hesanî bivîne ku di dîroka gelê kurd heta niha qet li xeta netewî li hev kom nebûye û li hev ne civyaye. Di her rûpelê dîrokê de aliyekî kurd bûye ambûrînê dijmanan û hiştiye ku keda bi sedan an jî bi hezaran kesan vala derkeve û bi sedan qad bive gola xwînê.

Êrîşen li ser gelê kurd ewê ji aliyê hêzên netewî ve were bersivdayîn

Lê îro ev guheriye, îro kurd guheriye, îro kurd bûye xwedî fikrek netewî, bûye xwediye têgihiştina nasnama netewî. Di dîrokê de gelê kurd qet wek roja me, ne bûye xwedî hestên netewî. Lewra ewê wek di demên borî de zû zû neyê leystikên dijmin û neyaran.

Di roja îro de hemû partiyê kurd xwe nêzîkî xeta netewî dike û li ser konferanseke netewî dixwaze hêza xwe bike yek.

Di heman demê de difikire ku hêzek parastinê ku ewê bive artêşa gelê kurdê her çar perçeyan ava bike, ku mirov dikare di bin banê Hêzên Parastina Gel de bîne cem hev. Ev hêz ewê di bin parastina rewa de gelê kurd biparêze. Êrîşen li ser gelê kurd ewê ji aliyê hêzên netewî ve were bersivdayîn.

Di demek mijara gotinê de kurd ewê bive xwedî otorîte di rojhilata navîn de, ewê bive xwedî hêzek ku tii dewlet ewê nikaribe bi ser wan de biçe.

Tenê ku dema hemû kurd di konferansek netewî de were cem hev, ewê bikiribe bi tîpên zêrîn li ser rûpelên dîrokê binivîsîne.

Rûpelên ku heta niha tenê bi tîpên xwînî li ser hatiye nivîsandin. Da kû rûpelên dîrokê ji ber vekirina xwe fedî û şerm neke.

Ku em dixwazin zarokê me bi hevre sirûda netewî "Ey Raqîb" li dibistanên kurdî bixwîne dibê em li hev kom bibin û hêza xwe bike yek, dibê em îttifaqek netewî çêbikin, dibê em hevalbendiyek bê dawî saz bikin.

Wê demê wek helbestvan û feylezofê mezin Ehmedê Xanê jî gotiye "Rom û ecem bi tamamî. Ewê hemû ji mere bike xulamî."

Belê wê demê dê des nikaribe rê li ber destgirtinê kurdan bigre, dê kes nikaribe kurdan mîna ambûrînan bi kar bîne. Di dawiya nivîsê de dibêjim tenê;

îttifaqa netewî,
pevratiya netewî,
hevalbendiya netewî,
ewê her çar perçeyên
welatê agir û rojê bigihîne sev hev.

Ger hebûya me îtfaqek
Lekra min bıkıra întîqadek
Rom û Ecem temamî
Hemhûyan li mere dıkır
xulamî

Tekmil dikirme dîn û dewlet
Tehsîl dikir mewl û hîkmet
Temur dibum jı hîz û
melaqet
Mumtaz dibum xulam
kemalet

Kurmanc ne pir di be
kemaletîn
Ema dı yetîm û bexwêdanîn
Bıt cumle ne cahil û nezanin
Belki be sefîl û bexwêdanîn

Gerdê hebuya me înqîyadek
Ali keremek latî fedanêk
Min de elema ilmê alîman
Ali bikir a lî vanê gerdun

Bi navê ruha melayê cizirî
Pe hey bikira elî herîrî
Keyfek bida feqîyê teyran
Heta bi evends du maya heyran

Ahmedê XANE

Le Nouveau Gouvemement Turc

politic

Ahmet DERE

Suite aux élections législatives turques réalisées le 22 Juillet 2007, le parti au pouvoir, l'AKP, a obtenu 47% des voix. Avec les résultats de ces élections, l'AKP est devenu la première force politique du pays et est, de ce fait, en capacité de réaliser des changements considérables.

En ce qui concerne le processus des négociations Turquie-Union Européenne, le nouveau gouvernement a la capacité de répondre aux exigences de l'Union Européenne. Faire des changements et des réformes démocratiques en Turquie et poursuivre la route de l'adhésion à l'Europe n'est plus impossible.

Si les dirigeants de ce parti le veulent, ils peuvent le faire, et cela correspondrait aux intérêts du pays. Mais, quand on regarde la pratique des dirigeants de ce parti, on voit bien qu'au cours des deux dernières années, l'une des erreurs que les dirigeants de l'AKP ont commise a été de penser qu'ils pouvaient reléguer la question européenne à l'arrière-plan. On peut dire que cela a dégagé un espace aux militaires pour se renforcer et lancer des opérations au Kurdistan.

Ainsi que certains Européens l'analyse, je pense que les militaires auraient fait de même, mais, néanmoins, ils se sont dit que si l'Europe n'était plus derrière l'AKP, alors la voie était libre. C'est pourquoi il est désormais dans l'intérêt de l'AKP, étant donné sa position majoritaire dans le paysage politique turc, de continuer à faire ces réformes.

Avant tout, il faut savoir que, pour la stabilité de la Turquie, le solutionnement de la question kurde constitue une clef de réponse. Concernant la politique du nouveau gouvernement nous n'avons pas encore d'éléments concrets permettant de l'apprécier. Il faut attendre de voir ce que le nouveau gouvernement va faire dans les prochains mois.

D'après moi, l'AKP se trouve dans des conditions favorables pour montrer les preuves des progrès accomplis. La Commission européenne prépare son rapport annuel d'évaluation pour début novembre 2007. Je crois que le commissaire européen Olli Rehn et ses collaborateurs attendent des nouvelles positives pour se prononcer au sujet de la situation en Turquie dans leur rapport.

Je sais que ce ne sont pas seulement des déclarations d'intentions positives qui sont attendues par l'Europe, mais des réformes constitutionnelles ainsi que leur mise en place effective.

Dans les cinq dernières années, les dirigeants du gouvernement d'Erdogan ont eu tout leur temps pour faire les réformes nécessaires. Je pense, pour les dirigeants de l'AKP, que les perspectives des réfor-

"Il convient d'effacer les mauvaises traces de la constitution de 1982, et pour cela le dialogue est absolument nécessaire. Par des mesures précises et justes, le gouvernement turc peut montrer qu'il est de nouveau sur un rythme sérieux de réformes. Le solutionnement de la mauvaise situation en Turquie ne peut pas attendre des années. Il faut que les choses se règlent le plus vite possible"

www.arsivakurd.org

mes sont prêtes, à condition de ne pas les laisser dans le tiroir. Une fois qu'ils auront pris la décision, je pense que ces sujets pourront être traités assez facilement et rapidement. Nous savons que ces sujets sont sensibles pour les Européens. Notamment les sujets concernant les droits de l'homme et la liberté d'expression sont pour eux très importants. Si le nouveau gouvernement fait ces réformes, il pourra convaincre les Européens de sa volonté d'aboutir.

D'après notre expérience politique, les seuls progrès techniques ne seront pas probants pour les dirigeants et l'opinion publique en Europe.

Un nouveau gouvernement

Nous savons que le nouveau gouvernement de l'AKP prépare une nouvelle constitution. Dans le projet de cette dernière, il faut que les restrictions à l'utilisation des langues autre que le turc, soient totalement supprimées. Ainsi, il faut que la réalité de la question kurde soit reconnue au niveau constitutionnel.

L'arrivé d'Abdullah Gul, à la présidence de la république turque, doit provoquer l'arrivée, conjointement à l'élection, d'un nouveau parlement. Ainsi, pour que la nouvelle constitution soit acceptée par tous, il faut que s'établisse un véritable dialogue entre tous les groupes au Parlement et les ONG du pays.

Il convient d'effacer les mauvaises traces de la constitution de 1982, et pour cela le dialogue est absolument nécessaire.

Par des mesures précises et justes, le gouvernement turc peut montrer qu'il est de nouveau sur un rythme sérieux de réformes. Le solutionnement de la mauvaise situation en Turquie ne peut pas attendre des années. Il faut que les choses se règlent le plus vite possible.

La mise en pratique effective de nouvelles réformes en Turquie peut ouvrir la voie à de nouvelles discussions de la part des dirigeants européens. Je n'attends pas de M. Sarkozy qu'il change d'avis, il continuera de rester fixé sur son idée que la Turquie ne fait pas partie de l'Europe. Mais, nous savons tous que messieurs Brown, Prodi et Zapatero n'ont pas la même position que M. Sarkozy. Donc, en ce qui concerne la position de l'UE concernant la Turquie, nous ne savons pas encore ce qu'elle est exactement pour l'instant.

La présidence d'Abdullah Gul

Le 28 Août 2007, le Parlement turc a désigné le ministre des affaires étrangères, M Abdullah Gul, comme le nouveau chef de l''Etat. C'est le premier président issu de la mouvance religieuse islamiste en Turquie. Il a immédiatement prêté serment et est entré en fonction. Je pense que cette élection d'Abdullah Gul peut être considérée comme un pas de la Turquie en direction de l'Europe. M. Abdullah Gul est reconnu comme un grand partisan de l'Union Européenne. Désormais il peut prouver que la pensée islamiste conservatrice est compatible avec l'idée de démocratie. Cela devrait avoir des conséquences positives pour les Turcs d'Europe.

C'est un choix qui va renforcer l'acceptation et l'intégration des Turcs en Europe aussi. Nous ne pouvons pas dire que l'armée turque, qui voit cette élection d'un œil critique et craint pour la laïcité du pays, va rester silencieuse. Mais nous ne pouvons pas deviner ce que va faire cette armée là.

Les Kurdes espèrent que M. Abdullah Gul est conscient que le non-solutionnement de la question kurde représente une entrave à un rapprochement de son pays avec l'Europe.

Rappelons que le parti politique pro-kurde, le DTP, est toujours considéré comme un danger pour la Turquie. Déjà, de nombreuses plaintes font état des entraves mises à la campagne électorale des candidats du DTP en commençant par la mise en examen préventive et l'incarcération de cadres de ce parti.

La Turquie va-t-elle continuer à nier toujours la réalité de la question kurde et refuser d'ouvrir des négociations avec tous les représentants de la cause kurde? Peut-elle continuer à ignorer leurs nombreux appels à une paix négociée qui accorderait aux Kurdes des droits culturels et politiques dans le respect des frontières existantes? Ce sont des questions très importantes pour lesquelles nous attendons les réponses.

www.arsivakurdi.org

BİOS Nedir, Ne İşe Yarar?

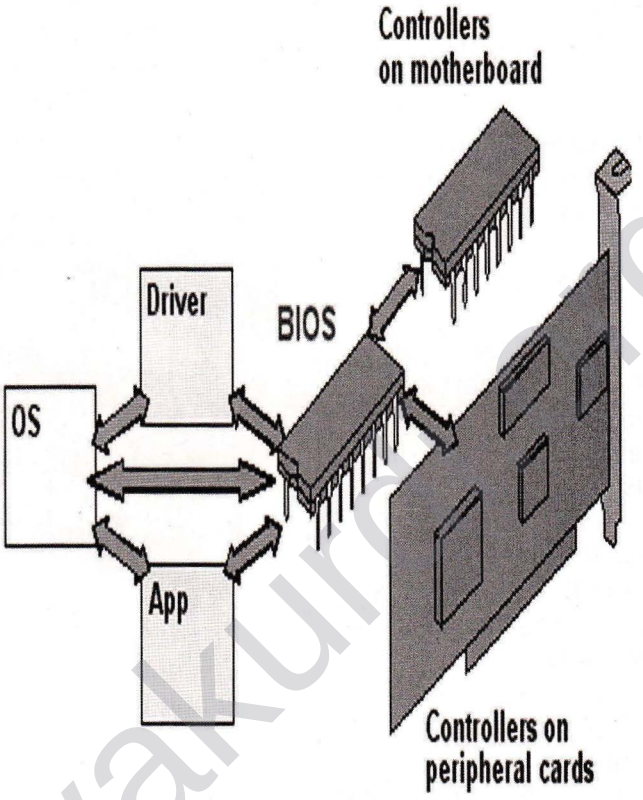

Teknik

Ciwan AZAD

Çok küçük kapasiteye sahip olan ve oldukça basit işlemler gerçekleştiren BIOS'ta en ufak bir sorun yaşanırsa bilgisayarınız devre dışı kalabilir.

Bilgisayar ile gerçekleştirilen her türlü işlemde, işlemcinin önemli bir görevi vardır. İçerisinde milyonlarca transistoru barındıran ve ana işlevi kendisine verilen komutları işleme dönüştürmek olan işlemci, bu esnada en çok bellek ile veri alışverişinde bulunur. Tüm verileri depolama görevini üstlenen sabit disk, bu veriyi öncelikle belleklere yollar. Bellekler ise aynı şekilde veriyi işlemciye gönderir. Bu döngü sürekli olarak sürer ve veri, sabit disk, işlemci ve bellek arasında gidip gelir. Ancak bilgisayarlar için öyle bir an vardır ki işlemci için gereken veri, doğrudan elde edilemez. Bu olay bilgisayarın ilk açıldığı anda karşımıza çıkar. İşlemci sistem açılışı anında sabit diske erişmek ister.

Sabit diske erişimin gerçekleşebilmesi için bilgisayarın sistemle ilgili ana bilgileri elde etmesi gereklidir. Bu bilgiler ise sabit diskte saklıdır. Yani bu durumda sistemin açılması için gerekli olan bilgi sabit diskte bulunmasına rağmen sistem bileşenleri aktif hale geçmediği için sabit diske erişim mümkün değildir. Bu durumu anahtarı içinde saklı olan bir kasaya benzetebiliriz. Anahtara erişim olmadığı için kasa açılamamaktadır. Kasa açılamadığı için de anahtara erişilememektedir. İşte bu

www.arsivakurdi.org

sorunu aşmak için sistemi tanımlamaya yarayan ve oldukça az yer kaplayan bilgiler başka bir ortamda tutulmalıdır. Bu ortam BIOS yongasıdır.

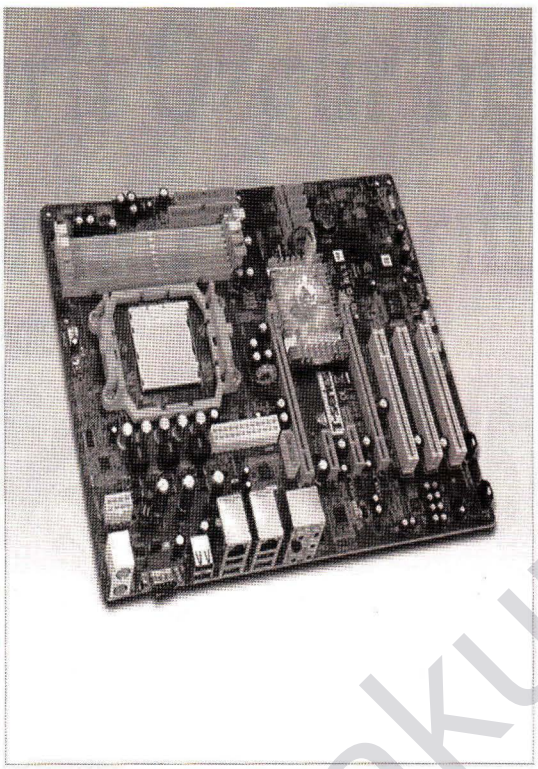

BIOS'un görevi

BIOS (BASIC Input-Output System) kelimesinin anlamı 'Ana giriş-çıkış Sistemi'dir. BIOS içerisinde sistemin ilk açılışını gerçekleştirmek için yeterli derece bilgi yer alır. Açılış sırasında BIOS tarafından yapılan ilk iş CMOS bilgilerini kontrol etmektir.

CMOS belleğinin görev yapabilmesi için çok zayıf elektrik akımı yeterlidir ve bu akım ana kartlar üzerinde yer alan saat pilleri tarafından karşılanır. Bu enerji ihtiyacı o kadar düşüktür ki bir pil herhangi bir sorun olmadığı sürece beş yıl bile yeterli olabilir.

CMOS içerisinde BIOS tarafından saklanamayan bellek gecikme süreleri gibi bazı değişkenler yer alır. Bildiğiniz gibi bu değişkenlerin otomatik olarak algılanmasını seçebileceğiniz gibi kendimiz de manuel olarak girebiliriz. Yaptığımız değişikliklerin kaybolmamasını bu pil sağlar.

Bazen kullanıcılar bilgisayarlarının saatinin ve tarihinin sürekli sıfırlandığından şikayetçi olur. Bu olayın sebebi ana kart üzerindeki pilin bitmesi ya da bitmek üzere olmasıdır.

Saat ve tarih bilgileri silinse de ana kart bileşenleri ile ilgili pek çok diğer bilgi silinmez. Çünkü bu bilgiler CMOS altında değil BIOS yongasının esas belleğinde bulunmaktadır. BIOS altında yer alan bu esas belleğin değişimi ancak BIOS güncellemesi sırasında gerçekleşir. Örneğin kullanmış olduğunuz ana kart, yapılan bir BIOS güncellemesi sonrasında en yeni işlemcileri tanır hale gelebilir. BIOS güncellemesinin son derece riskli olmasının altında yatan neden de budur.

Güncelleme sırasında oluşabilecek elektrik kesintisi gibi bir sorun ya da başka bir ana karta ait olan güncelleme dosyasının yüklenmesi ana kartı kullanılmaz hale getirebilir. Bunun sebebi BIOS içindeki ana belleğin hasar görmesidir. Böyle bir sorun oluştuğunda bilgisayar hiçbir şekilde açılmaz.

Açılış sırasındaki adımlar

CMOS altındaki tüm değerler yüklendikten sonra güç yönetim özellikleri aktif hale geçer ve görüntü kartı tanımlanır. Günümüzdeki görüntü kartlarının kendilerine ait birer BIOS yongası bulunmaktadır.

BIOS görüntü kartını bulduğu anda kartın içerisindeki BIOS bilgisini okuyarak özelliklerini hızlı bir şekilde öğrenir ve ekrana yansıtır.

Bu nedenledir ki bilgisayarınızı açtığınızda ekrana gelen ilk görüntü, ekran kartının modeli ve belleği ile ilgili bilgi satırıdır. Daha sonraki aşama POST (Power On Self Test) olarak adlandırılır. POST sırasında ana karta bağlı PS/2 ve USB tipindeki klavye ve farelerin taraması yapılır. Hemen ardından tüm PCI yuvaları taranarak mevcut kartlar listelenir. Eğer CMOS ayarları altında 'Quick Power On

www.avesta.org

Self Test' yani 'Hızlı POST' aktif hale getirilmemişse bellekler denetlenir. Denetleme sırasında sistem belleği ya da bellekleri okuma ve yazma testine tabi tutulur.

Bu işlemler sırasında bilgisayardan gelebilecek sesli uyarı sinyalleri donanımsal bir sorun olduğunu belli eder. Çünkü henüz işletim sitemi ile ilgili hiçbir dosya yüklenmemiştir

POST işlemi başarılı şekilde sonuçlandığında IDE cihazları kontrol edilmeye başlanır. Cihazların kontrol edilmesi her bir IDE kablosuna sırayla sinyal gönderilerek yapılır.

Sinyal geri dönmediğinde bu kanalın boş olduğu varsayılır. Sinyal döndüğü takdirde türüne bağlı olarak cihazın modeli, markası, kapasitesi ve özellikleri ile ilgili bilgiler elde edilir.

Yanlış BIOS ayarları sisteme zarar verebilir mi?

BIOS altındaki bazı ayarlarda değişiklik yapılması sistem bileşenlerinin zarar görmesine sebep olabilir. Özellikle yeni nesil anakartlarda yer alan işlemci ve bellek gerilim ayarları, son derece tehlikeli sonuçlar doğurabilir. Örneğin bu değerlerin 0.5 Volt arttırılması bile işlemcinin yanmasına sebep olabilir. Bunun yanında yüksek frekanslarda çalışan ve oldukça fazla ısınan işlemcilerin ısı değerleri çok iyi şekilde takip edilmelidir. Çoğu anakartta yer alan ısı kontrolcüleri BIOS altındaki ayarlarla denetlenmektedir.

Bu ayar sayesinde ısı değeri belli bir değeri aştığında sistemin kapanması sağlanabilir. Bu ayar bölümündeki eşik sınır değeri 70 C iken değişiklik yapılıp tamamen devre dışı kalması sağlanırsa işlemcinin ısınarak yanması ihtimali doğabilir. Elbette bu sonucun doğması için işlemci fanının arızalanması ya da yerinden oynaması gereklidir

Boot işleminin detayları

Tüm anlatılan aşamalar atlatıldıktan sonra işletim sitemi yüklenmeye başlanır. Elbette bu aşamada açılış için kullanılan sıralama dikkate alınır. Eğer açılış sırası 'A, C, CD-ROM' şeklinde ise ilk önce disket sürücü yuvası kontrol edilir. Sırasıyla açılış sırasındaki tüm cihazlar işletim sistemi için gerekli dosyaları içermiyorsa bu durumda ekrana hata uyarısı gelir.

İşletim sistemi açıldıktan sonra BIOS'un devre dışı kaldığını sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Belli bir uygulama, işlemciyi devreye sokmak istediğinde özel bir sinyal gönderir. İşlemci BIOS bilgisini inceleyerek veri göndermekte olan bir bileşen olup olmadığını kontrol eder. Örneğin veri girişi olduğu sürece klavyeden gelen sinyaller de bu şekilde iletilir. İşlemci ve bellek bu sayede veri iletişimini sağlıklı şekilde gerçekleştirir

Güncelleme dikkat ister

Bilgisayarınızdaki ana kartın BIOS bilgilerini güncelleyebileceğinizi ama bu işlemin riskli olduğunu söylemiştik.

Bu durum bazen şart olabilir. Örneğin 3 - 4 yıllık bir bilgisayar yeni almış olduğunuz 80 GB kapasiteli sabit diski tanımayabilir.

Bu durumda anakara üreticisinin İnternet sitesini kontrol edip yeni bir BIOS sürümü olup olmadığını kontrol etmelisiniz. Bilgisayarınızla ilgili bir sorununuz olmadığı sürece BIOS güncellemesi yapmayı denemeyin.

Bazı ana kartlarda BIOS'un güncellenmesini engelleyen bir jumper bulunur.

Bu jumper'ı farklı bir konuma getirmediğiniz sürece güncelleme mümkün olmaz. BIOS bilgilerini silme özelliğine sahip bazı virüslerden bu şekilde rahatlıkla korunabilirsiniz.

Diğer yandan Gigabyte firmasının kullandığı Dual-BIOS teknolojisi de oldukça faydalı bir özellik.

Bu teknoloji BIOS'un birebir kopyasını içermekte ve bir sorun olduğu anda diğer kopya devreye girerek ana kartı korumakta.

www.arsivakurdi.org

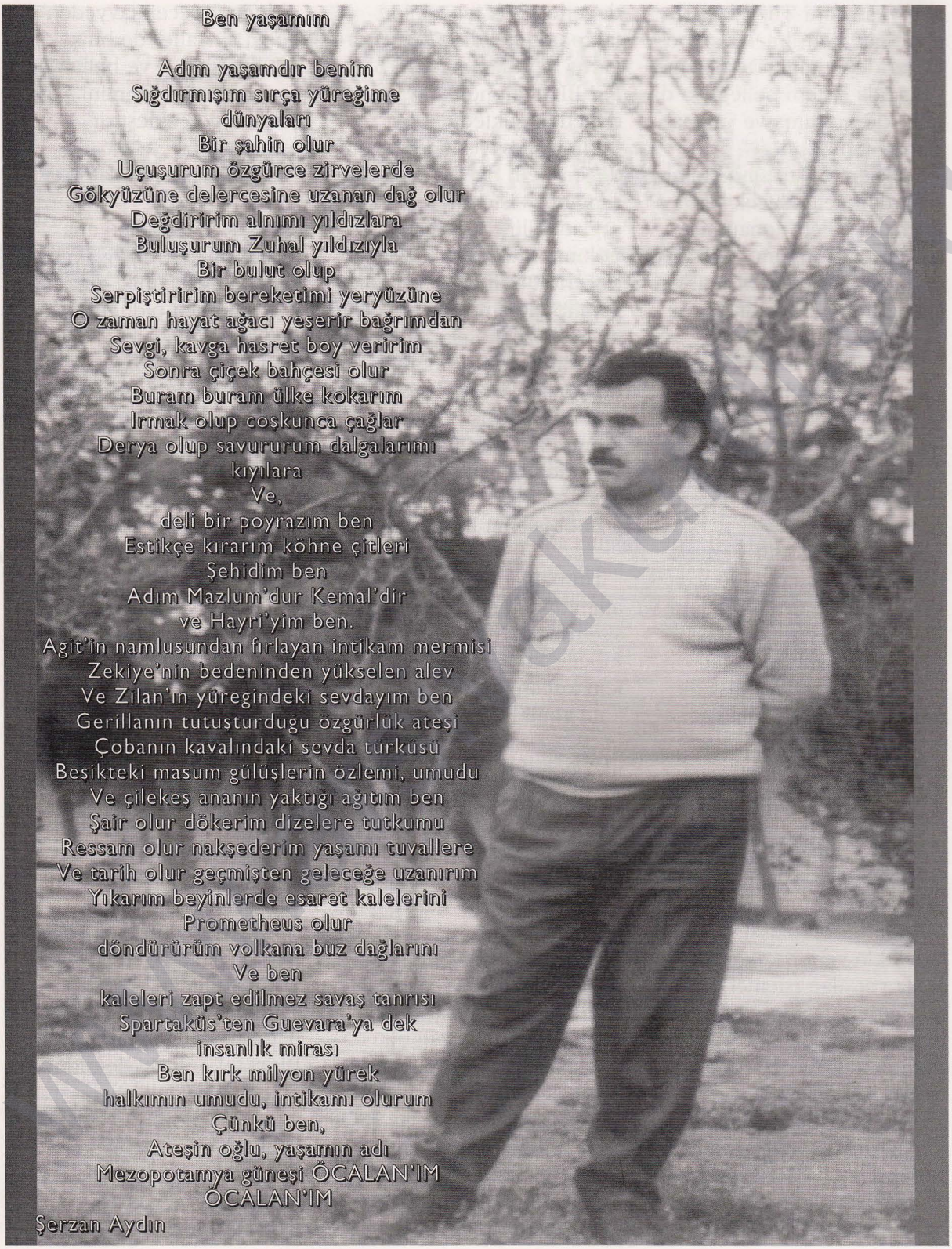

Ben yaşamım

Adım yaşamdır benim
Sığdırmışım sırça yüreğime
dünyaları
Bir şahin olur
Uçuşurum özgürce zirvelerde
Gökyüzüne delercesine uzanan dağ olur
Değdiririm alnımı yıldızlara
Buluşurum Zuhal yıldızıyla
Bir bulut olup
Serpiştiririm bereketimi yeryüzüne
O zaman hayat ağacı yeşerir bağrımdan
Sevgi, kavga hasret boy verirm
Sonra çiçek bahçesi olur
Buram buram ülke kokarım
Irmak olup coşkunca çağlar
Derya olup savururum dalgalarımı
kıyılara
Ve,
deli bir poyrazım ben
Estikçe kırarım köhne çitleri
Şehidim ben
Adım Mazlum'dur Kemal'dir
ve Hayri'yim ben.
Agit'in namlusundan fırlayan intikam mermisi
Zekiye'nin bedeninden yükselen alev
Ve Zilan'ın yüregindeki sevdayım ben
Gerillanın tutuşturdugu özgürlük ateşi
Çobanın kavalındaki sevda türküsü
Beşikteki masum gülüşlerin özlemi, umudu
Ve çilekeş ananın yaktığı ağıtım ben
Şair olur dökerim dizelere tutkumu
Ressam olur nakşederim yaşamı tuvallere
Ve tarih olur geçmişten geleceğe uzanırım
Yıkarım beyinlerde esaret kalelerini
Prometheus olur
döndürürüm volkana buz dağlarını
Ve ben
kaleleri zapt edilmez savaş tanrısı
Spartaküs'ten Guevara'ya dek
insanlık mirası
Ben kırk milyon yürek
halkımın umudu, intikamı olurum
Çünkü ben,
Ateşin oğlu, yaşamın adı
Mezopotamya güneşi ÖCALAN'IM
ÖCALAN'IM

Şerzan Aydın

Okurlardan Şiirler

Bu Kentte Her Gece Hüsran Var

Bu kentte her gece yalnızlığında
Şiirlerim doğuyor, küçük bir çocuk ağlayışıyla
Taze çiçekler açıyor beyaz kağıtlarımda

Buram buram hasret var
Bir türkünün hüsranında, sazında
Bir çocuk yüzü gözümde canlanıyor
Duvarımda düşen gölgelerde hüzün var

Sevdalıyım belki de, kim bilir
Yarları dökülmüş yaşlı bir Çınar
Gözlerindeki umutları sönmüş
Alacakaranlıklara gömülmüş
Doğmayan bir güneş gibiyim

Bu kentin köftenmiş sokaklarında
Her şeyini kaybetmiş
Nefreti, kederi yüklenip
Aynaya baktığımda
Bin asrı devirmiş gibiyim

Bu kentte gençliğimi bıraktığımda
Sılamdan kovulmuş bir mahkum gibiyim
Kuşların kanatlarına konup
Dünyada göç etmek gibi

Bu kentte doğup doğup öldüğümde
Paslı zincirlerde çürüttüğüm ömrüm
Yüreğime vurduğum kilitli kapıların ardından
Törelere kurban edilmiş
Mahsum bir çocuk gibiyim

Korkmaz Yılmaz(Verviers)

Kürdistan

Topraklarım bölüm börtük
Talana uğramış
Rüyalarımın ülkesi
Kürdistan

Savaşım insanlık adına
Keleşimin ucunda
Karanfil fışkırıyor
Barışı doğursun diye

Dağlar benimdir
Geleceğimi kurmam içindir

Başımı koyduğum
Yarim, sevdam, sevincim
Başına taş yaptığım yastığım

Türkülerim gebedir
Amansız da olsa
Gabarda geceler
Sanadır özlemlerim sanadır

Mutlu, özgür
Sevgiyi doyasıya

Sarılacağım göz yaşı döken

Anamın nasırlı ellerine
Ben geleceğim, bitince savaşlar

Sinan Mahir

www.arsivakurd.org

(: Mizah :)

Bir deliyi nasıl tanırsınız

Bir akıl hastanesini ziyareti sırasında, adamın biri sorar:
Bir insanın akıl hastanesine yatıp yatmayacağını nasıl belirliyorsunuz?
Doktor:
Bir küveti su ile dolduruyoruz. Sonra hastaya üç sey veriyoruz.
Bir kaşık, bir fincan, ve bir kova. Sonra da kişiye küveti nasıl boşaltmayı tercih ettiğini soruyoruz.
Siz NE yapardınız?
Adam:
OOO ! Anladım. Normal bir insan kovayı tercih eder. Çünkü kova kaşık ve fincandan büyük.
Hayır, der doktor.
Normal bir insan küvetin tıpasını çeker.

TERLEMEK İÇİN

Sınavda tıp öğrencisine sordular:
- Hastayı hangi yöntemlerle terletirsin?

Öğrenci bildiklerini söyledi.
- Başka?
Belleğini yokladı, anımsadığı başka yöntemleri de anlattı.
- Başka?

Ter içinde kalan öğrenci:
- Bütün bu yöntemlerden sonuç alınmazsa, dedi, buraya getirir, huzurunuzda sınava sokarım!

%15'i insan olan koyun üretildi...

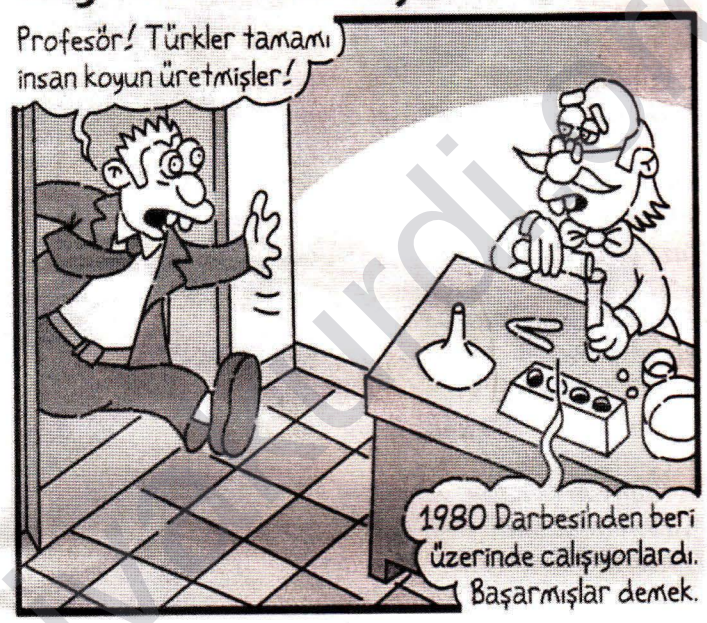

Anlamış değiliz

Donemin amerika ingiltere ve Turkiye Başbakanları biraraya gelmiş ve toplantı sonunda basının sorularını yanıtlıyorlarmış

Gazeteci sormuş:
- ülkenizde 4 kişilik bir aile ne kadar gelirle rahat bir hayat
sürebilir siz onlara ne kadar ödüyorsunuz?

amerika başbakanı:
- amerikada 4 kişilik bir aile 5000 dolar ile rahat bir yasam sürebilir, biz onlara 6500 dolar ödüyoruz geri kalan 1500 doları naparlar bilmiyorum.

ingiltere başbakanı:
- ingilterede ayni aile 4000 pound ile rahat yasar, biz 5000
veriyoruz 1000 pound nereye gidiyor bilmiyoruz

Türkiye Basbakani:
- Türkiye de ayni ailenin açlık siniri 800 000 000 TL dir. Biz onlara
300 000 000 TL veriyoruz geriye kalan 500 000 000 TL yi nereden buluyorlar bizde anlamış değiliz

www.arsivkurdi.org

şoreşin anıları

BIR GERILLA GRUBU EYLEME DOğRU GIDER...

DÜŞMANI BEKLERKEN CANLARI SIKILAN GERILLALAR KARTOPU OYNAMAYA BAŞLAR

FüZECI ARKADAş BILE TAM YERINI ALıR....

vule bu düşman gelseydi bir de onlarla kartopu oynasaydik

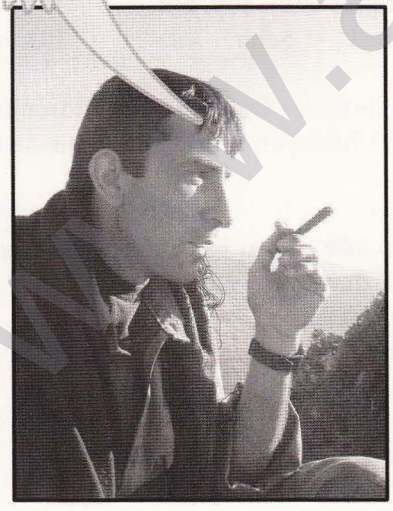

:::::)))) DEVAM EDECEK...

www.anarsizlik.org

Bulmaca

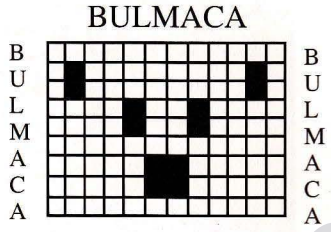

Soldan Sağa

1- Can Welat parçasıyla tanınan ve geçtiğimiz günler de onbir arkadaşla şehit düşen sanatçı bayan gerilla - Can Welat parçasını söyleyen şehit gerilla

2- Bütün bitkilerin genel adı - ingilizcede kısıt anlamına gelen kelime - Tarihte bir uygarlık

3- Norveç'in resmi plaka imi - Kuzey Karadeniz'de bir ülke

4- Kürtçede horoz - Türkçe'de zevi - Bir müzik notası

5- Kabaca sesleniş - Sahiplenme - Birinci, tek

6- Vucütta kas olarak bilinen insan içindeki incecik doku - Alfabedeki son ikinci harf - Bir renk

7- Yükseklik, ilerilik, şereflilik- Kışın yenilen ve cadı bayramında sembol olan ünlü bir sebze - Alfabenin ilk harfi

8- Kırmızı renk - Birini suçsuz yere suçlamak

9- Güzel bir bitki - İridyumun simgesi

10- Hemen olması gereken vakalara denir - Kaçak

11- Grup, Kom - Ölen kişileren kalan

12- Değerli bir taş - Küçük mağara - Kayak

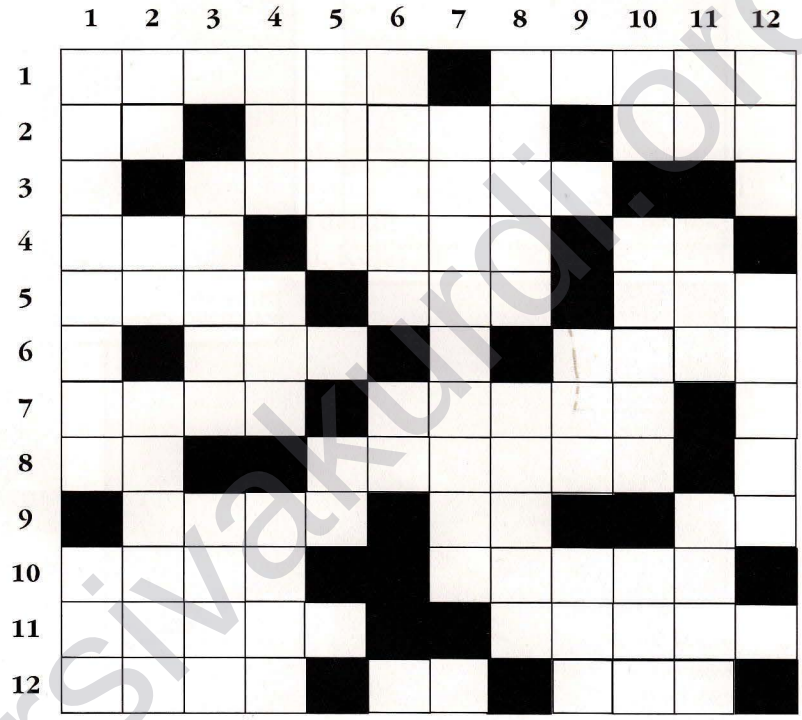

Yukarıdan Aşağıya

1- Süt ürünleriyle yapılan sağuk bir tatlı - Soy, Cet

2- Önemli bir besin maddesi - Şehir, Vilayet - Boçlunun karşısındaki alacaklı

3- Kendini zeki sanan kimse, bilmişlik - Özentili kişilik durumu

4- Birinci olma durumu - Mısır'ı besleyen en önemli nehir - Sağuk ve sıcak arası bir durum

5- Bir para birimi - Türkü, şarkı

6- Önderliğin doğup büyüdüğü köy - Kuru Fasulyenin kısaltılışı

7- Fransızca kökenli girikenlilik durumu

8- Arapça'da bir erkek adı - Unite

9- Ulaşım araçlarının durak yerleri olarakda bilinen, merkezi istasyonlar - Kuş tüyü

10- Kürtçe'de öküz - Askerlike tümen düzeyindeki birlik - Su yolu

11- İlave - Bir erkek adı - Türk Sanal Havacılık Akademisi

12- Suriye'nin başkenti - Birdenbire

www.arsivakurdi.org